

Καλύτερα μιᾶς ὥρας ἐλεύθερη ζωὴ
παρὰ σαράντα χρόνια σκλαβιὰ καὶ φυλακὴ

ΡΗΓΑΣ

ΘΕΣΣΑΛΙΚΑΙ ΕΝΔΥΜΑΣΙΑΙ
ΕΠΑΡΧΙΑ ΒΟΛΟΥ (ΠΗΛΙΟΥ)

«Οἱ δὲ Φεράς ἐνέμοντο παραὶ Βοιθηΐδα λίμνην Βοιθῆν καὶ Γλαφύρας καὶ εὐκτιμένην Ἴωλκόν, τῶν ἦρχ' Ἀδμήτιο φίλος πάϊς ἔνδεκα νηῶν Εὐμηλος, τὸν ὑπ' Ἀδμήτῳ τέκε δία γυναικῶν Ἄλκησις, Πελῖαο θυγατρῶν εἶδος ἀρίστη.»
(Ὅμηρ. Ἰλιάς Β, 710 – 715)

Ε Π Α Ρ Χ Ι Α Β Ο Λ Ο Υ

Ο Β Ο Λ Ο Σ

ὑπὸ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΤΣΟΠΟΤΟΥ

Ἐπὶ τῇ πεντηκονταετηρίδι τῆς ἀπελευθερώσεώς του,
(1882 - 1932). Ἀλματική ἔκτοτε ἐξέλιξις καὶ
πρόοδος αὐτοῦ.

Ε Ι Σ Α Γ Ω Γ Η

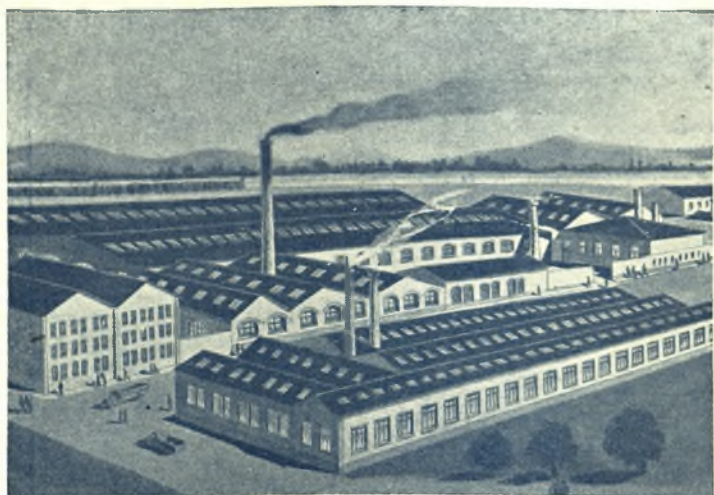
Πρὶν προβῶμεν εἰς τὸ κύριον τῆς παρούσης θέμα, θεωροῦμεν σκόπιμον, ὅπως συνοψίσωμεν ἐν ὀλίγοις τὰ εἰς διαφόρους μελέτας ἡμῶν ἐπὶ τῇ βάσει ἱστορικῶν πηγῶν ἐκτεθέντα ἤδη διὰ τὴν σημασίαν καὶ τὰς ὀνομασίας τοῦ Βόλου εἰς προγενεστέρους χρόνους, ἥτοι ἀπ' αὐτῆς τῆς προϊστορικῆς ἐποχῆς.

Μετὰ τὴν ἐν ἔτει 1889 ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως κατεδάφισιν τοῦ Φρουρίου Βόλου καὶ τὰς ὑπὸ τὴν ἐπίθλεψιν Ἀρχαιολόγων ἐνεργηθείσας ἀνασκαφάς, ἡ ἀρχαιολογικὴ ἐπιστήμη ἐτοποθέτησεν ὀριστικῶς πλέον τὴν ἀρχαίαν Ἴωλκὸν εἰς τὴν θέσιν τοῦ Φρουρίου τούτου καὶ τῶν παρ' αὐτὸ ὑπὸ τὸ ὄνομα «Παλαιὰ Μαγαζεῖα» ὀλιγίστων ἐμπορικῶν καταστημάτων καὶ ἀποθηκῶν χριστιανῶν ἐμπόρων ἐκ τῶν ἐπὶ τοῦ Πηλίου γειτονικῶν χωρίων. Ἡ Ἴωλκὸς ἀπαντῶσα ἀπὸ τῆς ἀρχαιοτάτης προϊστορικῆς ἐποχῆς καθ' ὅλην τὴν ἀρχαίαν Ἑλληνικὴν, Ῥωμαϊκὴν καὶ Βυζαντινὴν ἐποχὴν, παρουσιάζεται διὰ πρώτην φορὰν περὶ τὸ τέλος τῆς Βυζαντινῆς ἐποχῆς (1330) ὑπὸ τὸ ὄνομα Γόλος, ἀπὸ δὲ τῶν ἀρχαιοτέρων χρόνων τῆς Τουρκοκρατίας (1540) ἀπαντᾷ καὶ δὴ συχνότερον ὑπὸ τὸ ὄνομα Βόλος. Πῶς καὶ διατὶ ἀντικατεστάθη τὸ ὄνομα Ἴωλκὸς διὰ τοῦ ἐπίσης ἀρχαίου ὀνόματος Βόλος τῆς παρακειμένης παραλίας, ἐξέθεσα εἰς διαφόρους μελέτας μου (ἴδε τὰς κάτωθι παραπομπάς) ἐπὶ τῇ βάσει ἱστορικῶν πηγῶν καὶ τῆς ὑπάρξεως τοῦ τοπωνυμικοῦ Βόλος καὶ εἰς διαφόρους ἄλλας Ἑλληνικὰς χώρας καὶ νήσους.¹

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΟΠΟΤΟΣ

1) Δ. Κ. Τσοποτοῦ: «Ἡ Θεσσαλία ὡς πυθμὴν θαλάσσης καὶ μετέπειτα χώρα παναρχαιοτάτων κατοίκων καὶ ἀρχαιοτάτου προϊστορικοῦ πολιτισμοῦ». Ἐδημοσιεύθη εἰς «Θεσσαλικά Χρονικά», τόμ. Δ', 1934, σ. 11. — Ἰδίου: «Ὁ Παγασιτικὸς κόλπος καὶ ὁ Βόλος. Ἀναίρεσις τῶν περὶ ἐγκαταστάσεως Σλαύων ἀστηρίκτων ἰσχυρισμῶν». Μελέτη εἰς ἰδιαιτέρον φυλλάδιον, ὑποβληθεῖσα εἰς τὸ ἐν Ἀθήναις Τρίτον Διεθνὲς Βυζαντιολογικὸν Συνέδριον τοῦ 1930, σελίς 32 κ. ἔ.,

Βόλος: Έργοστάσια μηχανημάτων της Α. Β. Ε. Γκλαθάνης

ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΑ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΑ

Βόλος: Ένας άγγειοπλάστης εργαζόμενος μετά πολλού ζήλου

Ο συνοικισμός του σημερινού Βόλου παρά τον αρχαίον του Φρουρίου ήρχισε πρό εκατονταετίας (1834) υπό χριστιανών εμπόρων τών επί του Πηλίου γειτονικών χωρίων, ως λεπτομερώς έν τη ειδική εις Φυλλάδιον μελέτη μου υπό τόν τίτλον «ό Βόλος, Ίδρυσις κλπ.» σελ. 17 κ. έ. εκτίθεται, ένθα και πληροφορία παρατίθενται έξ έμπορικων άλληλογραφιών της έποχής εκείνης περί τών ειδών εισαγωγής, έξαγωγής, τών τιμών αυτών, περί τών λιμένων Τουρκίας, Ίταλίας, Γαλλίας, Άγγλίας και Αύστριας, μεθ' ών διεξήγοντο αί έμπορικά συναλλαγαι του άρτισυστάτου Βόλου ήδη κατά τά πρώτα έτη της ιδρύσεώς του. Κατ' εύτυχη όθεν έμπνευσιν έωρτάσθη τό 1935 έν Βόλω ή τε πεντηκονταετηρίς της άπελευθερώσεως και προσαρτήσεως αυτού μετά της λοιπής Θεσσαλίας εις την Μητέρα Έλλάδα και ή κατά τό λήξαν έτος (1934) συμπληρωθείσα εκατονταετηρίς από της έναρξεως της ιδρύσεως του σημερινού (νέου) Βόλου.

Μετά είκοσι περίπου έτών ύπαρξιν του νεοϊδρυθέντος Βόλου, ήτοι τώ 1852 ιδρύθη Πρακτορείον Αύστριακων Άτμοπλοίων Λόυδ, τώ 1853 Έλληνικόν Σχολείον, τώ 1854 Έλληνικόν Ύποπροξενείον, τώ 1856 διωργανώθη Κοινότης της πόλεως Βόλου, διοικουμένη υπό Έφορίας θεσπιζούσης διαφόρους φόρους επί τών έμπορικων πράξεων και οικοδομών «ώς δικαίωμα Έκκλησίας και φιλανθρωπικών έργων» και έγέγοντο τά έγκαίνια της Έκκλησίας Άγιου Νικολάου. Κατά τό έτος 1858 ό Βόλος είχε ογδοήκοντα περίπου οικίας μετά μονίμως έγκατεστημένων οικογενειών (Ν. Μάγνης, Περιήγησις της Θεσσαλίας σελ. 54), εκτός τών έμπορικων καταστημάτων και άποθηκών έμπόρων κατοικούντων εις τά επί του Πηλίου πλησιόχωρα χωρία. Τώ 1865 οί κάτοικοι άνήλθον εις τρεις χιλιάδας, τώ 1866 άπαντώμεν Σχολαρχείον. Με την αύξησιν του πληθυσμού απέκτησε σπουδαιοτάτην σημασίαν τό ζήτημα της ύδρευσεως. Οί όλίγοι κάτοικοι του Βόλου ύδρευόντο εκ συνήθων όρυκτων φρεάτων, αλλά με την προϊούσαν αύξησιν τών κατοίκων κατέστη έπιτακτική ή ανάγκη αναζητήσεως άφθονωτέρων πηγών και ποσίμου ύδατος καλλιτέρας ποιότητας, τοϋτο δε έπετεύχθη δια της κατά τό έτος 1867 εισαγωγής τών τρυπητών (άρτεσιανών) φρεάτων, τά όποια και μέχρι σήμερα εξακολουθοϋσι νά έξυπηρετοϋσι τούς κατοίκους του Βόλου. Κατά τό αυτό έτος εκτίσθη υπό του Τουρκικού Δημοσίου ό Στρατών και παρά τοϋτον Φυλακαί και Τηλεγραφείον (έπί της νυν Πλατείας Ρήγα Φεραίου), έξητήθη δε κατά τό αυτό έτος ή άδεια της Τουρκικής Κυβερνήσεως προς Ίδρυσιν Γυμνασίου έν Βόλω, ήτις δέν έδόθη. Άλλ' ή αύξησις του πληθυσμού και ή πρόδος του Βόλου έσυνεχίζετο βραδέως υπό την τουρκικήν Κυριαρχίαν μέχρι της κατά τό τέλος του έτους 1881 άπελευθερώσεως της Θεσσαλίας και προσαρτήσεως αυτής εις την Μητέρα Έλλάδα.¹

34 κ. έ., 38 μέχρι τέλους.—Ίδίου: Άπάντησις προς τόν καθηγητήν του Πανεπιστημίου κ. Γ. Χατζηδάκην εις «Θεσσαλικά Χρονικά», τόμ. Β', 1931, σελ. 203 κ. έ.—Ίδίου: «Ό Βόλος, Ίδρυσις κλπ.», 1933, εις ιδιαίτερον φυλλάδιον, σελ. 8 κ. έ.—Ίδίου: «Τό Φρούριον του Βόλου και τό Πήλιον κατά την έπανάστασιν του 1821» εις «Θεσσαλικά Χρονικά», τόμ. Α', 1930, σελ. 23 κ. έ.

1) Τά προηγηθέντα της άπελευθερώσεως, ήτοι τόν Ρωσοτουρκικόν πόλεμον, την έπανάστασιν διαφόρων μερών της Θεσσαλίας, τάς μάχας της Μακρυνίτης και τάς σχετικές διπλωματικάς ένεργείας της Έλλάδος παρά ταίς Μεγάλαις Δυνάμειν, ίδε εις δημοσίεμά μου έν τη έφημερίδι «Κήρυξ» της Λαρίσης της 28 και 29 Αύγουστου 1934.

Καί νῦν εἰσερχόμεθα εἰς τὸ κύριον θέμα τῆς παρουσίας, ἥτοι τὴν παρακολούθησιν τῆς ἀλματικῆς ἐξελιξεως καὶ προόδου τῆς πόλεως Βόλου ἀπὸ τῆς ἀπελευθερώσεως καὶ προσαρτήσεως αὐτῆς εἰς τὴν Ἑλλάδα, τοῦ ὁποῦ εὐτυχῶς γεγονότος ἐπανηγυρίσαμεν ἤδη τὸ 1935 τὴν πεντηκονταετηρίδα μεθ' ὀλοκλήρου τῆς λοιπῆς Θεσσαλίας.

Ἔκδοσις τῶν πρώτων Ἑλληνικῶν ἡμερησίων ἐν Βόλῳ. — Ἐνέργεια βουλευτικῶν ἐκλογῶν, ἅμα τῇ ἐγκαταστάσει τοῦ Ἑλληνικοῦ καθεστώτος. — Δημόσιαι ἀρχαί. — Σχολεῖα. — Πληθυσμὸς τοῦ 1882. — Ἰδρυσις τῆς Τραπεζῆς Ἡπειροθεσσαλίας, Λιμενικῆς Ἐπιτροπῆς καὶ Λιμενικοῦ Ταμείου. — Κατασκευὴ σιδηροδρομικῆς γραμμῆς Βόλου—Λαρίσης. — Πολιτικὸν Νοσοκομεῖον, Ἐκκλησία Καθολικῶν. — Προξενεῖα, Ἐμπόριον καπνοῦ, σιγαρέττων. — Πληθυσμὸς τοῦ Βόλου κατὰ τὸ 1899. — Κατεδάφισις τῶν τειχῶν τοῦ Φρουρίου. — Ἐπιχωματώσεις θαλάσσης, ἐκτέλεισις λιμενικῶν ἔργων, διαρρύθμισις χειμάρρων, ἔργα συγκοινωνίας.

Ἦδη ἀπὸ τῶν παραμονῶν τῆς ἐκκενώσεως τοῦ Βόλου ὑπὸ τῶν Τούρκων ἤρχισαν ἐκδιδόμεναι Ἑλληνικαὶ ἡμερησίδες, ὡς πρόδρομοὶ τῆς ἐγγιζούσης πολυποθῆτου ἐλευθερίας, ἡ μὲν «Θεσσαλία» ἀπὸ τῆς 10 Ὀκτωβρίου, ἡ δὲ «Φωνὴ τοῦ λαοῦ»¹ ἀπὸ τῆς 2 Νοεμβρίου 1881. Ἄλλ' οὐδὲν γεγονὸς ἠδύνατο νὰ καταστήσῃ αἰσθητοτέραν τὴν ἐπελθούσαν ριζικὴν μεταβολὴν ἀπὸ τὴν διενέργειαν Βουλευτικῶν ἐκλογῶν, διὰ τῶν ὁποίων ὁ λαὸς τῆς πόλεως καὶ τῆς Ἐπαρχίας Βόλου θὰ ἀπέστελλε διὰ πρώτην φοράν ἀντιπροσώπους τῆς ἐλευθέρως αὐτοῦ ἐκλογῆς εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Κοινοβούλιον, ὅπως ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τῶν ἀντιπροσώπων τῆς λοιπῆς Ἑλλάδος διευθύνωσι τὰς τύχας τῆς κοινῆς πατρίδος. Μετὰ πάροδον λοιπὸν μόλις δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς προσαρτήσεως εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἥτοι τὴν 20 Δεκεμβρίου 1881, ἐγένοντο αἱ πρώται βουλευτικαὶ ἐκλογαὶ τῆς ἐπαρχίας Βόλου, ἐκλεγέντων ἕξ Βουλευτῶν.²

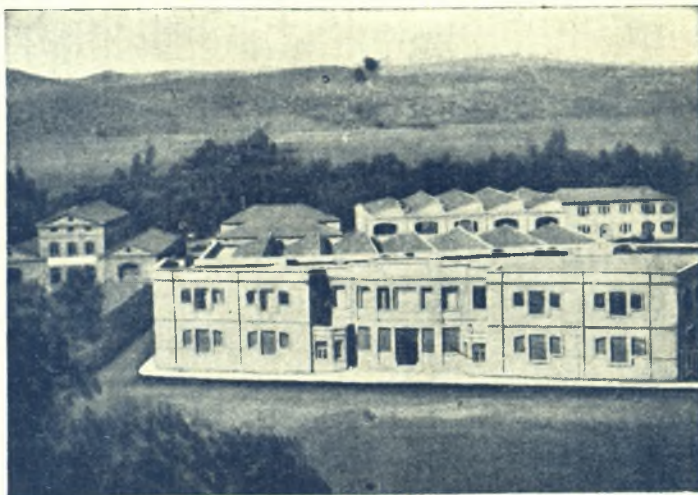
Ὁ πληθυσμὸς τοῦ Βόλου, κατὰ τὴν ἓνα μῆνα μετὰ τὴν προσάρτησιν γενομένην ἀπογραφὴν, ἦτο σχετικῶς μικρὸς, ἀνερχόμενος εἰς 4.983 κατοίκους³. Ἄλλὰ τὸ ἐπίκαιρον τῆς θέσεως τοῦ λιμένος καὶ ἡ ζωτικότης τῶν κατοίκων, ἐκδηλουμένη πρὸς πᾶσαν κατεύθυνσιν, διὰ τῆς διαρκῶς ἐπιτεινομένης ἐμπορικῆς, βιομηχανικῆς, οἰκονομικῆς κλπ. δραστηριότητος, εἴλκυσαν ἀμέσως ἕξ ἀρχῆς τὴν προσοχὴν τοῦ κεφαλαίου καὶ κατέστησαν ἐμφανῆ τὴν ἀνάγκην καὶ τὸ ἐπωφελές τῆς ἐγκαταστάσεως ἐν Βόλῳ τραπεζικῶν ἰδρυμάτων. Οὕτως ὀλίγους μετὰ τὴν προσάρτησιν τοῦ Βόλου μῆνας, ἥτοι τὴν 19ῃν Ἰουνίου 1882, ἐγένοντο τὰ ἐγκαίνια τῆς ἰδρύσεως τῆς Τραπεζῆς Ἡπειροθεσσαλίας⁴, ἥτις καὶ διὰ τῶν ὑποκαταστημάτων αὐτῆς προσέφερον εἰς τε τὸν Βόλον καὶ τὴν λοιπὴν Θεσσαλίαν σημαντικὴν οἰκονομικὴν ὑποστήριξιν.

1) «Προμηθεὺς» ὡς ἀνωτέρω ἔτους 1900, σελ. 430.

2) Αὐτόθι, ἔτους 1890, σ. 179.

3) Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν, λεξικὸν Δήμων καὶ Κοινοτήτων, ἐν λ. Βῶλος.

4) «Φωνὴ τοῦ λαοῦ» τῆς 5 Μαΐου 1900.

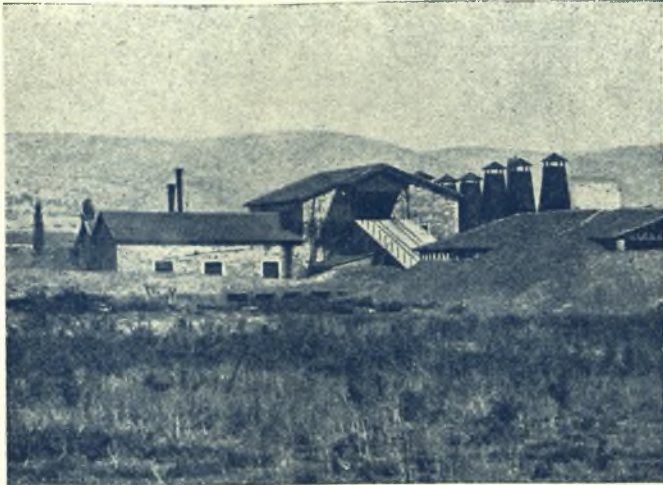

Βόλος: Ἐργοστάσιον Ὑφασμάτων Γεωργίου Παπαγεωργίου

ΒΙΟΜ. ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΑ - ΑΣΧΟΛΙΑΙ ΧΩΡΙΚΩΝ

Σέσκουλο: Χωρική ἀσχολουμένη στὸ φούρνισμα τοῦ ψωμιοῦ

Βόλος: Ἐργοστάσιον Πλινθοκεραμοποιίας Τσαλαπάτα

ΒΙΟΜ. ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΑ - ΑΣΧΟΛ. ΚΑΤΟΙΚΩΝ

Βόλος: Ἐγγονάκια ἀφωσιωμένα στὸ παραμῦθι τῆς γιαγιάς

Εἰς τὴν σημασίαν καὶ τὴν σπουδαιότητα τῆς πόλεως, ὡς πρωτεύουσας τῆς Ἐπαρχίας Βόλου, ἀνταπεκρίνετο καὶ ἡ ἄμα τῇ προσαρτήσῃ σύστασις ἐν Βόλῳ Ἐπαρχείου, Δημαρχείου, Πρωτοδικείου, Εἰρηνοδικείου, Οἰκονομικῆς Ἐφορείας, Ταμείου, Ταχυδρομείου, Τηλεγραφείου, στρατιωτικοῦ Νοσοκομείου, Ἀστυνομίας, Μοιραρχίας, Λιμεναρχείου, Ὑγειονομείου, Τελωνείου, Γυμνασίου, Σχολαρχείου, Παρθεναγωγείου καὶ Νηπιαγωγείου¹. Τινὰ ἐκ τούτων, ὡς Τηλεγραφεῖον, στρατιωτικὸν Νοσοκομεῖον, Ἀστυνομία, Λιμεναρχεῖον καὶ Τελωνεῖον ἐλειτούργουν καὶ ἐπὶ Τουρκοκρατίας, ὡς ἀλλαχοῦ τῆς παρουσίας εἰδομεν ἤδη.

Ἡ σπουδαιότης τοῦ Βόλου, ὡς μόνου ἐμπορικοῦ λιμένος τῆς προσαρτηθείσης Θεσσαλίας, ἐπέσυρε, ὡς ἦν ἐπόμενον, σύντονον τὴν προσοχὴν τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, τῆς ὁποίας ἐν ἐκ τῶν πρώτων καὶ σπουδαιωτέρων μέτρων ἦτο ἡ σύστασις λιμενικῆς Ἐπιτροπῆς καὶ λιμενικοῦ Ταμείου Βόλου πρὸς ἀνάπτυξιν καὶ ὑποστήριξιν τῆς ναυτιλιακῆς καὶ ἐμπορικῆς κινήσεως αὐτοῦ, ὡς θέλομεν κατωτέρω ἐκθέσει, κατ' ἀντίθεσιν πρὸς τὴν τελείαν ἀδιαφορίαν τῆς Τουρκικῆς Κυβερνήσεως, ἣτις σκεδερμίαν πρόνοιαν ἐπεδείξατο ποτὲ ὑπὲρ τοῦ λιμένος τοῦ Βόλου.

Τὴν ἴδρυσιν τῆς Τραπεζῆς Ἡπειροθεσσαλίας ἐπηκολούθησε συντόμως ἕτερον σημαντικώτατον διὰ τὸν Βόλον καὶ τὴν λοιπὴν Θεσσαλίαν γεγονός, ἡ κατασκευὴ τῆς σιδηροδρομικῆς γραμμῆς Βόλου - Λαρίσης, τῆς ὁποίας τὰ ἐγκαίνια ἐτετέλεθησαν ἐν Βόλῳ τὴν 22 Ἀπριλίου 1884 μὲ ἀρίστας καὶ βασίμους ἐλπίδας περὶ τῆς ἐνισχύσεως τῆς ἐμπορικῆς τοῦ Βόλου κινήσεως καὶ τῆς προόδου ἐν γένει αὐτοῦ². Τεκμήριον ταύτης μᾶς παρέχει καὶ ἡ κατὰ τὸ ἐπόμενον ἔτος 1885 ὑπὸ ἐπιλέκτων πολιτῶν συγκρότησις τῆς Φιλελεήμονος Ἀδελφότητος, τῆς ὁποίας ἔργον ἦτο ἡ ἴδρυσις τοῦ Πολιτικοῦ Νοσοκομείου Βόλου. Ἡ ἐμπορικὴ ζωτικότης τοῦ Βόλου προσεῖλκυσε καὶ ἄλλων ἐθνικοτήτων ἐπιχειρηματίας, ὡς μαρτυρεῖ ἡ ἐν ἔτει 1884 ἐγκατάστασις Ἐκκλησίας τῶν Καθολικῶν ἐν τινὶ οἰκίᾳ, ἔνθα ἐλειτούργησεν ἐπὶ τρία ἔτη, τοῦ θεμελίου λίθου διὰ τὴν νῦν ὑπάρχουσαν Ἐκκλησίαν τῶν Καθολικῶν³ τεθέντος τῷ 1887. Κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ὑπῆρχον ἐν Βόλῳ Προξενεῖα τῶν κυριωτέρων καὶ ἐμπορικωτέρων Κρατῶν, ἦτοι τῆς Ἀγγλίας, Γαλλίας, Γερμανίας, Αὐστρίας, Ἰταλίας, Ρωσσίας καὶ Τουρκίας, ἠκμαζε δὲ κατὰ τινὰ σύγχρονον πληροφориαν, τὸ ἐμπόριον τοῦ καπνοῦ καὶ τῶν ἐτοιμῶν σιγαρέττων⁴.

Τῷ 1889 κατηδαφίσθησαν ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως τὰ Βυζαντινῆς, Ἐνετικῆς καὶ Τουρκικῆς ἐποχῆς τείχη τοῦ Φρουρίου Βόλου, θεωρηθέντα ἄχρηστα, ὡς μὴ δυνάμενα ἂν ἀντιστῶσιν εἰς τὰ τελειότερα σύγχρονα τοῦ πολέμου ὄργανα καὶ μέσα. Διὰ τῆς καταρρίψεως τῶν τειχῶν τούτων ἀπεδείχθη ὅτι ἡ τοποθεσία αὕτη κατφκεῖτο ἀπὸ ἀρχαιοτάτων προϊστορικῶν χρόνων (χαλκοῦ αἰῶ-

1) Βινικίου: «Πανθεσσαλικὸν Ἡμερολόγιον». Βόλος 1927, σ. 15.

2) «Προμηθεύς», ὡς ἀνωτέρω, ἔτους 1890, σ. 491.—Ἡμερολόγιον «Ἡ Φῆμη» ἔτους 1887, σελ. 123.

3) Αὐτόθι, σ. 123, 125.

4) Ἡμερολόγ. «Φῆμη», αὐτόθι, σ. 123.

νος, μυκηναϊκής εποχής), καθ' ὅλην τὴν ἀρχαίαν ιστορικὴν ἐποχὴν, τὴν Ρωμαϊκὴν, Βυζαντινὴν καὶ ἐξῆς¹.

Τὴν πρόδοον τοῦ Βόλου μαρτυρεῖ εὐγλώττως καὶ ὁ εἰς ὀλίγιστα ἔτη ὑπερδιπλασιασμός τῶν κατοίκων αὐτοῦ, οἵτινες κατὰ τὴν ἀπογραφὴν τοῦ 1889 ἀνῆρχοντο² ἤδη εἰς 11.029. Ἡ γοργὴ αὕτη αὐξήσις τοῦ τε πληθυσμοῦ καὶ τῆς ἐμπορικῆς κινήσεως κατέστησαν αἰσθητὴν τὴν ἀνάγκην κατασκευῆς λιμενικῶν ἐν Βόλῳ ἔργων, διὰ τὰ ὁποῖα ἡ Τουρκικὴ Κυβέρνησις εἶχεν ἐπιδείξει τελείαν ἀδιαφορίαν καὶ ἄγνοιαν, καὶ μόνον μετὰ τὴν ἐκθιασθεῖσαν, ὡς ἀνωτέρω εἶδομεν, ὀριστικὴν περὶ παραχωρήσεως τοῦ Βόλου ἀπόφασίν της (26 Μαρτίου 1881), προέβησαν αἱ τουρκικαὶ ἀρχαὶ τοῦ Βόλου εἰς πᾶν μέτρον δυνάμενον νὰ προσπορίσῃ εἰς τὸ Τουρκικὸν Δημόσιον, κατὰ τὸ ὑπολειπόμενον μέχρι τῆς ἐκχωρήσεως βραχὺ χρονικὸν διάστημα, οἰονδήποτε ὕλικόν κέρδος. Τὸ σημαντικώτερον τῶν μέτρων τούτων ἦτο ἡ πρὸς τοὺς ἰδιοκτητὰς παραθαλασσιῶν οἰκοδομῶν καὶ οἰκοπέδων πώλησις τῆς ἀντιστοιχοῦσης εἰς αὐτὰ θαλάσσης, ὠρισμένου ἀριθμοῦ μέτρων, ὅπως μεταβάλωσιν αὐτὴν δι' ἐπιχωματώσεως εἰς οἰκόπεδά των. Οἱ ἀγοράσαντες τοιαῦτα θαλάσσια οἰκόπεδα ἔσπευδον νὰ ἐπιχωματώσωσι καὶ τὰ καταλάθωσι, δημιουργοῦντες οὕτω καὶ κατοχῆς τίτλους κατὰ πάσης τυχόν ἀμφισβητήσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου. Κατὰ τὸ βραχὺ λοιπὸν τοῦτο χρονικὸν διάστημα, ἀπὸ Ἀπριλίου μέχρι Νοεμβρίου 1881, ὅλα τὰ κάρρα τοῦ Βόλου ἦσαν ἀπησχολημένα εἰς μεταφορὰν χωμάτων καὶ εἰργάζοντο μέχρι βαθεῖας νυκτὸς διεγείροντα θόρυβον καὶ σκόνην ἀφόρητον διὰ τοὺς παροδίους τῶν ὁδῶν, δι' ὧν διήρχοντο, ἐδημιουργοῦντο δὲ ἔριδες ἀτελεύτητοι καὶ διαπληκτισμοὶ μεταξύ τῶν καρραγωγέων καὶ τῶν παροδίων τούτων. Οὕτω λοιπὸν ὀλόκληρον σχεδὸν τὸ τμήμα, τὸ ἀπὸ τοῦ ἄξονος (μέσου) τῆς ὁδοῦ Ἰάσονος μέχρι τῆς οἰκοδομικῆς γραμμῆς τῆς παραλιακῆς ὁδοῦ Ἀργοναυτῶν, ἐπεχώσθη διὰ τῆς πρωτοβουλίας καὶ πυρετώδους σπουδῆς καὶ δαπάνης τῶν ἰδιοκτητῶν ἀντιστοίχων τότε παραλιακῶν οἰκοδομῶν καὶ οἰκοπέδων. Οὕτως εἶχον τὰ πράγματα, ὅτε ἡ Ἑλλὰς κατέλαθε τὸν Βόλον τὴν 2 Νοεμβρίου 1881.

Ἡ ἐξαιρετικὴ θέσις τοῦ Βόλου, ὡς μοναδικοῦ λιμένος τῆς προσαρηθείσης Θεσσαλίας, ἐπέσυρεν, ὡς εἶπομεν καὶ ἀνωτέρω, ἀμέριστον καὶ σύντονον τὴν προσοχὴν τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως. Ἐνεκα τοῦ ἀβαθοῦς τῶν ὑδάτων τῆς θαλάσσης παρὰ τὴν προκυμαίαν αἱ φορτώσεις καὶ ἐκφορτώσεις τῶν ἐμπορευμάτων ἐγίνοντο ἐπὶ Τουρκοκρατίας δι' ἀποθαθρῶν ξυλίνων, στηριζομένων ἐπὶ λιθίνων θεμελίων καὶ εἰσχωρουσῶν εἰς τὴν θάλασσαν μέχρι τῆς σημερινῆς περίπου προκυμαίας. Τοιαῦται ξύλινα ἀποθάθρα ὑπῆρχον 5-6 ἰδιόκτητοι, ἀνήκουσαι εἰς τοὺς Ἰσαρίθμους τότε μεγαλεμπόρους τῆς εἰσαγωγῆς καὶ ἐξαγωγῆς ἐμπορευμάτων καὶ ἐξετείνοντο ἐμπροσθεν τῶν ἀποθηκῶν καὶ κατοικιῶν αὐτῶν. Μετὰ τὴν προσάρτησιν τοῦ Βόλου ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις, ἀναγνωρίζουσα τὴν σπουδαιότητα τοῦ λιμένος, προέβη ἀμέσως εἰς τὴν ἴδρυσιν Λιμενικῆς Ἐπιτροπῆς καὶ Λιμενικοῦ Ταμείου Βόλου πρὸς πορισμὸν τῶν διὰ τὴν ἐκτέλεσιν

1) Ἐφημερ. Ἀρχαιολ. ἔτους 1906, σελ. 211, 214 κ. ἔ. 217, 222, 225, 233. — Δ. Κ. Τσοποτοῦ: «Ἡ Θεσσαλία ὡς πυθμὴν θαλάσσης κλπ.» εἰς «Θεσσαλικά Χρονικά», τόμος Δ', 1934, σελ. 12 κ. ἔ.

2) Ἐπιτροπῆς Ἐσωτερικῶν, Λεξικὸν Δήμων καὶ Κοινοτήτων, ἐν λ. Βόλος.

Βόλος: Ἐργοστ. Ὑφασμάτων. Λεβιάθαν, Μουτζοῦκος καὶ Σία

ΒΙΟΜ. ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΑ - ΑΣΧΟΛΙΑΙ ΧΩΡΙΚΩΝ

Τρίκερι: Ἐτοιμασία τῆς προίκας τῆς κόρης στὸν ἀργαλειό

Βόλος: Ὁ Σταθμός Θεσσαλικῶν Σιδηροδρόμων ἐν Παλαιοῖς

ΑΡΤΗΡΙΑΙ ΚΙΝΗΣΕΩΣ-ΧΑΡΑΚΤ. ΟΙΚΟΔΟΜΑΙ

Πορταριά: Ἡ εἴσοδος ἐνὸς παλαιοῦ ἀρχοντικοῦ σπιτιοῦ

τῶν λιμενικῶν ἔργων ἀναγκαίων χρηματικῶν πόρων, γενομένων καὶ τῶν σχετικῶν μελετῶν ὑπὸ τῶν εἰς τὴν Ἑλληνικὴν ὑπηρεσίαν διατελούντων μελῶν τῆς Γαλλικῆς ἀποστολῆς (Κελενέκ κλπ.). Μετὰ τὴν συμπλήρωσιν βραδύτερον τῶν μελετῶν τούτων καὶ ὑπὸ τοῦ τότε Νομομηχανικοῦ, ἐξετέθησαν εἰς δημοπρασίαν ἐπὶ τῇ βάσει ἀρχικοῦ προϋπολογισμοῦ ἐξ ἐνὸς καὶ ἡμίσεος περίπου ἑκατομμυρίου δραχμῶν,¹ ἐστοίχισαν δὲ μετὰ τῶν προσθῆτων δαπανῶν περὶ τὰ 3 ἑκατομμύρια. Ἐναρξίς τῶν ἔργων ἐγένετο τῷ 1892, τὰ ἐγκαίνια τῆς θεμελιώσεως τῶν κρηπιδωμάτων τῆς προκουμαίας² τὸν Μάρτιον τοῦ 1895 καὶ ἀπεπερατώθησαν τῷ 1901. Τὸ ὅλον πλάτος τοῦ διὰ τῆς ἐπιχωματώσεως παραχθέντος νέου τμήματος τῆς πόλεως εἶναι 90 καὶ τὸ μήκος 1200 μέτρων. Ἐκ τῶν 90 δὲ τούτων μέτρων πλάτους τὰ 51 περίπου ἀποτελοῦσι τὰ ὡς ἀνωτέρω παραχθέντα ἰδιωτικὰ οἰκόπεδα μετὰ τοῦ ἡμίσεος πλάτους τῆς ὁδοῦ Ἰάσονος, τὰ δὲ ὑπόλοιπα 40 μέτρα, ὅσα ἀποτελοῦν τὸ πλάτος τῆς ὁδοῦ Ἀργοναυτῶν (προκουμαίας) ἐπεχωματώθησαν δαπάναις τῆς λιμενικῆς ἐπιτροπῆς κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν λιμενικῶν ἔργων.

Τὰ κρηπιδώματα τῆς προκουμαίας ἐθεμελιώθησαν εἰς βάθος 4 μέτρων ἀπὸ τῆς μέσης στάθμης τῆς θαλάσσης, ἐκτὸς τῆς ἐκ σκύρων βάσεως τῶν θεμελιῶν τούτων πάχους ἑτέρου 1½ μέτρου.

Τὸ παρά τὰ κρηπιδώματα τῆς προκουμαίας βάθος τῆς θαλάσσης ποικίλλει ἀπὸ 1,50-2,50 μέτρων. Ἐκτὸς τῆς προκουμαίας καὶ τῶν κρηπιδωμάτων τῆς, κατεσκευάσθη συγχρόνως καὶ λιθίνη Ἀποβάθρα (Προβλής) μήκους 250 καὶ πλάτους 60 μέτρων, ὡς προέκτασις τῆς ὁδοῦ Ἰωλκοῦ, τὸ δὲ δι' ἐκσκαφῆς ἀποτελεσθὲν βάθος τῆς περιβαλλούσης τὴν Ἀποβάθραν θαλάσσης εἶναι 6 μὲν μέτρων εἰς τὴν κεφαλὴν τῆς Ἀποβάθρας καὶ τὰς ἑκατέρωθεν πλευρὰς μέχρι μήκους 90 μέτρων, ἐκεῖθεν δὲ μέχρι τῶν κρηπιδωμάτων τῆς προκουμαίας τὸ βάθος τῆς θαλάσσης εἶναι 4 μέτρων, εἰς τὸ τελευταῖον δὲ τοῦτο βάθος ἐξεβαθύνθη καὶ ὁ πυθμὴν τοῦ μεταξύ Ἀποβάθρας καὶ Τελωνείου λιμενίσκου.

Τὰ λιμενικὰ ταῦτα ἔργα συνεπληρώθησαν βραδύτερον (1903-1912) διὰ νέων τοιοῦτων, ἤτοι διὰ κατασκευῆς Κυματοθραύστου ἐκ τεχνητῶν ὀγκολίθων, εἰσχωροῦντος εἰς τὸν λιμένα ἀπὸ τοῦ ἀνατολικοῦ ἄκρου τῶν παραλίων κρηπιδωμάτων (προκουμαίας) μήκους ἐν ὄλῳ χιλίων περίπου μέτρων καὶ πλάτους τεσσάρων. Ὁ Κυματοθραύστης οὗτος καλύπτει τὸν λιμένα καὶ τὴν Ἀποβάθραν ἀπὸ τοὺς προκαλοῦντας τρικυμίας νοτίους καὶ νοτιανατολικούς ἀνέμους.

Ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω καθαρῶς λιμενικῶν ἔργων ἐγένετο καὶ ἡ διαρρύθμισις τῆς κοίτης τῶν δύο χειμάρρων, μεταξύ τῶν ὁποίων κεῖται ἡ πόλις τοῦ Βόλου, καὶ ἡ συμπλήρωσις καὶ ἐνίσχυσις τῶν ὄχθων αὐτῶν πρὸς ἀποτροπὴν ἐκχειρίσεων καὶ τῶν ἐκ τούτων πλημμυρῶν. Τὰ

1) Τὰ περὶ τῶν λιμενικῶν ἔργων, ἄνευ παραπομπῆς τινος, ἐνταῦθα ἐκτιθέμενα προέρχονται ἐκ πληροφοριῶν, τὰς ὁποίας πάνυ εὐγενῶς μοι ἐχορήγησεν ἡ Λιμενικὴ Ἐπιτροπὴ Βόλου, καθὼς καὶ ὁ ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν χρηματίσας μέλος αὐτῆς Ἰωάν. Ν. Ἀντωνόπουλος, πρὸς οὐδ' ἐκφράζω καὶ ἐντεῦθεν τὰς εὐχαριστίας μου. Τὰς πληροφορίας ταύτας συνεπλήρωσα καὶ ἐκ τοῦ τύποις ἐκδεδομένου τεύχους ὑπὸ τὸν τίτλον: «Ἰω. Γράβαρη καὶ Ἀ. Γκίνη, ἐκθεσις περὶ τῶν » συμπληρωματικῶν ἔργων τοῦ λιμένος Βόλου. Ἐν Βόλῳ » 1903» καὶ ἐξ ἄλλων βοηθημάτων, ὅπου παρατέμνω ἐκἄστοτε.

2) «Φωνὴ τοῦ Λαοῦ» τῆς 29 Μαρτίου 1895.

διαρρυθμιστικά ταῦτα τῶν χειμάρρων ἔργα ἐστοίχισαν περί τὸ ἑκατομμύριον δραχμῶν εἰς τὸ λιμενικὸν Ταμεῖον. Πρὸ τῆς διαρρυθμίσεως ταύτης τῶν χειμάρρων ἡ πόλις τοῦ Βόλου ὑπέκειτο εἰς πλημμύρας, τῶν ὁποίων αἱ σημαντικώτεραι ἦσαν αἱ τῆς 14 Σεπτεμβρίου, 2 καὶ 15 Ὀκτωβρίου 1883 καὶ τῆς 6 Σεπτεμβρίου 1887, ἐπενεγκοῦσαι μεγάλας ζημίας.¹

Δαπάναις τοῦ ἰδίου λιμενικοῦ Ταμεῖου Βόλου ἐπεχωματώθη ἀποφραχθεὶς διὰ τοῦ ἀναγκαίου κρηπιδώματος καὶ προστεθεὶς εἰς τὸ ἔδαφος τοῦ Βόλου, καὶ ὁ ἐκτεταμένος χῶρος ἀπὸ τοῦ ἀνατολικοῦ ἄκρου τῆς ὁδοῦ Δημοτριάδος μέχρι σχεδὸν τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου.

Ἄλλὰ καὶ εἰς τὴν μετὰ τοῦ λιμένος Βόλου ἀνάπτυξιν τῆς χερσαίας συγκοινωνίας συνετέλεσε τὸ λιμενικὸν Ταμεῖον δαπανῆσαι περί τὰς 800 χιλιάδας δραχμῶν διὰ τὸ λεγόμενον δίκτυον τῶν ὁδῶν Πηλίου, κατασκευάσαν πρὸς τούτοις καὶ τὴν ἀμαξιτὴν ὁδὸν Βόλου - Ἄλμυροῦ.

Τῶν ἀνωτέρω λιμενικῶν ἔργων ἀποδειχθέντων ἐν τούτοις ἀνεπαρκῶν διὰ τὴν διαρκῶς αὐξουσαν εἰς πληθυσμὸν καὶ ἐμπορικὴν κίνησιν πρόοδον τοῦ Βόλου, ἀπεφασίσθη ἡ ἐκτέλεσις νέων τοιούτων. Ἐκ τούτων τὸ ἤδη ἀπὸ τοῦ 1926 ἐκτελούμενον πρῶτον τμήμα περιλαμβάνει τὴν διαπλάτυνσιν τῆς ὑπαρχούσης Ἀποβάθρας (προβλήτος) ἀπὸ 60 εἰς 100 μέτρα καὶ τὴν ἐκθάθυνσιν τῆς 20 εἰς 60 μέτρας (μεταξὺ Κυματοθραύστου καὶ Ἀποβάθρας), καθὼς καὶ τῆς ἐσωτερικῆς, δυτικῆς, λεκάνης τοῦ λιμένος (μεταξὺ τῆς ἰδίας Ἀποβάθρας τοῦ λιμένος καὶ τῆς ὁμοίας τοῦ Σιδηροδρόμου) μέχρι βάθους 9 μέτρων καὶ εἰς ἕκτασιν 150-200 μέτρων ἐκατέρωθεν τῆς Ἀποβάθρας ἀπὸ τῆς κεφαλῆς αὐτῆς πρὸς τὰ κρηπιδώματα τῆς προκουμίας. Ἡ δαπάνη τῶν ἔργων, ἀποπερατωθέντων ἤδη τῷ 1932 (κατὰ πληροφῶρ τῆς λιμενικῆς ἐπιτροπῆς Βόλου), ἀνῆλθεν εἰς 40 ἑκατομμύρια δραχμῶν, ἧτοι διπλασίαν τῆς προϋπολογισθείσης, ὀφειλομένην καὶ εἰς τὴν ἀπὸ τοῦ ἔτους 1922 καὶ ἐξῆς ἔκπτωσιν τῆς δραχμῆς. Κατεσκευάσθησαν ὡσαύτως ἀσφαλτοστρωμένα ὁδοστρώματα ὄλων τῶν παραλιακῶν ὁδῶν τῶν καταηγουσῶν εἰς τὸν Προβλήτη.

Τὸ δεύτερον τμήμα τῶν ὡς ἀναγκαίων κριθέντων λιμενικῶν ἔργων περιλαμβάνει τὰ ἐξῆς ἔργα: α) τὴν ἀνέγερσιν ἐπὶ τῆς ὡς ἀνωτέρω διαπλατυθείσης Ἀποβάθρας (Προβλήτος) Τελωνείου, Λιμεναρχείου, Ὑγειονομείου, Ἀποθηκῶν καὶ ὑποστέγων ἐμπορευμάτων. β) τὴν ἐπ' αὐτῆς προέκτασιν τῶν σιδηροδρομικῶν γραμμῶν Θεσσαλίας καὶ Πηλίου. Τὸν ἐφοδιασμὸν αὐτῆς διὰ Τιτάνων καὶ Γερανῶν φορτώσεως καὶ ἐκφορτώσεως καὶ τὴν ἐγκατάστασιν σταθμῶν ὑδρεύσεως τῶν πλοίων. γ) τὴν ἄρσιν τῆς ἀποβάθρας τῶν σιδηροδρόμων Θεσσαλίας, τὴν κατασκευὴν δευτέρας Ἀποβάθρας (Προβλήτος) καὶ κρηπιδωμάτων ἔμπροσθεν τοῦ παλαιοῦ Τελωνείου καὶ τὴν αὐτόθι ἀνέγερσιν ἀποθηκῶν καὶ ὑποστέγων. δ) τὴν κατασκευὴν τρίτης Ἀποβάθρας (Προβλήτος) τραπεζοειδοῦς σχήματος εἰς ἀπόστασιν 200 μέτρων ἀπὸ τῆς δευτέρας διὰ τὴν ἐκφόρτωσιν τῶν γαιανθράκων. ε) τὴν κατασκευὴν Μώλου μήκους 600 μέτρων, προβάλλοντος ἀπὸ τῆς ἀριστερᾶς ὄχθης τοῦ πρὸς δυσμὰς τοῦ Φρουρίου κα-

Βόλος : Ἡ μεγάλη κίνησις εἰς τὸ Λιμάνι τῆς πόλεως

ΑΡΤΗΡΙΑΙ ΚΙΝΗΣΕΩΣ - ΠΑΛΑΙΑ ΣΠΙΤΙΑ

Ἅγιος Ὀνούφριος : Ἐνα χαρακτηριστικὸ ἀρχοντόσπιτο

1) Ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω δύο, μνημονεύονται προσέτι καὶ αἱ ἐξῆς ἄλλαι πλημμυραὶ ἐν Βόλῳ: ἡ τοῦ Αὐγούστου 1839, Σεπτεμβρίου 1847, Σεπτεμβρίου 1854, Μαΐου 1862, Ἰουλίου 1874, Νοεμβρίου 1877 καὶ Σεπτεμβρίου 1887. — Ζωσιμᾶ Ἐσφηγενίτου: «Προμηθεὺς» ἔτους 1900, σελ. 491, ὑποσημ.

“Άγιος Λαυρέντιος: Τὸ χαρακτηριστικὸ «μαφέσι»

ΠΗΛΙΟΡΕΙΤΙΚΕΣ ΕΝΔΥΜΑΣΙΕΣ

“Άγιος Λαυρέντιος: Τύπος βρακοφόρου χωρικοῦ

τερχομένου χειμάρρου καὶ ἀποσκοποῦντος τὴν ἐκτροπὴν τῶν ἐκ τοῦ χειμάρρου τούτου προσχώσεων καὶ στ) τὴν ἄρσιν τοῦ μεγάλου σκέλους τοῦ ὑπάρχοντος Κυματοθραύστου καὶ τὴν κατασκευὴν δύο νέων τοιούτων, τοῦ μὲν ἐνὸς ἀρχομένου ἀπὸ τοῦ ἄκρου τῆς ὁδοῦ Ἀργοναυτῶν (διατηρουμένου τοῦ μικροῦ σκέλους τοῦ σημερινοῦ κυματοθραύστου) μὲ κατεύθυνσιν πρὸς τὸ ἀπέναντι ἀκρωτήριον (Πευκάκια), ὄλικοῦ μήκους 950 μέτρων, τοῦ δὲ ἑτέρου ἀρχομένου ἀπὸ τοῦ ἀκρωτηρίου τούτου μὲ κατεύθυνσιν πρὸς τὸ τέρμα τοῦ πρώτου σκέλους, ὄλικοῦ μήκους 175 μέτρων. Μεταξὺ τῶν δύο Κυματοθραυστῶν ἀπομένει, κατὰ τὸ σχέδιον, στόμιον πλάτους 125 μέτρων διὰ τὸν εἰσπλουν καὶ ἔκπλουν τῶν πλοίων. Διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ δευτέρου τούτου τμήματος τῶν λιμενικῶν ἔργων συνταχθήσονται λεπτομερέστερα σχέδια καὶ ὁ σχετικὸς προϋπολογισμός.¹

Ἐπιπλέον καὶ ἄλλοι ἔργα πρὸς τὴν ἀποκατάστασιν τοῦ λιμένος τῆς πόλεως Βόλου ἀπὸ τῆς προσαρθήσεώς της εἰς τὴν Ἑλλάδα.— Προσθήκη καὶ ἄλλη πρὸς τὴν ὑπάρχουσαν Τράπεζαν. — Ὁ διὰ φωταερίου νέος φωτισμὸς τῆς πόλεως. — Ἐργοστάσια. — Λιμενικὴ κίνησις. — Σύστασις Κακουριδιοκείου. — Ἔργα συγκοινωνίας. — Δημοτικὸν Θεάτρον. — Ἐγκαίνια Ἀποβάθρας.— Ἐμπορικὸς Σύλλογος Βόλου. — Αὐξήσις τοῦ πληθυσμοῦ. — Ὁ Ἑλληνοτουρκικὸς πόλεμος τοῦ 1897, ἡ κατοχὴ τοῦ Βόλου ὑπὸ τῶν Τούρκων, ἡ ἀποχώρησις αὐτῶν τὸ ἐπόμενον ἔτος.

Τὰ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἤδη Κεφαλαίῳ ἐκτεθέντα περὶ τῶν ἐκτελεσθέντων διαφόρων λιμενικῶν καὶ συγκοινωνίας ἔργων, μαρτυροῦσι τὴν τάσιν καὶ ἰκανότητά της πόλεως πρὸς αὐξήσιν καὶ ἐν παντὶ πρόοδον. Τὴν εἰκόνα ταύτην θὰ προσπαθήσωμεν νὰ συμπληρώσωμεν διὰ τῶν κατωτέρω ἐκτεθησομένων, ἐφ' ὅσον αἱ ὑπάρχουσαι στατιστικαὶ καὶ λοιπαὶ πληροφορικαὶ ἐπιτρέπουσιν ἡμῖν τοῦτο, ἔστω καὶ κατὰ προσέγγισιν.

Πρὸς ἐμπιρέτησιν τῶν ἐμπορικῶν ἀναγκῶν τοῦ Βόλου ἱδρυσεν αὐτόθι τῷ 1894 καὶ ἡ Τράπεζα Ἀθηνῶν ὑποκατάστημα, προστεθείσης οὗτω καὶ ἑτέρας Τραπεζῆς πρὸς τὴν ὑπαρχούσην ἤδη ἀπὸ τῶν πρώτων μετὰ τὴν εἰς τὴν Ἑλλάδα προσάρτησιν μνηνῶν, Τραπεζῆ Ἡπειροθεσσαλίας, ὡς ἀνωτέρω εἶδομεν.

Καὶ Δημοτικὸν Θεάτρον τὰ θεμέλια ἐτέθησαν κατὰ τὸ ἔτος 1894.

Κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος ὑπῆρχεν ἐν Βόλῳ διὰ τὴν δημοσίαν ἐκπαιδεύσιν Γυμνάσιον τετρατάξιον, Σχολαρχεῖον, τρία δημοτικὰ σχολεῖα ἀρρέων, τρία παρθενωγαγεῖα, Νηπιαγωγεῖον, ἐν ἰδιωτικῶν Λύκειον, μία Μωαμεθανικὴ προπαιδευτικὴ Σχολὴ ἐν τῷ τότε Φρουρίῳ, χορηγοῦντος τοῦ Δήμου Παγασῶν, καὶ μία Ἰσραηλιτικὴ σχολή, πολλῶν τῶν τέκνων τῶν Ἰσραηλιτῶν ὁμοῦ φοιτῶντων εἰς τὰ δημόσια καὶ δημοτικὰ ἐκπαιδευτήρια τοῦ Βόλου.

1) Κατὰ τὰς ἐσχάτως ὑπὸ τῆς Λιμενικῆς Ἐπιτροπῆς Βόλου παρασχεθείσας πληροφορίας, δὲν ἐγένετο εἰσέτι ἑναρξίς κατασκευῆς τοῦ δευτέρου τμήματος τῶν λιμενικῶν ἔργων, ἕνεκα ἐλλείψεως χρημάτων, ὀφειλαμένης καὶ εἰς τὴν ὑπερβολικὴν δαπάνην, τὴν ὅποιαν ἀπήτησεν ἡ ἐκτέλεσις τοῦ πρώτου τμήματος, στοιχίσαντος κατὰ τὰ ἀνωτέρω, διπλάσια τῶν προϋπολογισθέντων.

ΘΕΣΣΑΛΙΚΑΙ ΕΝΔΥΜΑΣΙΑΙ
ΕΠΑΡΧΙΑ ΒΟΛΟΥ (ΤΡΙΚΚΕΡΩΝ)

Ἡ Βιομηχανία ἐξ ἄλλου τοῦ Βόλου ἀντεπροσωπεύετο κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο (1894) ὑπὸ δέκα τριῶν ἀτμοκινήτων ἐργοστασίων, ἦτοι 5 ἀτμομύλων, 3 ἀτμοκινήτων σιδηρουργείων, 3 βυρσοδεφείων, 1 Μηχανουργεῖο τοῦ Σιδηροδρόμου¹ καὶ 1 Μηχανουργεῖο καὶ Χαλυβδουργεῖο παράγοντος γεωργικά ἐργαλεῖα καὶ γεωργικά μηχανάκια.

Ἡ κίνησις τοῦ λιμένος συνίστατο εἰς τὸν κατάπλου καὶ ἀπόπλου 668 ἀτμοπλοίων, 94 πολεμικῶν διαφόρων Κρατῶν, καὶ 2128 ἰστιοφόρων, ἐξ ὧν ἀπέπλευσαν 2033.

Ἀξιοσημεῖωτον πρόοδον ἀπετέλεσε καὶ ἡ κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο κατάθεσις τοῦ θεμελίου λίθου διὰ τὸ ἐργοστάσιον τοῦ Ἀεριοφώτος, τῆς πόλεως Βόλου φωτιζομένης ἕως τότε διὰ 250 φανῶν πετρελαίου. Κατὰ τὸ ἐπόμενον ἔτος 1895 ἐγένετο ἡ ἔναρξις τῆς λειτουργίας τοῦ Ἀεριοφώτος.

Κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος ἤρχισεν ἡ λειτουργία τοῦ νεοσυσταθέντος Κακουργιοδικείου, ἤρχισαν ἐπὶ τοῦ λόφου τῆς ἐπισκοπῆς αἱ ἐργασίαι διὰ τὴν κατασκευὴν τῆς ἀμαξιτῆς ὁδοῦ Βόλου-Πορταριάς (10.067 μέτρ.) δαπάνη κληροδοτήματος τοῦ ἐκ Πορταριάς ἀειμνήστου Βασάνη, ἐγένοντο ὡσαύτως τὰ ἐγκαίνια καὶ ἡ ἔναρξις τῆς λειτουργίας τοῦ Σιδηροδρόμου Βόλου-Λεχωνείων, πλάτους 0,60 τοῦ μέτρου καὶ μήκους 12 περίπου χιλιομέτρων, ὡσαύτως τὰ ἐγκαίνια τῆς θεμελιώσεως τῶν κρηπιδωμάτων τοῦ λιμένος² ὡς εἶδομεν καὶ ἄνωτέρω.

Μέχρι τῆς ἐποχῆς ταύτης ἐτελέσθησαν τὰ ἐγκαίνια καὶ τινῶν ναῶν ἐν Βόλῳ, περὶ τῶν ὁποίων ἀκριβεστέρα μνεία γενήσεται κατωτέρω ἐν τῷ οἰκίῳ κεφαλαίῳ³ ἐκ τῶν ἐνδεικτικῶν τῆς συνεχιζομένης προόδου τοῦ Βόλου εἶναι ἡ αὔξησις τοῦ πληθυσμοῦ, ὅστις κατὰ τὴν ἀπογραφὴν τοῦ 1896 ἀνῆλθεν ἤδη εἰς 16.788 κατοίκους, τὰ ἐγκαίνια τοῦ Δημοτικοῦ Θεάτρου, τελεσθέντα τὴν 2 Φεβρουαρίου 1897, ὡσαύτως τὰ ἐγκαίνια τῆς Ἀποβάθρας παρὰ τὴν ἡμιτελῆ εἰσέτι προκυμαίαν, καὶ οὐχὶ μικροτέρας σημασίας ὑπῆρξεν ἡ ἴδρυσις τοῦ Ἐμπορικοῦ Συλλόγου Βόλου³. Κατὰ τὸ ἔτος ὁμοίως τοῦτο ἐξαιρετικῶς ἀτυχῆ γεγονότα ἐπληξαν τὴν Ἑλλάδα, μετ' αὐτῆς δὲ καὶ τὸν Βόλον. Συνεπεία τῆς ἥττης τῆς Ἑλλάδος ἐν τῷ κατὰ τῆς Τουρκίας πολέμῳ τοῦ 1896, τὰ ὑπὸ τὸν Ἐτὲμ Πασᾶν εἰσβαλόντα εἰς Θεσσαλίαν τουρκικὰ στρατεύματα κατέλαβον καὶ τὸν Βόλον τὴν 26 Ἀπριλίου 1897. Ὅπως ἀποφύγῃσι τὰς ἀγριότητας ἰδίως τῶν ἀτάκτων Τούρκων (θασιβόζουκων), ἠναγκάσθησαν πολλοὶ οἰκογένειαι νὰ καταφύγῃσιν εἰς Ἀθήνας καὶ ἀλλαχοῦ τῆς Ἑλλάδος, ἐπῆλθε δὲ νέκρωσις εἰς τὴν πρόοδον καὶ ἐμπορικὴν ζωὴν τῆς πόλεως ἐπὶ ἓν ἔτος καὶ πλέον, ἦτοι μέχρι τῆς 25 Μαΐου 1898, ὅτε συνεπεία ἐπεμβάσεως τῶν Δυνάμεων καὶ τῆς ὑπογραφείσης μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας εἰρήνης, ἐξεκενώθη πάλιν ὑπὸ τῶν Τουρκικῶν στρατευμάτων ὁ Βόλος καὶ ἐπανῆλθεν εἰς τοὺς κόλπους τῆς μητρὸς Ἑλλάδος⁴.

Πρὶν προβῶμεν εἰς τὴν παρακολούθησιν τῆς περαι-

Ἅγιος Λαυρέντιος: Τὸ «καλεμκερί» καὶ «κοντογοῦνι»

ΠΗΛΙΟΡΕΙΤΙΚΕΣ ΕΝΔΥΜΑΣΙΕΣ

Ζαγορά: Ὁ Καληὸς μετ' ἡ χαρακτηριστικὴ φορεσιά

1) «Φωνὴ τοῦ Λαοῦ» 31 Δεκεμβρίου 1894. — «Προμηθεὺς» 1894, σελ. 514.

2) «Φωνὴ τοῦ Λαοῦ» 31 Δεκεμβρίου 1894. — Αὐτόθι 26 Ἰανουαρίου, 29 Μαρτίου, 21 Ἀπριλίου καὶ 20 Αὐγούστου 1895. — «Προμηθεὺς» 1895, σ. 624 καὶ 703. — Ἡ ὁδὸς Βόλου-Πορταριάς μετὰ τῆς εἰς τὴν Ἀγορὰν (παζάρι) προεκτάσεώς της 13 περίπου χιλιομέτρων.

3) Αὐτόθι ἔτους 1898, σελ. 239.

4) «Προμηθεὺς» ἔτους 1897, σελ. 122, ἔτους 1898, σελ. 258.

Πήλιον: Τὸ χάνι τοῦ Ζήση εἰς δρόμον τῆς Ζαγοράς

ΠΑΝΔΟΧΕΙΑ - ΠΑΛΑΙΟΙ ΠΥΡΓΟΙ

Παλιόρι: "Ένας πολὺ παλαιὸς πολεμικὸς Πύργος

τέρω ἐξελίξεως καὶ προόδου τῆς πόλεως, παραθέτομεν ἄμέσως κατωτέρω ἐν συνόψει τὰς διὰ τῆς ἀνεγέρσεως ναῶν θρησκευτικὰς τῶν κατοίκων ἐκδηλώσεις.

Τῷ 1891 ἠγέρθη ὁ προσωρινὸς ξύλινος ναὸς τῆς Μεταμορφώσεως, ἐν τῷ ὁποίῳ ἡ πρώτη ἀναίμακτος λειτουργία ἐτελέσθη τὴν 9 Ἰουνίου ¹.

Τὸ ἐπόμενον ἔτος 1892 Μαΐου 17 ἐτελέσθησαν τὰ ἐγκαίνια τοῦ ναοῦ τῶν Ἁγίων Θεοδώρων, ἀνεγερθέντος ἐπὶ θεμελίων Βυζαντινοῦ ναοῦ ². Μετὰ ἔν παλιν ἔτος, ἦτοι τὴν 16 Μαΐου 1893 ἐτελέσθη ἡ πρώτη λειτουργία ἐν τῷ νεοδημητῶ ναῷ τοῦ Νεκροταφείου ³. Τὴν 30 Σεπτεμβρίου 1895 ἐτελέσθη ἡ πρώτη λειτουργία ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τῶν φυλακῶν Βόλου ⁴. Τὴν 21 Δεκεμβρίου 1896 ἐτελέσθησαν τὰ ἐγκαίνια τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἀναλήψεως εἰς τὸ μικρὸν ἀμαξοστάσιον (ἐμβαδοῦ 24 τ. μ.) τὸ ἕως τότε χρησιμεῖον πρὸς τοποθέτησιν τῆς νεκροφόρου τοῦ Δήμου ἀμάξης ⁵.

Τῇ 19 Ἀπριλίου 1898 ἐτελέσθη ἡ πρώτη λειτουργία ἐν τῷ ξυλινῷ ναῖσκῳ (ἐμβαδοῦ μ. 12X6) τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου ⁶.

Οἱ ἀνωτέρω μνημονευθέντες, ὡς προσωρινοὶ ξύλινοι ναοὶ τῆς Μεταμορφώσεως, Ἀναλήψεως καὶ Ἁγίου Κωνσταντίνου, ἀνηγέρθησαν ἐντὸς ὀλιγίστων ἐτῶν λίθινοι ἐκ θεμελίων.

Καὶ ὁ ναὸς τοῦ Ἁγίου Νικολάου ἀποτεφρωθεὶς τὴν 21 Ἰουνίου 1898 ἀνφοδομήθη ἐκ νέου ἐντὸς 53 ἡμερῶν, ἦτοι ἀπὸ τῆς 12 Ὀκτωβρίου μέχρι τῆς 5 Δεκεμβρίου, παραμονῆς τοῦ Ἁγίου Νικολάου τοῦ ἰδίου ἔτους. Ὁ ναὸς οὗτος (ἐμβαδοῦ 24X13,40 μ.) κτισθεὶς, ὡς προσωρινός, ἐξηκολούθησε μέχρι ἐσχάτων (1934) ἀμετάθλητος, διότι ἡ ἀποπεράτωσις τοῦ σχεδιασθέντος καὶ παρὰ τὸν προσωρινὸν τοῦτον διὰ συνδρομῶν κατ' ἀρχὰς τῶν πολιτῶν τοῦ Βόλου θεμελιωθέντος τῷ 1901 μεγάλου ναοῦ, διήλθε περιπετείας ἐπὶ 23 ἔτη, συντελέσθη δὲ ἐπὶ Δημαρχίας τῶν Δημάρχων Παγασῶν, ἀειμνήστων Σπύρου Δ. Σπυρίδου καὶ Κωνστ. Γ. Καρτάλη, στοιχίσαντος οὐκ ὀλίγα ἑκατομμύρια δραχμῶν εἰς τὸν Δήμον Παγασῶν, τὰ δὲ ἐγκαίνια τοῦ περικαλοῦς καλλιτεχνικοῦ τούτου ναοῦ ἐτελέσθησαν τὴν 2 Δεκεμβρίου 1934.

Εἰς τοὺς ἀνωτέρω ναοὺς προσετέθησαν κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη καὶ οἱ Ἁγιοὶ Ἀνάργυροι τῆς συνοικίας Καπακλή καὶ ὁ τῆς Εὐαγγελιστρίας τοῦ προσφυγικοῦ συνοικισμοῦ Νέας Ἰωνίας.

Ἡ Ἐπισκοπὴ Δημητριάδος καὶ δικαιοδοσία αὐτῆς.

Κατὰ τὴν Βυζαντινὴν ἐποχὴν ἀπαντῶμεν Ἐπισκόπους Δημητριάδος, τῶν ὁποίων ἡ δικαιοδοσία ἐξετείνετο ἐπὶ τε τοῦ Πηλίου καὶ τοῦ Ἄλμυροῦ ⁷. Μετὰ δὲ τὴν ἐξαφάνισιν τῆς πόλεως Δημητριάδος κατ' ἀνάγκην μετέφεραν οἱ Ἐπίσκοποι τὴν ἔδραν αὐτῶν εἰς Μονὰς τῆς περιφερείας Βόλου (Πηλίου), ὅπου εὐρίσκομεν αὐτὴν κατὰ τὴν Τουρκοκρατίαν. Κατὰ τοὺς ἐκ Μηλεῶν τοῦ Πηλίου Δημητρεῖς, οἱ Ἐπίσκοποι Δημητριάδος εἶχον εἰς ἀρχαιοτέρας ἐποχὰς τὴν ἔδραν των εἰς τὸ Μοναστήριον τὸ κείμενον ἐπὶ τοῦ παρὰ τὸν Ἄνω-Βόλον λόφου τῆς Ἐπισκοπῆς,

1) «Προμηθεὺς» ἔτους 1891, σ. 244.

2) Αὐτόθι ἔτους 1892, σ. 342.

3) Αὐτόθι, ἔτους 1893, σ. 440.

4) Αὐτόθι, ἔτους 1895.

5) Αὐτόθι ἔτους 1897, σ. 105.

6) Αὐτόθι ἔτους 1898, σ. 234, 280, 290.

7) Acta et Diplomata Monasteriorum. Vol. 4. Tom. 1, σελίς 330, 335 κ. ἐ. 393, 396, 398.

ἐπὶ δὲ τῆς ἐποχῆς αὐτῶν (1791) οἱ Ἐπίσκοποι διέμενον ἐν Ζαγοράῃ «ἐνεκα τῶν ἐνοχλήσεων τῶν Τούρκων», μὴ περιορισθείσης ὁμῶς τῆς περιφέρειας τῆς Ἐπισκοπῆς, ὡς δηλοῖ καὶ ὁ μέχρι σήμερον τίτλος τῶν Ἀρχιερέων «Δημητριάδος, Ζαγοράς καὶ Ἀγυιάς».

Ἡ πνευματικὴ δικαιοδοσία τοῦ Μητροπολίτου Δημητριάδος, ἐκτείνεται νῦν ἐπὶ τοῦ Πηλίου (ἐπαρχίας Βόλου) καὶ Ἀγυιάς, καθὼς καὶ ἐπὶ τῶν παρά τὸ Πήλιον κειμένων πεδινῶν Δήμων: τῶν Φερῶν (Βελεστίνου), τοῦ Συκουρίου (Τοπουζλάρ) κλπ. Ἀρμενίου (Γκερλή) κλπ. καὶ Ὀγχήστου (Μαΐμουλίου) κλπ.¹.

Περαιτέρω ἐξέλιξις τοῦ Βόλου μετὰ τὴν ὑπὸ τῶν Τούρκων τοῦ 1898 ἐκκένωσιν αὐτοῦ. — Ἐγκαίνια τῆς Ἐμπορικῆς Σχολῆς. — Ἰδρυσις Στατιστικοῦ Τμήματος τοῦ Ἐμπορικοῦ Συλλόγου Βόλου. — Θεμελίωσις τοῦ Δημοτικοῦ Νοσοκομείου. — Ἀνέγερσις διαφόρων Ἐργοστασίων. — Ἐπέκτασις τῆς Σιδηροδρομικῆς Γραμμῆς Βόλου — Λεχωνείων μέχρι Μηλεῶν. — Ἐναρξις κατασκευῆς Κυματοθραύστου. — Ἀνέγερσις τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου. — Ἡλεκτροφωτισμὸς τῆς πόλεως. — Εἰδικὸν Ταμεῖον Ὀδοποιΐας. — Ἐπαγγελματικὸν καὶ Βιοτεχνικὸν Ἐπιμελητήριον. — Σωματεῖα καὶ Σύνδεσμοι Ἐπαγγελματιῶν. — Φιλανθρωπικὰ Ἰδρύματα. — Ἐκπαιδευτήρια. — Δημόσια Γραφεῖα. — Τράπεζαι. — Εἰσαγωγή καὶ Ἐξαγωγή Ἐμπορευμάτων. — Κίνησις τοῦ λιμένος Βόλου. — Διαρκῆς αὐξησις τοῦ πληθυσμοῦ τῆς πόλεως Βόλου. — Ἐπίλογος.

Διεκόψαμεν ἀνωτέρω τὴν παρακολούθησιν τῆς περαιτέρω ἐξελίξεως τοῦ Βόλου, ἕνεκα τῆς ὑπὸ τῶν Τούρκων καταλήψεως αὐτοῦ, συνεπεία τοῦ ἀτυχοῦς τῆς Ἑλλάδος κατὰ τῆς Τουρκίας πολέμου τοῦ 1897. Μετὰ 13 μηνῶν κατοχὴν καὶ νέκρωσιν τῆς τε κοινωνικῆς καὶ ἐμπορικῆς ζωῆς τῆς πόλεως, ἐξεκένωσαν πάλιν οἱ Τούρκοι τὴν 25 Μαΐου 1898 τὸν Βόλον, ἀνακτήσαντα τὴν ἐλευθερίαν διὰ τῆς ἐπιστροφῆς αὐτοῦ εἰς τοὺς κόλπους τῆς Μητρὸς Ἑλλάδος. Δὲν ἐθράδυνε δὲ νὰ ἀναλάβῃ ἐκ τῆς διαταράξεως τῆς προκληθείσης ἐκ τῆς τουρκικῆς κατοχῆς καὶ συνεχίση τὴν προοδευτικὴν του ἐξέλιξιν εἰς τὴν παρακολούθησιν τῆς ὁποίας προβαίνομεν.

Χαρακτηριστικὰ τῆς ἀναζωογονηθείσης ἐμπορικῆς κινήσεως καὶ κοινωνικῆς δράσεως, ἐλλείπει ἄλλων στατιστικῶν πληροφοριῶν, εἶναι καὶ ὅσα μετὰ διετίαν, ἥτοι ἐν ἔτει 1900, ἐτελέσθησαν ἐν Βόλῳ. Οὕτω τὸν Μάρτιον τοῦ ἔτους τούτου ὁ Ἐμπορικὸς Σύλλογος Βόλου προέβη εἰς τὴν σύστασιν ἰδίου Στατιστικοῦ Τμήματος, προσεγγικόντος πολυτίμους ὑπηρεσίας εἰς τὴν γνῶσιν τῆς τε ἐμπορικῆς κινήσεως τοῦ Βόλου καὶ τῆς γεωργικῆς καὶ κτηνοτροφικῆς καταστάσεως τῆς Θεσσαλίας, καθὼς καὶ τῆς ἐξελίξεως τῆς ἰδιοκτησίας τῆς γῆς. Τὸν Ὀκτώβριον

Πορταριά: Τὰ δροσόλουστα καὶ μαγευτικὰ Θεοξένεια

ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΑ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΑ

Ἅγιος Λαυρέντιος: Τὸ Ξενοδοχεῖον Ἀποστ. Λιάτζουρα

1) Δημητριάδων (Δανιὴλ Ἱερομονάχου καὶ Γρηγορίου Ἱεροδιακόνου): Γεωγραφία νεωτερικῆ. Βιέννη 1791. Τόμ. Α', σελ. 225. — Ζωσιμᾶ Ἐσφηγμενίτου: Ἡμερολόγιον «Ἡ Φήμη» ἔτους 1886, σελίς 6, ὑποσημ. α' καὶ ἔτους 1888, σελ. 111, 114. — Ἰδε καὶ Μελετίου: Γεωγραφία, τόμ. Β', σ. 442, ὑποσημ. α'. — Δωροθέου Σχολαρίου: «Ἔργα καὶ Ἡμέραι». Ἀθήναι 1877, σ. 205.

“Ανω Βόλος: Μία γραφικωτάτη συνοικία χιονισμένη

ΓΡΑΦΙΚΑ ΧΩΡΙΑ - ΧΩΡΙΚΑ ΕΙΔΥΛΜΙΑ

“Ανω Βόλος: Ή ἐπάνοδος τοῦ καλοῦ ἀρραβωνιαστικοῦ

τοῦ ἰδίου ἔτους ἐγένοντο τὰ ἐγκαίνια τῆς συστάσεως Ἐμπορικῆς Σχολῆς τοῦ ἰδίου Ἐμπορικοῦ Συλλόγου καὶ ἡ ἔναρξις τῶν μαθημάτων αὐτῆς, ὡσαύτως ἡ θεμελίωσις τοῦ Δημοτικοῦ Νοσοκομείου ἐπὶ τοῦ οἰκοπέδου τοῦ παλαιοῦ Γυμναστηρίου. Ἡ ἀνέγερσις τοῦ Νοσοκομείου τούτου συνετελέσθη διὰ χρηματικῆς εἰσφορᾶς τοῦ ἐκ Τσαγκαράδος τοῦ Πηλίου καταγομένου αἰδίου Ἀχιλλοπούλου, συνεπέα δὲ ταύτης ἀνομάσθη «Ἀχιλλοπούλειον Δημοτικὸν Νοσοκομεῖον»¹. Κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος συνεχωνεύθη ἡ Τράπεζα Θεσσαλίας εἰς τὴν Ἑθνικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος, τῆς ὁποίας τὸ ἐν Βόλῳ Ὑποκατάστημα ἐξηκολούθησε τὰς πιστωτικὰς ἐργασίας εἰς μεγαλύτεραν κλίμακα.

Τῷ 1901 ὑπῆρχον ἐν Βόλῳ ἐπὶ ἄτμῳ μύριοι, τέσσαρα Βυρσοδεφεῖα, δύο Ἐργοστάσια Γεωργικῶν ἐργαλείων, τὸ δὲ ἐπόμενον ἔτος 1902 ἐπεξετάθη ἡ σιδηροδρομικὴ γραμμὴ Βόλου - Λεχωνίων κατὰ 15 εἰσὶ χιλιόμετρα μέχρι Μηλεῶν. Ἐπὶ τῆς Γραμμῆς ταύτης κατεσκευάσθησαν ἕξ λίθιναι καὶ μία σιδηρὰ γέφυρα 20-35 μέτρων μήκους². Περὶ τῆς ἰκανοποιητικωτάτης ἀναπτύξεως τῶν ἔργων τῆς Συγκοινωνίας μετὰ τοῦ Πηλίου καὶ τοῦ ἑσωτερικοῦ τῆς Θεσσαλίας θὰ παραθεσώμεν κατωτέρω ἀκριβεστέρας λεπτομερείας. Τῷ 1904 ἐγένετο ἔναρξις τῆς κατασκευῆς τοῦ Κυματοθραύστου, τοῦ ὁποίου λεπτομερέστερα μνεῖα ἐγένετο ἀνωτέρω.

Τῷ 1906 μετεφέρθη ἐκ Λαρίσης εἰς Βόλον ἀτμοκίνητον Ὑφαντουργεῖον καὶ κλωστήριον μαλλίνων ὄφασμάτων δι' ἀνδρῆς καὶ γυναικεῖα φορέματα.

Τῷ 1907 ἤρχισε τὰς ἐργασίας του καὶ μέγα ἀτμοκίνητον κλωστήριον βαμβακερῶν νημάτων³.

Τῷ 1908 ἐτέθησαν τὰ θεμέλια τοῦ Ἀθανασακείου Ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου, ἀνεγερθέντος δαπάνῃ τοῦ αἰδίου Ἀλεξ. Ἀθανασάκη, τὴν δὲ 24 Μαΐου τοῦ ἐπομένου ἔτους 1909 ἐγένοντο τὰ ἐγκαίνια αὐτοῦ. Ἡ διαίρεσις καὶ τὰ περιεχόμενα τοῦ Μουσείου, ἐν οἷς καὶ αἱ μοναδικαὶ εἰς τὸ εἶδος των ἔγχρωμοι ζωγραφισταὶ πλάκες τῶν ἀρχαίων Παγασῶν, ἐκτίθενται εἰς εἰδικὰς μελέτας τοῦ τότε ἐφόρου τῶν ἐν Βόλῳ Ἀρχαιοτήτων Α. Ἀρβανιτοπούλου⁴.

Τῷ 1911 ἰδρύθη πρὸς τῷ ἀνωτέρῳ μνημονευθέντι, νέον ἀτμοκίνητον Ὑφαντουργεῖον μετὰ Κλωστηρίου, παράγον διάφορα μάλλινα ὄφασματα.

Κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος (1911) ἤρχισεν ἡ κατασκευὴ τοῦ ἠλεκτρικοῦ ἐργοστασίου, τὸ ὁποῖον προμηθεύει τὸν Βόλον μὲ φῶς καὶ κινητήριον δύναμιν⁵.

Βραδύτερον ἰδρύθησαν ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω μνημονευθέντων ἐργοστασίων καὶ τὰ ἑξῆς: δύο Καπνεργοστάσια, ἕκαστον μὲ πετρελαιομηχανὰς 25 ἵππων, ἀπασχολοῦντα δὲ ἀμφότερα 285 περίπου ἐργάτας καὶ ἐργατρίας, μέγα Ἐργοστάσιον Τσιμέντων μὲ μηχανὰς 1.200 ἵππων καὶ 500 ἐργάτας, μέγα Ἐργοστάσιον Κεραμο-

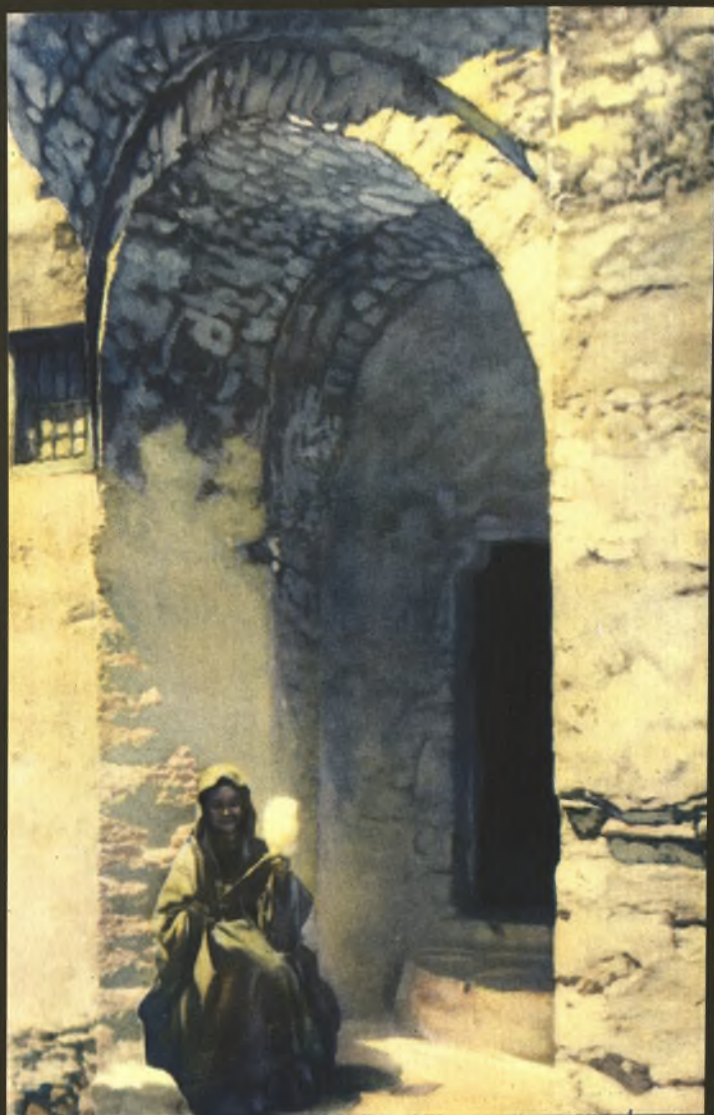
1) «Φωνὴ τοῦ Λαοῦ» τῆς 17 καὶ 18 Ὀκτωβρίου καὶ 19 Δεκεμβρίου 1900.— «Προμηθεὺς» ἔτους 1900, σελ. 478.— Τὴν ἀνέγερσιν ἰδίου κτηρίου διὰ τὴν Ἐμπορικὴν Σχολὴν ἴδε κατωτέρω.

2) Δ. Κ. Τσοποτοῦ: Handelsbericht d. Deutshen Konsulates in Volo, 1901, σελ. 6, ὁμοίως ἔτους 1902, σ. 15 κ. ἑ., εὐρισκόμενα παρὰ τῆ Βιβλιοθήκῃ τῆς Βουλῆς.

3) Αὐτόθι, ἔτους 1906, σ. 20 κ. ἑ.— Ἴδε καὶ ἀνωτέρω τὰ προὑπάρχοντα δέκα τρία ἐργοστάσια.

4) Πρακτικὰ Ἀρχαιολ. Ἐταιρ. Ἀθηνῶν, ἔτους 1909, σ. 131 κ. ἑ.— Α. Ἀρβανιτοπούλου: «Θεσσαλικά Μνημεῖα».

5) Δ. Κ. Τσοποτοῦ: Handelsbericht κλπ. ὡς ἀνωτέρω, ἔτους 1911.

ΘΕΣΣΑΛΙΚΑ ΤΟΠΙΑ
ΤΡΙΚΚΕΡΙ
ΕΝΑ ΙΔΙΟΡΡΥΘΜΟ ΣΦΙΤΙ

ποιίας, Ἐργοστάσιον Οἰνοπνευματοποιίας με ἀτμομηχανὴν 70 ἵππων, δύο Ἐργοστάσια Ταπητουργίας με 25 ἴστους καὶ 50 Ἐργατρία, ὡσαύτως αἱ ἀνώνυμοι ἑταιρεῖαι «Ἀσθετος» καὶ «Ψυγεῖα Ἀγρίας» καὶ ἄλλα τινά.

Σύλλογοι, Σωματεῖα, ἰδρύματα παντὸς προορισμοῦ μαρτυροῦσι περαιτέρω τὴν ἐξέλιξιν καὶ τάσιν τῆς κοινωνίας τοῦ Βόλου πρὸς πρόοδον. Τοιαῦτα μεταξύ ἄλλων εἰσὶν :

Ἐμπορικὸς Σύλλογος Βόλου ἀπὸ τοῦ 1897, καὶ τοῦτου Στατιστικὸν Τμῆμα λειτουργήσαν ἀπὸ τοῦ 1899 ἐπὶ τινὰ μόνον ἔτη καὶ ἐρευνῆσαν τὴν ἐμπορικὴν καὶ ναυτιλιακὴν κίνησιν τοῦ λιμένος Βόλου, τὴν γεωργικὴν καὶ κτηνοτροφικὴν παραγωγὴν τῆς Θεσσαλίας, τὴν κατανομὴν τῆς Θεσσαλικῆς γῆς (μικρὰ καὶ μεγάλη ἰδιοκτησία) καὶ τὴν ἀντοχὴν ἢ ἀπώλειαν τῶν ἕως τότε, ἀνευ συνδρομῆς τοῦ Κράτους, σχηματισθειῶν μικρῶν γεωργικῶν ἰδιοκτησιῶν καὶ ἄλλα.

Ταμεῖον Προστασίας Ἐλαιοπαραγωγῆς ἀπὸ τοῦ 1922

Ὅμοιον Προστασίας Καπνοπαραγωγῆς ἀπὸ τοῦ 1925.

Ἐπαγγελματικὸν καὶ Βιοτεχνικὸν Ἐπιμελητήριον Βόλου.

Ἐμπορικὸν καὶ Βιομηχανικὸν Ἐπιμελητήριον Βόλου, λειτουργοῦν λίαν εὐδοκίμως, εἰς τὸ ὁποῖον ὀφείλομεν καὶ τὰς περὶ ἐξελίξεως τοῦ Βόλου ἀπὸ τοῦ 1920 καὶ ἐξῆς πληροφορίας, καθὼς καὶ τὰς περὶ τῶν ἐκτελεσθέντων καὶ ὑπὸ ἐκτέλεισιν εἰσέτι ἔργων ὁδοποιίας καὶ συγκοινωνίας μετὰ τοῦ Πηλίου καὶ τοῦ ἐσωτερικοῦ τῆς Θεσσαλίας, τὰς ὁποίας παραθέτομεν ἀμέσως κατωτέρω.

Σωματεῖα καὶ Σύνδεσμοι ὑπὲρ τοὺς 20 οἱ ἐξῆς :

Οἰνοπαντοπωλῶν, γαλακτοπωλῶν, ξυλανθρακεμπόρων, ἀρτοποιῶν, πωλητῶν ἐγχωρίων προϊόντων, κρεοπωλῶν, ξενοδόχων ὑπνου, ξενοδόχων φαγητοῦ, ζαχαροπλαστῶν, καφεπωλῶν, καταστηματαρχῶν ραπτῶν, κουρέων, ὑποδηματοποιῶν, ποτοποιῶν, ξυλουργῶν, ἰχθυοπωλῶν, καπνοπωλῶν.

Τὰ ἀνωτέρω Σωματεῖα μετὰ διαφόρων Ἐνώσεων τῶν χωρίων τοῦ Πηλίου ἀποτελοῦσι τὴν ἐν Βόλῳ ἐπίσης ἐδρεύουσαν :

Συνομοσπονδίαν τῶν Ἐπαγγελματιῶν καὶ Βιοτεχνῶν Μαγνησίας.

Φυτοπαθολογικὸς Σταθμὸς Λεχωνεῶν.

Φιλανθρωπικὰ διάφορα ἰδρύματα, ὡς τὸ Ἀχιλλοπούλειον Δημοτικὸν Νοσοκομεῖον (μετὰ δύο περιπτέρων, Φθισιατρείου καὶ μεταδοτικῶν νοσημάτων), τὸ Ὀρφανοτροφεῖον μετὰ ἐπαγγελματικῆς Σχολῆς, Βρεφοκομικὸς Σταθμὸς, Γηροκομεῖον καὶ Πτωχοκομεῖον τῆς Φιλοπτώχου Ἀδελφότητος, Ἄσυλον τοῦ Παιδιοῦ Βόλου, Λύκειον Ἑλληνίδων, εἰς ὃ διδάσκονται εἰς κοράσια διάφορα ἐργόχειρα, Ἐρυθρὸς Σταυρὸς, ἢ ἐν Χριστῷ Ἀδελφότης, ἔχουσα προορισμὸν τὴν βελτίωσιν τοῦ συσσιτίου καὶ ἀποφυλάκισιν καταδίκων.

Ἐκπαιδευτήρια: Γυμνάσιον ἀρρένων καὶ ἕτερον θηλέων, Πρακτικὸν Λύκειον, πλήρη Ἑλληνικὰ Σχολεῖα ἀρρένων 3, θηλέων 1, Δημοτικὰ Σχολεῖα ἀρρένων 6, θηλέων 6, μικτὰ 2, προσφυγοπαίδων 3, καὶ Ἐμπορικὴ Σχολὴ λειτουργοῦσα ἀπὸ τοῦ 1900, ἐγκατασταθεῖσα δὲ ἀπὸ τοῦ 1916 εἰς ἴδιον κτίριον, ἀνεγερθὲν δαπάνῃ κληροδοτήματος τοῦ διὰ τὰ πατριωτικὰ αὐτοῦ αἰσθήματα ἀείποτε διακριθέντος ἀοιδίμου Ἰωάννου Καρτάλη καὶ φέρουσα ἔκτοτε τὸ ὄνομα «Καρτάλειος Ἐμπορικὴ Σχολή». Πρὸς τούτοις καὶ ἰδιωτικὰ Σχολεῖα δημοτικῆς ἐκπαιδεύσεως καὶ τινὰ μικτὰ ἀρρένων καὶ θηλέων μετὰ τάξεις Ἑλ-

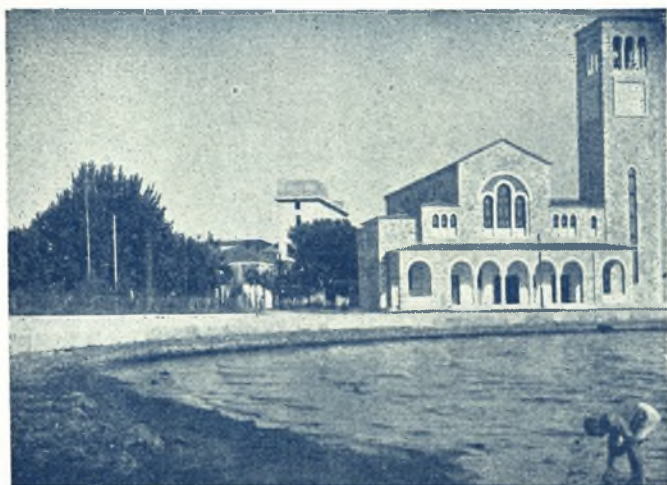

Ἄγιος Λαυρέντιος : Ἐνα γραφικώτατο σπιτι τοῦ χωριοῦ

ΓΡΑΦΙΚΑ ΧΩΡΙΑ — ΦΙΛΟΞΕΝΙΕΣ

Τρίκκερι : Τρικκεριώτισσα ὑποδεχομένη ἐγκαρδῶς ξένον

Βόλος : 'Ο άνοικοδομηθείς ιερός ναός 'Αγίου Κωνσταντίνου

ΙΕΡΟΙ ΝΑΟΙ — ΠΟΛΙΟΥΧΟΙ ΑΓΙΟΙ

Βόλος : 'Ο προστάτης της πόλεως "Άγιος Νικόλαος

ληνικού Σχολείου και Γυμνασίου, καθώς και μία Γαλλική Σχολή θηλέων, ιδρυθείσα έν Βόλω τῷ 1904 (Καλογραιῶν) ¹.

Δημόσια Γραφεῖα και δημοσίας ἀρχάς εἶχεν ὁ Βόλος κατά τὸ 1925 τὰς ἐξῆς : Πρωτοδικεῖον, ὕφ' ὃ ὑπάγονται αἱ ἐπαρχαῖαι Βόλου, Σκοπέλου και 'Αλμυροῦ, Εἰσαγγελίαν, Εἰρηνοδικεῖον, Πταισματοδικεῖον, Κακουργοδικεῖον, Δημαρχεῖον, Διεύθυνσιν 'Αστυνομίας, Τελωνεῖον, ὕφ' ὃ ὑπάγονται διάφορα τοῦ Πηλίου ὑποτελωνεῖα, Ταχυδρομεῖον, Τηλεγραφεῖον, Λιμεναρχεῖον, 'Υγειονομεῖον, Λιμενικήν 'Επιτροπήν και Λιμενικὸν Ταμεῖον, Μονοπώλιον, Οἰκονομικήν 'Εφορίαν, Δημόσιον Ταμεῖον, 'Υποθηκοφυλακεῖον, 'Αγορανομεῖον και Δασαρχεῖον ².

Τράπεζαι. 'Υποκαταστήματα : 'Εθνικῆς Τραπεζῆς τῆς 'Ελλάδος, Τραπεζῆς 'Αθηνῶν, 'Ιονικῆς Τραπεζῆς, 'Εμπορικῆς Τραπεζῆς τῆς 'Ελλάδος, και ἄλλαι τινες Τράπεζαι (Κοσμοαδοπούλου, Θεσσαλίας κλπ.) και Τραπεζιτικά γραφεῖα, ἀτυχήσαντα ³.

Μεγάλη 'Εμπορικὴ Πανήγυρις τελουμένη κατ' ἔτος έν τῇ Πλατεῖα Ρήγα τοῦ Φεραίου, ἐξυπηρετεῖ τὰς μετὰ τοῦ Πηλίου, τῆς λοιπῆς Θεσσαλίας και τῶν γειτονικῶν νήσων ἐμπορικὰς τοῦ Βόλου συναλλαγὰς.

Ταμεῖον 'Οδοποιίας Πηλίου πρὸς ἐπέκτασιν και συμπλήρωσιν τοῦ δικτύου συγκοινωνίας, πόροι τοῦ ὁποῦ εἶναι αἱ εἰσφοραὶ τοῦ Κράτους, τοῦ Δήμου Παγασῶν, τοῦ Λιμενικοῦ Ταμεῖου Βόλου και τῶν Κοινοτήτων τοῦ Πηλίου, προσέτι δὲ φόροι εἰδικοί ἐπὶ τῆς ἐξαγωγῆς και μεταφορὰς τῶν προϊόντων τοῦ Πηλίου ⁴.

Λεπτομερεστέρας περὶ αὐτῶν πληροφορίας καθώς και περὶ τῶν μετὰ τοῦ ἐσωτερικοῦ τῆς Θεσσαλίας συγκοινωνιακῶν ὁδῶν Βόλου, παραθέτομεν ἐνταῦθα, ἀντιγράφοντες αὐτάς ἐκ τῆς πρὸς τὴν «'Ιστορικὴν και Λαογραφικὴν 'Εταιρείαν τῶν Θεσσαλῶν» ἐκθέσεως ἀπὸ 12 'Ιανουαρίου 1935 τοῦ 'Εμπορικοῦ και Βιομηχανικοῦ 'Επιμελητηρίου Βόλου, ἐχούσας ὡς ἐξῆς :

Συγκοινωνία μετὰ τοῦ Πηλίου

Πρὸ ὀλίγων ἀκόμη ἐτῶν ὁ Βόλος ἦτο σχετικῶς καθυστερημένος εἰς τὴν συγκοινωνίαν του μετὰ τοῦ Πηλίου, τοῦ ὁποῦ τὰ 24 χωρία ἠδύναντο νὰ ἀποτελέσωσι σπουδαίαν ἀφετηρίαν Τουριστικῆς κινήσεως κατὰ τὸ θέρος λόγω τῆς καταφύτου τοποθεσίας των και τοῦ ὑγιεινοῦ και ξηροῦ κλίματός των. 'Η ἀνεπαρκὴς αὕτη συγκοινωνία περιωρίζετο ἀφ' ἑνὸς μὲν εἰς μίαν στενὴν σιδηροδρομικὴν γραμμὴν (ντεκοθίλ) ἀπὸ Βόλου μέχρι Μηλεῶν, ἦτις, ἐπειδὴ ἦτο και ἄγονος, ἐπεχορηγεῖτο ὑπὸ τοῦ Κράτους, και ἀφ' ἑτέρου ἀπὸ τρεῖς μόνον ἀμαξιτὰς ὁδοῦς, ἦτοι μίαν δημοσίαν βαίνουσαν παραλλήλως τῆς στενῆς σιδηροδρομικῆς γραμμῆς Βόλου-'Αγριάς μέχρι Λεχωνεῶν και ἑτέραν δημοσίαν ἀπὸ Βόλου μέχρις "Ανω-Βόλου και τρίτην οὐχὶ δημοσίαν, ἀλλὰ γενομένην διὰ δωρεὰς τοῦ ἀειμνήστου Βατσάνη, ἀπὸ Βόλου μέχρι Πορταριάς. 'Αργότερον ἐγένετο ἐπέκτασις τῆς δημοσίας ὁδοῦ ἀπὸ "Ανω-

1) Θωμᾶ Βινικίου, Πανθεσσαλικὸν 'Ημερολογιακὸν Λεύκωμα. Βόλος 1927, σ. 173, 286, 330 δ, 364 κ. ἐ., 377. — Π. Γκρέκου, εἰς ἡμερησ. ἐφημερίδα Βόλου «Θεσσαλικά Χρονικά» τῆς 16—23 Μαρτίου 1927. — 'Εφημερίς «Λαϊκὴ Φωνὴ» Βόλου τῆς 1 'Ιανουαρίου 1935.

2) 'Εφημερίς Βόλου «'Η Θεσσαλία» τῆς 21 'Ιανουαρίου 1925.

3) Αὐτόθι.

4) 'Εφημερίς Βόλου «'Η Θεσσαλία» τῆς 31—12—1934, ὅπου κατονομάζονται και αἱ διάφοροι ἐκτελεσθεῖσαι ἢ ὑπὸ ἐκτέλεσιν ὁδοί.

Λεχωνείων μέχρι παραλίας Μαλάκι, καθώς και επέκτασις τῆς ὁδοῦ Βόλου - Πορταριάς μέχρι Μακρυνίτης, ταύτης γενομένης διὰ δωρεᾶς Ζήση Λιθανοῦ, συγχρόνως δὲ σχεδὸν ἤρχισε δαπάναις τοῦ Δημοσίου καὶ ἡ σύνδεσις τοῦ Βόλου μὲ τὴν Ζαγορὰν διὰ μεγάλης ἀμαξιτῆς ὁδοῦ Πορταριάς - Ζαγορᾶς. Τὸ πρὸ ἐτῶν ὅμως συσταθὲν ἐν Βόλῳ Ἐπαρχιακὸν Ταμεῖον ὁδοποιῖας Πηλίου ἀνέλαβε τὴν κατασκευὴν πλήρους δικτύου ἀμαξιτῶν ὁδῶν καθὼς καὶ συντήρησιν αὐτῶν μεταξὺ ὄλων σχεδὸν τῶν χωρίων τοῦ Πηλίου καὶ τοῦ Βόλου, διαθέτον ἐκτὸς τῶν ἰδίων πόρων καὶ τὸ μετὰ τοῦ κ. Πολυμέρη συναφθὲν μεγάλον δάνειον ἐξ ἑκατὸν χιλιάδων λιρῶν Ἀγγλίας. Οὕτω κατεσκευάσθησαν αἱ ἑξῆς ὁδοί :

α) Ἄνω Λεχωνείων - Δρακείας, β) Ἄνω Λεχωνείων - Ἁγίου Λαυρεντίου διὰ ἰδιωτικῆς δωρεᾶς καὶ ἐπικουρίας τοῦ Ταμεῖου, γ) Ἄνω Λεχωνείων - Μαλάκι - Καλῶν Νερῶν - Γοντζέας - Ἀργαλαστής, δ) Ἀργαλαστής - Χόρτου, ε) Χορευτοῦ - Ζαγορᾶς, στ') Μηλεῶν - Τσαγγαράδος, ζ) Τσαγγαράδος - Κισσοῦ - Μούρεσι καὶ η) Μηλίας - Προμηρί - Λαύκου. Διὰ τοῦ πλήρους τούτου δικτύου καὶ μερικῶν ἄλλων εἰσέτι μικρῶν τοπικῶν συνδετικῶν ὁδῶν, αἵτινες εὐρίσκονται ὑπὸ μελέτην ἢ χάραξιν, λύεται πλέον τὸ πρόβλημα τῆς συγκοινωνίας τῶν χωρίων τοῦ Πηλίου μεταξὺ τῶν καὶ μετὰ τοῦ Βόλου. Συντόμως δὲ θὰ ἀναφανῆ ἡ μεγίστη ὠφέλεια τῶν κατοίκων τοῦ Πηλίου καὶ τοῦ Βόλου ἐκ τῆς ἀναπτύξεως τῆς τουριστικῆς κινήσεως καὶ εὐθηνῆς μεταφορᾶς τῶν ὀπωρικῶν καὶ ἐλαιῶν τοῦ Πηλίου εἰς τὰ κέντρα καταναλώσεως.

Συγκοινωνία μετὰ τοῦ ἐσωτερικοῦ τῆς Θεσσαλίας.

Ἡ πόλις τοῦ Βόλου θὰ ἔχη πλήρες δίκτυον συγκοινωνιῶν μετὰ τοῦ ἐσωτερικοῦ τῆς Θεσσαλίας, ὅταν ἀποπερατωθῆ καὶ ἡ ἡμιτελής ἤδη ἀμαξιτὴ ὁδὸς Λαρίσης. Ἡ κυριωτέρα συγκοινωνία εἶναι τὸ δίκτυον τῆς σιδηροδρομικῆς γραμμῆς τῆς Ἑταιρείας τῶν Θεσσαλικῶν Σιδηροδρόμων, ἰδρυθεῖσα ἀπὸ τοῦ 1883 παρὰ τοῦ κυριωτέρου Μετόχου ταύτης ἀειμνήστου Μαυροκορδάτου. Τὸ δίκτυον τοῦτο ἀρχίζει ἐκ Βόλου μὲ μίαν κυρίαν γραμμὴν μέχρι Βελεστίνου, ἔνθα διαχωρίζεται εἰς δύο τοιαύτας, μίαν πρὸς Λάρισαν καὶ ἑτέραν πρὸς Καλαμπάκαν. Ἡ πρὸς Λάρισαν διασχίζει σχεδὸν τὰ δύο τρίτα τῆς πεδιάδος Λαρίσης μὲ σταθμοὺς Ἀρμένιον, Μελίαν, Βούνομον καὶ καταλήγει εἰς Λάρισαν. Ἡ πρὸς Καλαμπάκαν γραμμὴ, κατὰ τὰ πρῶτα ἔτη τῆς κατασκευῆς τοῦ Θεσσαλικοῦ Σιδηροδρόμου, ἔφθανε μέχρι Καρδίτης, ἀργότερον δὲ ἐπεξετάθη μέχρι Καλαμπάκας. Αὕτη διασχίζει τὴν πεδιάδα Φαρσάλων - Σοφάδων - Καρδίτης - Τρικκάλων μὲ κυριωτέρους Σταθμοὺς Περσουφλῆ, Ἄιθαλῆ, Ὁρμάν Μαγούλα, Φάρσαλα, Σοφάδες, Καρδίτσα, Στεφανουσαίους, Φανάρι, Τρικκαλα, καὶ καταλήγει εἰς Καλαμπάκαν. Ἐτερον δευτερεῖον μέσον συγκοινωνίας τοῦ Βόλου μετὰ τοῦ ἐσωτερικοῦ τῆς Θεσσαλίας εἶναι ἡ ἀμαξιτὴ ὁδὸς μέχρι Βελεστίνου καὶ ἡ ἐκεῖθεν καρποποίησις αὐτῆς μέχρι Φαρσάλων καὶ μέχρι Λαρίσης, χρησιμοποιουμένων ὅμως μόνον κατὰ τὸ θέρος, διότι κατὰ τὸν χειμῶνα δὲν εἶναι βαταὶ αἱ ὁδοὶ αὗται. Ἐτέρα τοπικὴ συγκοινωνία, ἔχουσα σημασίαν διὰ τὸν Βόλον, εἶναι ἡ ἀρίστα διατηρουμένη δημοσία ἀμαξιτὴ ὁδὸς Λαρίσης - Τρικκάλων - Καλαμπάκας. Αὕτη λειτουργεῖ συνεχῶς καθ' ὅλον τὸ ἔτος διὰ δρομολογιακῆς συγκοινωνίας αὐτοκινήτων ἀπὸ τοῦ 1927 καὶ ἐντεῦθεν, ὅτε ἔγινεν ἡ ἐπὶ τοῦ Πηνειοῦ γέφυρα Κουτσοχείρου, καὶ ἔχει πυκνο-

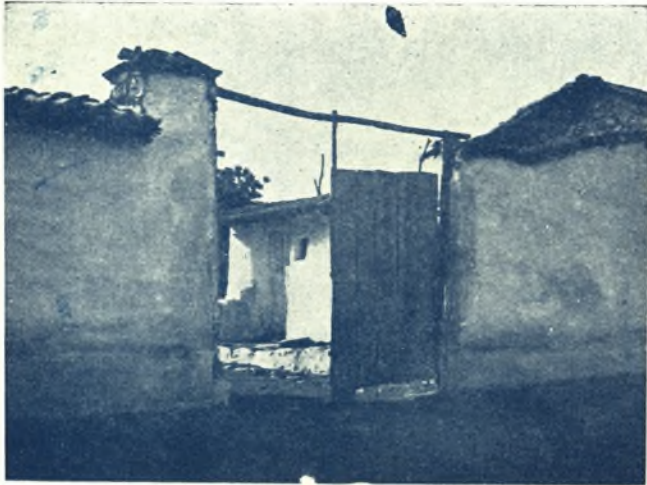

Βόλος: Ἡ Ἱερὰ Ἐκκλησία τῆς Μεταμορφώσεως

ΙΕΡΟΙ ΝΑΟΙ ΤΟΥ ΒΟΛΟΥ

Βόλος: Ὁ Μητροπολιτικὸς Ναὸς τοῦ Ἁγίου Νικολάου

Βελεστίνος: Μία γραφικωτάτη αυλή ενός παλαιού σπιτιού

ΓΡΑΦ. ΧΩΡΙΑ - ΘΑΥΜΑΤΟΥΡΓΟΙ ΑΓΙΟΙ

“Αγιος Λαυρέντιος: “Ο “Αγιος “Απόστολος ο Νέος

τάτην κίνησιν ἰδίᾳ ἐπιβατῶν προτιμώντων τὴν διαδρομὴν αὐτὴν, ἐπειδὴ συντομεύει τὸ ταξιδίον των κατὰ 4-5 ὥρας καὶ ἀποφεύγουσιν οὕτω τὴν μεγάλην καμπύλην, ἣν διαγράφει ἡ σιδηροδρομικὴ γραμμὴ ἀπὸ Καλαμπάκας μέχρι Βόλου, καὶ τοὺς πολλοὺς ἐνδιαμέσους Σταθμούς. Ἐτέρᾳ συγκοινωνία τοῦ Βόλου μετὰ τοῦ ἐσωτερικοῦ τῆς Θεσσαλίας εἶναι καὶ ἡ δημοσία ἀμαξιτὴ ὁδὸς Βόλου - Ἄλμυροῦ, ἣτις ἤρχισε νὰ ἐπεκτείνεται μέσον Σούρης - Γαρδικίου πρὸς Λαμίαν, ἵνα ἐνωθῇ μετὰ τῆς μεγάλης ὁδοῦ Ἀθηνῶν - Λαρίσης.

Ἐμπορικὴ καὶ Βιομηχανικὴ ἐξέλιξις τοῦ Βόλου ἀπὸ τοῦ 1920 καὶ ἐξῆς.

Ἡ πόλις τοῦ Βόλου ἀπὸ τοῦ 1920 καὶ ἐντεῦθεν ἔλαβεν μεγάλην ἀνάπτυξιν πρὸ παντός βιομηχανικὴν καὶ κατὰ δεύτερον λόγον ἐμπορικὴν. Εἰς τοῦτο συνετέλεσαν κυρίως δύο παράγοντες, πρῶτον ἡ αὔξησις τοῦ πληθυσμοῦ τῆς πόλεως διὰ τῆς ἐγκαταστάσεως 15.000 προσφύγων τῆς Μικρασιατικῆς καταστροφῆς καὶ δεύτερον ἡ ἐπιστροφή τῶν γηγενῶν ἐφέδρων πολεμιστῶν μετὰ τὴν λῆξιν τῆς ἐξαετοῦς σχεδὸν ἐπιστρατεύσεως τῶν ἐπιθυμούντων νὰ ἀνοίξωσι νέας ἐπιχειρήσεις καὶ νὰ κινητοποιήσωσι τὰ μέχρι τότε νεκρὰ ἰδιωτικὰ κεφάλαια καὶ τραπεζιτικὰ τοιαῦτα.

Οὕτω μετὰ τὸ 1922 λόγῳ τοῦ ὅτι ὑπῆρχον καὶ εὐθελῶς ἐργατικαὶ χεῖρες τῶν προσφύγων κλπ. ὀργανώθησαν καὶ ἐπεξετάθησαν τὰ παλαιὰ τοιαῦτα Ἐργοστάσια ὡς καὶ ἀρχαιότερα τούτων Σιδηροβιομηχανίας Μ. Κ. Σταματοπούλου καὶ υἱοί, Γκλαθάνης καὶ Καζάζης, Καπνοβιομηχανία Ἀδελφῶν Μ. Ματσάγγου, ὑφαντουργεῖον οἴκου Παπαγεωργίου καὶ Λεβιάθαν Μουρτζούκου, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἰδρύθησαν πλείστα νέα ὡς τῶν Ζαχαροπῆκτων Πηλίου, τσιμέντων «Ὀλυμπος», Μεταξουργεῖα, Βυρσοδεψεῖα καὶ πλείστα Μηχανουργεῖα κατασκευῆς πετρελαιομηχανῶν, Ἐπιπλοποιεῖα κλπ.

Ἀπὸ ἐμπορικῆς ἀπόψεως ἐπίσης ἡ πόλις τοῦ Βόλου ἐξελίχθη ἀρκούντως διὰ τῆς ἰδρύσεως δύο Τραπεζῶν ἀπὸ τὸ ἰδιωτικὸν κεφάλαιον Βόλου - Πηλίου καθὼς καὶ πλείστων νέων ἐπιχειρήσεων καὶ καταστημάτων ἀποικιακῶν, ὑφασμάτων, ψιλικῶν, ἐγχωρίων προϊόντων, ξυλμπορικῶν, σιδηρικῶν, πλείστων παραγγελιοδοχικῶν νέων γραφείων καθὼς καὶ Ἀσφαλιστικῶν, καὶ ἐν γένει εἰς ὅλους τοὺς κλάδους τῆς ἐμπορικῆς δράσεως.

Συνέπεια τῆς ἀλματικῆς ταύτης ἀναπτύξεως τῆς βιομηχανίας καὶ τοῦ ἐμπορίου τοῦ Βόλου ὑπῆρξεν ἡ ἀπόφασις τῆς Λιμενικῆς Ἐπιτροπῆς, ὅπως διὰ δανείου ἐκτελεσθῶσι μεγάλα Λιμενικὰ ἔργα, ἵνα ἀνταποκριθῇ ὁ λιμὴν τοῦ Βόλου εἰς τὴν δοθεῖσαν καὶ μέλλουσαν ἀνάπτυξιν αὐτοῦ.

Τὴν εἰκόνα ταύτην τῆς προόδου καὶ σταθερᾶς πρὸς τὰ πρόσω ἐξελίξεως τοῦ Βόλου καθιστῶσιν ἐμφανεστέραν οἱ ἐν τέλει τῆς παρουσίας ἐκθέσεως παρατιθέμενοι ἀριθμοὶ τῶν στατιστικῶν πινάκων εἰσαγωγῆς καὶ ἐξαγωγῆς ἐμπορευμάτων διὰ τοῦ λιμένος Βόλου καὶ τῆς ναυτιλιακῆς κινήσεως κατὰ τὰ ἔτη 1900—1933, ἔνθα πρὸς ὀρθὴν ἐκτίμησιν τῆς πραγματικῆς αὐξήσεως τῶν ἀριθμῶν πρέπει νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν καὶ ἡ παρατιθεμένη εἰς ἕκαστον ἔτος τιμὴ τοῦ χρυσοῦ φράγκου (δραχμῆς) εἰς ὑποτιμημένας χαρτίνας δραχμάς.

Ὁ πληθυσμὸς τοῦ Βόλου παρουσιάζει ἐπίσης τὴν αὐτὴν σταθεράν ἀπὸ τῆς ἰδρύσεώς του αὔξησιν. Οὕτω :

Τῷ 1858 εἶχεν οἰκίας	80	Τῷ 1907 εἶχε κατ.	23.563
» 1881 » κατ.	4.983	» 1920 » »	30.046
» 1889 » »	11.029	» 1928 » »	41.705
» 1896 » »	16.788		

Κατὰ τὸ πρῶτον ἡμισυ τῆς ἑκατονταετηρίδος ἀπὸ τῆς ἰδρύσεως τοῦ Βόλου (1834 - 1881) ἡ αὐξησης τοῦ πληθυσμοῦ καὶ ἐν γένει ἡ πρόοδος αὐτοῦ ἦτο βραδεῖα, διότι διετέλει ὑπὸ τὴν Τουρκοκρατίαν, ἣτις οὐδεμίαν πρόνοιαν διὰ τὴν προαγωγὴν τῆς ἀρτισυστάτου πόλεως ἐλάμβανεν, ἀπ' ἐναντίας μάλιστα πλείστα προσκόμματα παρενέβαλε κατὰ τὰ πρῶτα τῆς ἰδρύσεως ἔτη, ὡς ἐν τῷ οἰκείῳ τῆς παρουσίας κεφαλαίῳ εἶδομεν. Ἐκ τῶν ἀνωτέρω δὲ ἀριθμῶν καταφαίνεται, ὅτι ἡ αὐξησης τοῦ πληθυσμοῦ ἤρχισεν ἀπὸ τῆς ἀπελευθερώσεως καὶ προσαρτήσεως τοῦ Βόλου εἰς τὴν Μητέρα Ἑλλάδα (Νοέμβριος 1881), καθὼς καὶ αἱ λοιπαὶ αὐτοῦ πρόοδοι, τὰς ὁποίας ἀνωτέρω ἐγνωρίσαμεν λεπτομερέστερον.

Ἐπιλογος. Ὡς πρόσκοπος ἐν τῇ προόδῳ εἰς παναρχαιοτάτην ἤδη ἐποχὴν (Ἰωλκός) τοῦ μετέπειτα καταυγασαντος τὴν ἀνθρωπότητα Ἑλληνισμοῦ, ἀποτελεῖ καὶ νῦν, εὐχόμεθα δέ, ὅπως ἀποτελέσῃ ἔσσαι ἡ πόλις Ἰωλκός - Βόλος ζωτικὸν παράγοντα καὶ συντελεστὴν τῆς προόδου, εὐημερίας καὶ ἀσφαλείας τῆς μιᾶς ἀδιασπαστοῦ καὶ ἐνδόξου Ἑλληνικῆς ἡμῶν πατρίδος.¹

ΠΙΝΑΞ Α΄.

Ἐμπορικὴ Κίνησις τοῦ Λιμένος Βόλου ἀπὸ τοῦ 1900 - 1933.

Ἔτος	Ἐξαγωγὴ ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ καὶ ἐσωτερικοῦ ἐν συνόλῳ εἰς δραχμὰς χαρτίνους	Ἐξαγωγὴ εἰς τὸ ἐξωτερικὸν καὶ ἐσωτερικὸν ἐν συνόλῳ εἰς δραχμὰς χαρτίνους	Τιμὴ τοῦ χρυσοῦ φράγκου εἰς δραχμὰς χαρτίνους
1900	11.770.385	11.167.390	—
1901	16.680.451	20.645.654	—
1902	17.300.339	21.728.867	1,58—1,64
1903	16.563.329	20.960.743	—
1904	11.200.412	21.498.901	1,31—1,34
1905	17.991.237	22.734.828	1,21—1,15
1906	19.285.639	22.578.569	1,07
—	—	—	—
1920	73.451.810	82.365.924	1,37
1921	47.175.996	49.894.734	2,80
1922	81.871.775	81.814.408	6,65
1923	194.674.227	131.826.305	12,05
1924	320.119.006	212.921.561	9,90
1925	420.424.082	277.328.494	12,15
1926	405.094.152	419.509.997	15,47
1927	490.330.270	410.871.264	14,74
1928	678.940.000	330.902.881	14,90
1929	695.639.772	364.163.470	14,87
1930	581.181.011	280.995.423	14,87
1931	454.784.746	272.551.977	14,87
1932	358.105.015	186.333.774	—
1933	366.851.051	268.545.445	—

Σημ. Διὰ τὰ ἔτη 1900—1906 ἴδε Ἐμπορικοῦ Συλλόγου Βόλου, Τμῆμα Στατιστικόν, τοῦ ἔτους 1907, σελ. 27, διὰ τὰ ἔτη 1907—1919 στεροῦμεθα πληροφοριῶν, διὰ δὲ τὰ ἔτη 1920—1933 οἱ ἀριθμοὶ ἐλήφθησαν ἐκ τῶν Δελτίων καὶ σημειώσεων τοῦ κατ' Ἀπρίλιον 1919 ἰδρυθέντος Ἐμπορικοῦ καὶ Βιομηχανικοῦ Ἐπιμελητηρίου Βόλου καὶ ἐκ Στατιστικῶν Πινάκων τοῦ ἰδίου, συνημμένων εἰς τὴν ἔκθεσίν του πρὸς τὴν ἐν Ἀθήναις «Ἱστορικὴν καὶ Λαογραφικὴν Ἐταιρείαν τῶν Θεσσαλῶν».

Τὴν ἀνωτέρω ὑποτίμησιν τῆς δραχμῆς κατὰ τὰ ἔτη 1902—1906 ἴδε Δ. Κ. Τσοποτοῦ: Handelsbericht κλπ. ὡς ἀνωτέρω, ἔτους 1906, σελ. 22, εὐρισκόμενον ἐν τῇ Βιβλιοθήκῃ τῆς Βουλῆς.

1) Ἄσσαι αἱ ἀνωτέρω ἐκτιθέμεναι πληροφορία ἐκτείνονται μέχρι τοῦ 1934, ὁπότε εἶχε γραφῆ τὸ ἀνωτέρω ἄρθρον.

Πορταριά: Ἡλιόλουστος αὐλὴ ἑνὸς ἀρχοντόσπιτου

ΓΡΑΦΙΚΑ ΧΩΡΙΑ - ΙΕΡΟΙ ΝΑΟΙ

Ἅγιος Λαυρέντιος : Ὁ Ναὸς Ἁγ. Ἀποστόλου τοῦ Νέου

Πήλιον: Τὸ ἄνωθεν τῆς Δράκειας Σανατόριον Καραμάνη

ΣΑΝΑΤΟΡΙΑ - ΑΠΟΨΕΙΣ

Δράκεια: Μία γραφικωτάτη συνοικία τοῦ χωριοῦ

ΠΙΝΑΞ Β΄. Ναυτιλιακή Κίνησης τοῦ Λιμένος Βόλου.

*Ετος	Κατάπλοι καὶ ἀριθμὸς πλοίων	*Απόπλοι ἀτμοπλοίων τόνων	Κατάπλοι καὶ ἀριθμὸς ἱστιοφόρων	*Απόπλοι ἱστιοφόρων τόνων
1901	3.672	767.382	3.163	438.008
1902	3.417	422.026	3.395	421.283
1904	3.399	591.514	3.373	590.062
1906	3.188	507.588	3.249	507.854
1907	3.394	553.799	3.443	558.407
1908	3.263	588.124	3.318	596.535
1909	2.964	569.487	2.960	570.553
1910	2.832	493.579	2.786	494.902
1911	2.296	368.797	2.293	368.869
—	—	—	—	—
1918	850	231.738	7.225	114.218
1919	1.390	506.538	6.803	100.066
1920	2.095	673.768	5.601	98.430
1921	2.288	789.233	4.355	92.345
1922	2.425	960.180	3.868	75.021
1923	2.949	1.294.993	4.395	82.646
1924	3.565	1.715.638	3.207	77.856
1925	3.901	2.100.476	3.252	92.490
1926	3.521	1.757.891	2.982	78.722
1927	3.911	1.714.675	4.810	99.539
1928	4.226	2.099.277	4.937	101.422
1929	3.614	2.151.770	4.908	99.071
1930	3.474	2.131.221	4.686	99.068
1931	3.630	2.164.330	4.535	99.951
1932	3.133	1.996.750	4.310	95.487
1933	3.392	2.004.593	3.777	79.563

Σ η μ. Διὰ τὰ ἔτη 1901—1906 ἴδε Ἐμπορ. Συλλόγου Βόλου, Στατιστικὸν Τμήμα ἔτους 1907, σελ. 27. Διὰ τὰ ἔτη 1907—1911 ἴδε Δ. Κ. Τσοποτοῦ: Handelsbericht des Deutschen Konsulates in Volo 1911, εὐρισκόμενον εἰς τὴν Βιβλιοθήκην τῆς Βουλῆς. Διὰ τὰ ἔτη 1912—1917 δὲν ἦσαν προσιτοὶ Στατιστικοὶ Πίνακες. Διὰ τὰ ἔτη 1918 καὶ 1919 ἴδε Π. Γρέκου εἰς ἡμερησίαν ἐφημερίδα Βόλου «Θεσσαλικά Χρονικά» τῆς 24 Μαρτίου 1927. Διὰ τὰ ἔτη 1920—1933 οἱ ἀριθμοὶ ἐχορηγήθησαν ὑπὸ τοῦ Ἐμπορ. καὶ Βιομηχαν. Ἐπιμελητηρίου Βόλου πρὸς τὴν «Ἱστορικὴν καὶ Λαογραφικὴν Ἐταιρείαν τῶν Θεσσαλῶν».

ΠΙΝΑΞ Γ΄.

Ἐμφαίνων τοὺς ἐκ τῆς Ἐπαρχίας Βόλου διατελέσαντας Βουλευτάς, Γερουσιαστάς καὶ Ὑπουργοὺς ἀπὸ τοῦ ἔτους 1881 καὶ ἐντεῦθεν.

(Οἱ πίνακες Γ΄, Δ΄ συνετάχθησαν παρὰ τοῦ κ. Σωκράτους Βαμβάκου, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἐπισημῶν καταλόγων τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Νομαρχίας Λαρίσης).

α) Βουλευταὶ

- 1) Καρτάλης Ἰ., Θ΄.1881, Ι΄.1885, ΙΑ΄.1887, ΙΖ΄.1905.
- 2) Γεωργιάδης Ν., Θ΄.1881, ΙΒ΄.1890, Β΄. ἀναθ.1910.
- 3) Φιλάρετος Γεώργιος Θ΄.1881, Ι΄.1885, ΙΒ΄.1890, ΙΔ΄.1895, Α΄. ἀναθ.1910.
- 4) Κασσαθέτης Ἰερώνυμος, Θ΄.1881.
- 5) Κοκωλῆς Ν., Θ΄.1881, ΙΑ΄.1887, ΙΒ΄.1890, ΙΓ΄.1892.
- 6) Φρόνιμος Ἀπόστολος, Θ΄.1881.
- 7) Ἀξελὸς Νικόλ., Ι΄.1885, ΙΓ΄.1892, Α΄. ἀναθ.1910.
- 8) Ἀγγελίδης Ἄγγελος, Ι΄.1885.
- 9) Κιτιλῆς Ζήσης, Ι΄.1885.
- 10) Ἰωαννίδης Εὐστάθιος, Ι΄.1885.
- 11) Κανταρτζῆς Ἀργύριος, ΙΑ΄.1887, ΙΓ΄.1892.
- 12) Σχινᾶς Νικόλαος, ΙΒ΄.1890, ΙΔ΄.1895.
- 13) Σταμούλης Εὐάγγελος, ΙΑ΄.1887.
- 14) Κουτσομπλῆς Δημήτριος, ΙΑ΄.1887.
- 15) Καρτάλης Γ., ΙΓ΄.1892.
- 16) Παρρησιάδης Νικόλαος, ΙΓ΄.1892.

- 17) Τοπάλης Κωνσταντίνος, ΙΔ'.1895, ΙΕ'.1899, ΙΣΤ'.1902, ΙΗ'.1906.
- 18) Σταματιάδης Νικ., ΙΔ'.1895, ΙΣΤ'.1902, ΙΖ'.1905.
- 19) Γιαννακόπουλος Ίωάννης, ΙΔ'.1895.
- 20) Καρτάλης Άντων., ΙΕ'.1899, ΙΣΤ'.1902, ΙΖ'.1905, ΙΗ'.1906, ΚΑ'.1915, Γ'.Έθν.1920.
- 21) Κασσαθέτης Άλέξ., ΙΕ'.1899, ΙΗ'.1906, Β' άναθ.1910, ΙΘ'.1912, Κ'.1915, Β'.1928.
- 22) Φιλιπίδης Άργύριος, ΙΕ'.1899.
- 23) Παπαϊωάννου Νικόλαος, ΙΕ'.1899.
- 24) Γίδας Δημήτριος, ΙΕ'.1899, Γ'.Έθν.1920.
- 25) Γιαννακόπουλος Φίλ., ΙΣΤ'.1902, Δ' έθνοσ.1923
- 26) Καρακίτης Δημήτριος, ΙΣΤ'.1902.
- 27) Φιλιπίδης Κωνσταντίνος, ΙΣΤ'.1902.
- 28) Λαναράς Γεώργιος, ΙΖ'.1905, ΙΗ'.1906.
- 29) Κανταρτζής Κωνσταντίνος, ΙΖ'.1905.
- 30) Γάτσος Νικόλαος, ΙΖ'.1905, ΙΗ'.1906, ΚΑ'.1915.
- 31) Άποστολίδης Βασίλειος, Δ'.1933, Ε'.1935.
- 32) Άφεντούλης Γεώργιος, Β'.1928, Γ'.άναθ.1936.
- 33) Έφραιμίδης Α., Δ'.Έθνοσ.1923, Α'.1926, Β'.1928.
- 34) Κοσμάς Ίωάννης, Β'.1928.
- 35) Κουντούρης Δημήτριος, Β'.1928'
- 36) Καρτάλης Γεώργιος, Ε'.Έθν.1935, Γ'.Άναθ.1936.
- 37) Σαράτσος Δημήτριος, Δ'.Έθνοσ.1923.
- 38) Σταμούλης Πανταζής, Δ'.1935, Ε'.Έθν.1935, Γ' άναθ.1936.
- 39) Ψιάρης Δημήτριος, Δ'.Έθν.1923, Γ'.Άναθ.1936.
- 40) Χρυσοχοΐδης Κ., Β'.Άναθ.1910, ΙΘ'.1912, Κ'.1915.
- 41) Φιλιπίδης Γεώρ., Γ'.1923, Δ'.1933, Ε'.έθν.1935.
- 42) Άντωνόπουλος Νικ., Γ'.1932, Δ'.1933, Ε'.έθν.1935. Γ'.Άναθ.1936.
- 43) Άποστολίδης Περ., Β',άναθ.1910, Ε'.έθν.1935.
- 44) Άποστολίδης Άνδρέας, Α'.1926.
- 45) Γιαννακόπουλος Κων)τίνος, Β'.άναθ.1910.
- 46) Γκλαθάνης Βάγγος, Α'.1926.
- 47) Κουκιάδης Δημήτριος, Β'.άναθ.1910.
- 48) Καρτάλης Κωνσταντίνος Α'.1926.
- 49) Μπουφίδης Μιλτιάδης, Α'.άναθ.1910, Β'.άναθ.1910,, Θ'.1912, Κ'.1915.
- 50) Πάντος Ίωάννης, Ε'.έθν.1935.
- 51) Ζαρλής Νικόλαος, Α'.άναθ.1910, Κ'.1915.
- 52) Ζαρζάμπας Φίλιππος, Β'.άναθ.1910.
- 53) Ζησόπουλος Κων)τίνος, Β'.άναθ.1910.
- 54) Θέος Κ., Α'.1926.
- 55) Ίωαννίδης Άλ., Γ'.1932.
- 56) Μάξιμος Σεραφείμ, Α'.1926.
- 57) Μέρος Άλέξανδρος, Α'.1926.
- 58) Μαργαρίτης Νικόλαος, Γ'.έθν.1920.
- 59) Νικολαΐδης Άκιβιάδης, ΚΑ'.1915.
- 60) Πάντος Ρήγας, ΚΑ'.1915, Γ'.έθν.1920.
- 61) Πορφυρογένης Μ., Γ'.1932, Γ'.άναθ.1936.
- 62) Σπυρίδης Κων)τίνος, ΙΘ'.1912, Κ'.1915, Γ'.έθν.1926, Δ'.έθν.1923, Α'.1926, Β'.1928, Γ'.1932.
- 63) Σαπουνηζής Δημήτριος, ΚΑ'.1915.
- 64) Σχινᾶς Γεώργ., Β'.άναθ.1910, Γ'.έθν.1920.
- 65) Τσαξίρης Γ., Α'.άναθ.1910, Β'.άναθ.1910, ΙΘ'.1912.
- 66) Τριανταφυλλίδης Σοφοκλ., Α'.άναθ.1910.
- 67) Χρυσοβελώνης Ίωάν., Α'.άναθ.1910, Β'.άναθ.1910.

β) Γερουσιασται

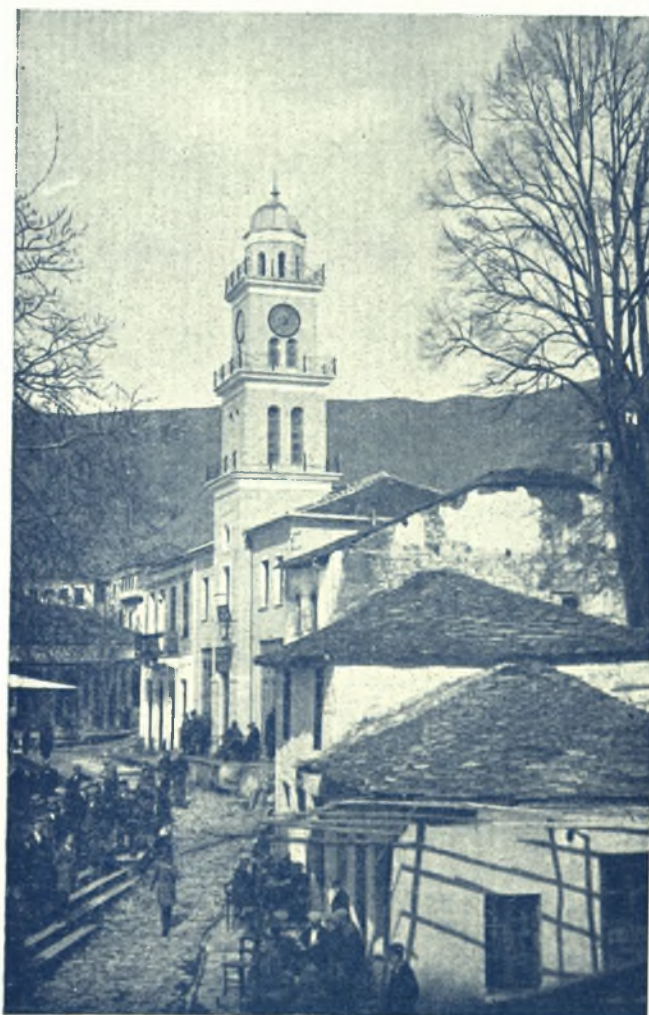
- 1) Φιλάρετος Γεώργιος.
- 2) Κουσταγγέλης Άπόστ.
- 3) Χ'΄Κωνσταντίνου Παν.
- 4) Γάτσος Νικόλαος.
- 5) Χρυσοχοΐδης Κωνστ.

Τσαγκαράδα: Ή μεγαλοπρεπής κορυφή της Κούτρας

ΓΡΑΦΙΚΑ ΤΟΠΙΑ - ΑΠΟΨΕΙΣ

Άγιος Λαυρέντιος: Τὸ μεγάλο παζάρι τοῦ χωριοῦ

Κανάλια: Ἐπιστροφή χωρικῶν ἐκ τῆς κοπιώδους ἐργασίας

ΑΣΧΟΛΙΑΙ ΧΩΡΙΚΩΝ - ΠΟΛΕΜΙΣΤΑΙ

Ὅμας Πηλειοριτῶν πολεμιστῶν τοῦ πολέμου 1912 - 1913

γ) Ὑπουργοὶ

1) Φιλάρετος Γεώργιος.	6) Ἀποστολίδης Ἀνδρέας.
2) Τοπάλης Κωνσταντῖνος.	7) Σπυρίδης Κωνσταντ.
3) Καρτάλης Ἀντώνιος.	8) Καρτάλης Γεώργιος.
4) Κασσαθέτης Ἀλέξανδρ.	9) Κυριαζῆς Δαμιανός.
5) Σαράτσης Δημήτριος	

ΠΙΝΑΞ Δ΄.

Ἐμφαίνων τοὺς Δήμους καὶ τὰς Κοινότητες
τῆς Ἐπαρχίας Βόλου.

α) Δήμοι

- 1) Δήμος Παγασῶν.

β) Κοινότητες

1) Ἁγίου Βλασίου.	28) Λεχωνείων Κάτω.
2) Ἁγ. Γεωργ. Νηλείας.	29) Λαμπινοῦ.
3) Ἁγ. Γεωργ. Φερρῶν.	30) Λαύκου.
4) Ἁγίου Δημητρίου.	31) Μακρυνίτης.
5) Ἁγίου Λαυρεντίου.	32) Μακρυρράχης.
6) Ἁγ. Ὀνουφρίου.	33) Μελισσατίκων.
7) Ἁγίας Παρασκευῆς.	34) Μετοχίου.
8) Ἁγριάς.	35) Μηλεῶν.
9) Ἄλη Μεριᾶς.	36) Μπαξέδων.
10) Ἀνακασιάς.	37) Μουρεσίου.
11) Ἀνηλίου.	38) Νεοχωρίου.
12) Ἄνω Βόλου.	39) Νιάου.
13) Ἀργαλαστής.	40) Ξουριχτίου.
14) Βελστίνου.	41) Ξυνοβρύσης.
15) Βενέτου.	42) Περιβολακίου Μικροῦ.
16) Βυζίτης.	43) Παλιουρίου.
17) Γλαφυρῶν.	44) Περιθλέπτου.
18) Δρακείας.	45) Πινακωτῶν.
19) Διμηνίου.	46) Προμυρίου.
20) Ζαγορᾶς.	47) Πορταριάς.
21) Καλῶν Νερῶν.	48) Πουρίου.
22) Καναλίων.	49) Πρόπαν.
23) Κατηχωρίου.	50) Σεσκούλου.
24) Κερασιᾶς.	51) Σταγιατῶν.
25) Κεραμιδίου.	52) Συκῆς.
26) Κισσοῦ.	53) Τρικκέρων.
27) Λεχωνείων Ἄνω.	54) Τσαγκαράδος.

Σφραγὶς τῆς Μονῆς Ἁγίου Λαυρεντίου

Σ η μ. Αἱ Κοινότητες τῆς Ἐπαρχίας Βόλου ἐκ παραλλήλου μετὰ τῆς πόλεως Βόλου ἐξειλίχθησαν κατὰ τὴν τελευταίαν 50ετίαν εἰς κοινότητας εὐπορούσας καὶ εὐημερούσας, ὅλαι συνεδέθησαν δι' ἀμαξιτῶν ὁδῶν καὶ αἱ πλείσται ἠλεκτροφωτίσθησαν, βαίνουσι δὲ ἀλματωδῶς πρὸς τὴν πρόδον καὶ τὴν ἐν γένει ἐκπολιτιστικὴν ἐξέλιξιν.

Τύπος εργαζομένης χωρικής από τὰ περίχωρα τοῦ Βόλου

ΧΩΡΙΚΑΙ ΕΝΔΥΜΑΣΙΑΙ - ΕΚΚΛΗΣΙΑΙ

Κατωχώρι: Τὸ Ἐκκλησάκι τῆς Παναγίας Μεγαλόχαρης

Βελεστίνος: Συζητήσις βλάχων στὴν πλατεία τῆς κωμοπόλ.

ΤΥΠΟΙ ΧΩΡΙΚΩΝ - ΣΤΟ ΜΟΝΑΣΤΗΡΙ

Μηλέαι: Ἦγούμενος εἰς τὸ μοναχικὸ κελλί του

Σέσκουλον: Ὁ Ἱερός Ναός τοῦ χωρίου Ἁγίος Ταξιάρχης

Μακρυνίτσα: Ὁ Ἱερός ναός τοῦ χωρίου Ἁγίος Γεώργιος

ΕΚΚΛΗΣΙΑΙ - ΜΟΝΑΙ

Μηλέαι: Ἡ εἴσοδος τοῦ μοναστηρίου τῆς Ἁγίας Τριάδος

ΑΠΟ ΤΙΣ ΟΜΟΡΦΕΣ

Μακρυνίτσα: Τὰ κελλιά τοῦ ἱεροῦ ναοῦ τῆς Παναγίας

Τρίκερι: Ὁ Ἅγιος Ἰωάννης στὸ νησάκι Τρικκέρων

ΕΚΚΛΗΣΙΕΣ ΤΟΥ ΠΗΛΙΟΥ

Ἅγ. Γεώργιος Νηλείας: Τὸ καμπαναριὸ τῆς Ἐκκλησίας

Ἄργαλαστή: Εἰς τὴν αὐλὴ τῆς Μονῆς Ἁγίου Νικολάου

ΓΡΑΦΙΚΕΣ ΕΚΚΛΗΣΟΥΛΕΣ

Ζαγορά: Τὸ κωδωνοστάσιο τοῦ ναοῦ Ἁγίου Γεωργίου

Τρίκκερι: Μπονάτσα στο μαγευτικό και γραφικό νησάκι

ΕΞΩΤΙΚΑ ΚΑΙ ΜΑΓΕΥΤΙΚΑ ΤΟΠΙΑ

Πήλιον: "Ένας δυσπρόσιτος και μεγαλοπρεπής βράχος

Μηλέαι: 'Η από Βόλου προς Μηλέας Σιδηροδρ. γραμμή

ΟΜΟΡΦΑ ΚΑΙ ΓΡΑΦΙΚΑ ΤΟΠΙΑ

Γατζέα: "Ένα κομμάτι από το όμορφο άκρογιαλί

Μακρυνίτσα: Ἐκκλησιάκι εἰς τὴς πλαγιές τοῦ Σαρακηνοῦ

Α Κ Ρ Ο Γ Ι Α Λ Ι Α Ε Ξ Ω Τ Ι Κ Α

Βόλος: Ἐνα ἀκρογιάλι κατάφυτο ἀπὸ ἐλαιόδενδρα

Μηλίνα: Χωρικοὶ τῆς Μηλίνας ἀσχολούμενοι μὲ τὸ ψάρεμα

Ψ Α Ρ Ε Μ Α - Α Π Ο Ψ Ε Ι Σ

Βόλος: Μία θαυμασία κάτοψις ἐκ τῆς Μακρυνίτσης

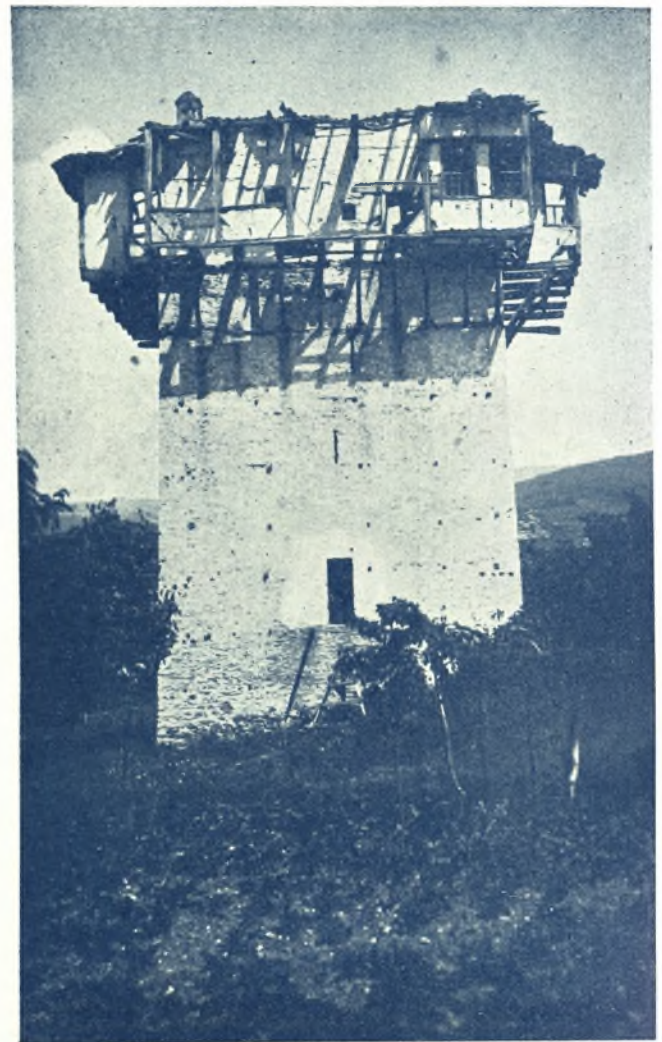

Μηλέαι: Μερική άποψις τοῦ ἱστορικοῦ χωρίου τοῦ Γαζῆ

ΔΡΟΣΟΛΟΥΣΤΑ ΧΩΡΙΑ ΤΟΥ ΠΗΛΙΟΥ

Άγιος Όνούφριος: Ένας χαρακτηριστικὸς Πύργος

Άνω Λεχώνεια: Ὁ Πύργος τοῦ Καραγιαννοπούλου

ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΟΙ ΠΑΛΑΙΟΙ ΠΥΡΓΟΙ

Δράκεια: Χαρακτηριστικὸ καὶ γραφικὸ σπίτι τοῦ χωριοῦ

"Ανω Βόλος: Παλαιός Τουρκικός Πύργος τοῦ χωρίου

ΟΜΟΡΦΑ ΚΑΙ ΓΡΑΦΙΚΑ ΧΩΡΙΑ

Σταγιάτες : Χωρικές εἰς τὴν βρῦσι τοῦ χωριοῦ

Μακρυνίτσα: Γενική καὶ μεγαλοπρεπὴς ἀποψὶς τοῦ χωριοῦ

ΟΜΟΡΦΑ ΧΩΡΙΑ - ΠΥΡΓΟΙ ΠΑΛΑΙΟΙ

"Ανω Βόλος: Παλαιός Τουρκικός Πύργος τοῦ χωριοῦ

ΚΩΣΤΑΣ ΓΑΡΕΦΗΣ

Ἡρωικὸν τέκνον τῆς ἐκ Μηλεῶν μεγάλης τοῦ Βόλου ἀρματωλικῆς καὶ ἱστορικῆς οἰκογενείας τῶν Γαρεφαίων, οἵτινες κατὰ τοὺς χρόνους τῆς τουρκοκρατίας προσέφεραν πολυτίμους ὑπηρεσίας εἰς τὴν πατρίδα, κατὰ δὲ τοὺς ἀπελευθερωτικούς ἀγῶνας τοῦ ἔτους 1878 ἠγωνίσθησαν μετὰ σπανίας ἀταπαρνήσεως καὶ παραδειγματικοῦ ἠρωϊσμοῦ. Ὁ ἀτρόμητος Κώστας Γαρέφης, πιστὸς εἰς τὰς εὐγενεῖς οἰκογενειακὰς του παραδόσεις, ἔδραμεν ἐκ τῶν πρώτων εἰς τὸν Μακεδονικὸν Ἀγῶνα, ἵνα προσφέρῃ τὰς ἀνεκτιμήτους ὑπηρεσίας του εἰς τὴν στενάζουσαν ἀπὸ τὰς βουλγαρικὰς ἐπιδρομὰς τῶν Βουλγάρων Κομιτατζήδων Μακεδονίαν. Σχηματίσας σῶμα ἐθελοντῶν καὶ ἐμψυχώσας τούτους διὰ τοῦ ἀπαρμιλλοῦ θάρρους του, εἰσῆλθεν εἰς τὸ Μακεδονικὸν ἔδαφος καὶ διέσπειρε μὲ τὴν θεελλώδη ὁρμὴν του τὸν τρόμον εἰς τοὺς Βουλγάρους κομιτατζήδες. Ἀποκαθαίρων τὴν βουλγαροκρατουμένην περιφέρειαν τοῦ Μυριόβουχου ἀπὸ τὸ βουλγαρικὸν ἄγος, ἔπεσον ἐνδόξως, καθ' ἣν στιγμὴν ἐσπάρασεν ἰδιοχείρως δύο ἀπὸ τοὺς τρομερωτέρους Βουλγάρους ὀπλαρχηγούς. Ἡ Μακεδονία ἀνεπνεύσεν ἀπὸ τὸν βουλγαρικὸν ἐφιάλτην, ἀλλὰ ὁ ἠρωϊκὸς Κώστας Γαρέφης ἔμεινε γιὰ πάντα εἰς τὴν Μακεδονικὴν γῆν, τὴν ὅποιαν τόσοσιν πολλὸ ἠγάπησεν. Ἡ Θεσσαλία καὶ πάλιν προσέφερεν εἰς τὰ ἰδιαικὰ τῆς πατρίδος τὸν φόρον τοῦ αἵματος. Ἡ πόλις τοῦ Βόλου τιμῶσα τὴν μνήμην τοῦ ἥρωος Θεσσαλοῦ ὠνόμασε μίαν τῶν μεγαλειτέρων ὁδῶν τῆς πόλεως μὲ τὸ ὄνομα τοῦ Ἰακωστοῦ παλληκαριοῦ τῶν Μηλεῶν Κ. Γαρέφης.

ΔΑΥΪΔ ΜΟΛΟΧΑΔΗΣ

Ἐγεννήθη εἰς τὸ Νεοχώριον τοῦ Πηλίου τὸ ἔτος 1817, ἐχειροτονήθη διάκονος ὑπὸ τοῦ μητροπολίτου Δημητριάδος Ἀθανασίου. Τὸ ἔτος 1821 ἐφοίτα εἰς τὸ σχολεῖον Μακρυνίτης, ὅτε ἐξεργάγη ἡ Ἑλληνικὴ Ἐπανάστασις τοῦ 1821. Ἐπολέμησε γενναίως εἰς τὴν μάχην Μακρυνίτης, μετὰ δὲ τὴν ὑποταγὴν τοῦ Πηλίου εἰς τοὺς Τούρκους, μετέβη εἰς τὴν νῆσον Σκόπελον, εἶτα δὲ εἰς Τήνον, ὅπου ἐπεράτωσε τὰ μαθήματά του εἰς τὸ ἀρίστα λειτουργοῦν ἐκπαιδευτήριον τῆς Εὐαγγελιστρίας. Διδάξας ἐν Τήνῳ μέχρι τοῦ 1835, ἐσπούδασε κατόπιν μέχρι τοῦ ἔτους 1839 εἰς τὴν ἐν Ἄνδρῳ ἀνωτέραν σχολὴν τοῦ φιλοσόφου Θεοφίλου Καίρη. Διαφωνήσας ριζικῶς ἐπὶ τῶν δογματικῶν ἀντιλήψεων τοῦ Καίρη, μετέβη εἰς Κωνσταντινούπολιν παρὰ τῷ Πατριάρχῃ Γρηγορίῳ ΣΤ'. Ἐδίδαξεν εἶτα ἐν Τήνῳ καὶ Ἄνδρῳ ἐπὶ δεκαετίαν. Ἰεροκήρυξ τοῦ Νομοῦ Κυκλάδων καὶ Πρεσβύτερος κατὰ τὰ ἔτη 1853—1855, προεχειρίσθη τὸ ἔτος 1855 ἐπίσκοπος Φωκίδος. Τὴν ἐπισκοπὴν ταύτην ἐποιήσαν ἐπὶ 32 ἔτη κατὰ τρόπον ὑποδειγματικόν. Συνοδικὸς ἐπὶ πολλὰ ἔτη καὶ ἑκτακτος ἀπεσταλμένος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος εἰς τὰ τέσσαρα Πατριαρχεῖα κατὰ τὴν ἐποχὴν τοῦ Βουλγαρικοῦ σχίσματος τῷ 1867, ἐτιμήθη διὰ τοῦ Ἀριστέλου τοῦ Ἀγῶνος καὶ τοῦ παρασημοῦ τῶν Ἀνωτέρων Ταξιαρχῶν τοῦ Βασιλικοῦ Τάγματος τοῦ Σωτήρος. Ἐξυπηρέτησας παντοειδῶς τὰ ζητήματα τῆς Θεσσαλίας καὶ πρωτοστατήσας εἰς τὴν βελτίωσιν τῆς θέσεως τοῦ ἐπαρχιακοῦ κλήρου, ἐτελεύτησε καὶ ἐτάφη ἐν Ἀμφίση τὸ ἔτος 1887.

**ΘΕΣΣΑΛΙΚΑ ΤΟΠΙΑ
ΑΝΩ ΒΟΛΟΣ:
ΕΝΑΣ ΧΙΟΝΙΣΜΕΝΟΣ ΠΥΡΓΟΣ**

ΜΑΡΓΑΡΙΤΑ ΜΠΑΣΔΕΚΗ

Τῷ 1878 ἐξεργάγη ἡ νέα Θεσσαλικὴ Ἐπανάστασις καὶ οἱ ἐπανάσταταὶ κατέλαβον τὰς ὄχυράς θέσεις τοῦ Σαρακηνοῦ, ἵνα ὑπερασπίσουν τὰ χωριά τοῦ Πηλίου. Ἐπικειμένης μάχης ἐμφανίζεται εἰς τοὺς ἐπανάστατας μίᾳ νέα Ζιάννιτ' Ἄρκ' ἥτις ἐνθουσιάζει τοὺς ἥρωας τοὺς ἀψηφούσας τὸν τακτικὸν στρατὸν τῆς Τουρκίας, ἡ Μαργαρίτα Μπασδέκη. Δημοσιεύομεν κατωτέρω ἀπόσπασμα ἀπὸ ἑνα ὕμνον πρὸς τὴν ἡρωίδα αὐτὴν τοῦ Σαρακηνοῦ, ὁ ὁποῖος ἐγράφη παρὰ τοῦ ἀειμνήτου καθηγητοῦ Γ. Ἀδρακτᾶ.

Ὁ Ρετζέπ' ὀδηγεῖ χιλιάδες κατὰ τῆς Μακρυνίτης. Τί λοιπόν; Θὰ δειλιάσωσι οἱ ἐπανάσταταί; Θὰ ἐγκαταλείψωσι τὴν γαλανὴν σημαίαν, ἣν ἔπηξεν ἐπὶ τῶν ἐπάλλεων τοῦ Σαρακηνοῦ ἡ Μαργαρίτα; Ἐν τῷ βρασμῷ τῆς μάχης ἡ γελδεσσα μορφή τῆς περιβάλλεται ὑπὸ θείας αἴγλης, ἡ δὲ φουστανέλλα αἰδήμων φιλεῖ τὰ τρυφερά μέλη τῆς ἀποκρούουσα τὰς σφαῖρας τῶν ἐχθρῶν.

Ἡ Μαργαρίτα δὲν ἔπραξε σπουδαῖόν τι! Ἀπλῶς ἐξετέλεσε τὸ καθήκον τῆς! Οἱ συγγενεῖς τῆς, τὰ σταυραδέλφια τῆς, ἡ πατρίς τῆς ἐκινδύνευσον καὶ ἔσπευσεν εἰς βοήθειάν των ἀψηφούσα τὸν θάνατον. Κατὰ τὴν συμπλοκὴν τῆς 16ης Φεβρουαρίου τοῦ 1878 ἡ παρουσία τῆς ἀγωνιζομένης παρθένου τοιαῦτα τινα ἐνέπνευσεν εἰς τοὺς Ἕλληνας πολεμιστάς: — Πολεμεῖτε, ὦ γενναῖοι, διότι ἂν νικηθῆτε, θὰ αἰσχυνθῇ μὲν ἡ πατρίς σας ἡ δὲ Μαργαρίτα, τὸ ἀγγελόμορφον τοῦτο πλάσμα, θὰ περιπέσῃ εἰς τὰς μισαράς χεῖρας τῶν ἀπίστων!».

ΑΝΘΙΜΟΣ ΓΑΖΗΣ

Ἐκ Μηλεῶν τῆς Θεσσαλίας γεννηθεὶς τῷ 1761. Μετὰ τὴν ἐν τῇ γενετείρᾳ ἀποπεράτωσιν τῶν ἐγκυκλίων μαθημάτων ἠκολούθησε τὸν μοναχικὸν βίον καὶ ἐν ἔτει 1795 μετέβη εἰς Κωνσταντινούπολιν, ὅπου ἐγένετο ἱεροδιάκονος τοῦ Πατριαρχείου καὶ εἶτα Ἀρχιμανδρίτης. Τῷ 1797 καταλιπὼν τὴν Κωνσταντινούπολιν μετέβη εἰς Βιέννην, ἔνθα προσελήφθη, ὑπὸ τῶν ἐκεῖ διαμενόντων Ἑλλήνων, ἐφημέριος τοῦ παρεκκλησίου τοῦ Ἁγίου Γεωργίου. Ἐν Βιέννῃ καταρτισθεὶς τελειότερον καὶ ἐπίδοθεὶς εἰς τὴν μελέτην τῶν φυσικομαθηματικῶν ἐπιστημῶν μετέφρασε τὸ 1799 τὴν «Γραμματικὴν τῶν Φιλοσοφικῶν Ἐπιστημῶν» τοῦ Βενιαμίν Μαρτίνου. Ἐν ἔτει 1811 διὰ προτροπῆς καὶ συνδρομῆς τῆς ἐν Ἰασιῷ τότε Ἰδρυθείσης «Ἐταιρείας τοῦ Ἑλληνικοῦ Λυκείου» ἐξέδωκε τὸ περιοδικὸν «Λόγιος Ἑρμῆς». Τῷ 1816 ἀναχωρήσας ἐκ Βιέννης μετέβη εἰς Ὀδησσόν, ἔνθα ἐμυήθη εἰς τὰ τῆς Φιλικῆς Ἐταιρείας ὑπὸ τοῦ Νικολάου Σκουφᾶ καὶ τοῦ Ἀθανασίου Τσακάλωφ καὶ ἐγένετο ἐκ τῶν ἐνθερμοτέρων μελῶν αὐτῆς. Κατῆλθεν ὑπὸ τὴν ἰδιότητα ταύτην εἰς Ἑλλάδα καὶ εἰργάσθη μετὰ διαπύρου ζήλου ὑπὲρ τῆς Ἐθνικῆς ἐξεγέρσεως. Οὕτω ἐν ἔτει 1818 ἦλθεν ἐν πρώτοις εἰς Φωκίδα, ἔνθα ὑπὸ τὸ πρόσημα τῆς ἐπισκέψεως τῶν Δελφῶν, κατήχησεν εἰς τὰ τῆς Φιλικῆς Ἐταιρείας ἀπαντὰς τοὺς ἐκεῖ ἀρματωλοὺς. Ἐκτραγίσας τῆς ἐπανάστασεως συνέτελεσεν εἰς τὴν εὐδῶσιν τῆς. Ὑπῆρξε μέλος ὄλων τῶν τότε Ἐθνοσυνελεύσεων καὶ τοῦ Ἀρείου Πάγου. Ἐξέδωκε πλείστα ἔργα ὧν τὸ σπουδαιότερον εἶναι τὸ τρίτομον «Λεξικὸν Ἑλληνικόν» (Βενετία 1809-1816).

ΙΩΑΚΕΙΜ ΑΛΕΞΟΠΟΥΛΟΣ

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ

Έγεννήθη έν Γκούρα Φενεού τής Καρινθίας τώ 1873. Έδιδάχθη εις τό έν τή μονή Ταξιαρχών τής Αγιαλαίας λειτουργούν Έλληνικών σχολείων και ειτα εις τό Γυμνάσιον Αγίου και Πατων, μεθ' δ καρείς αδελφός τής Μονής και χειροτονηθείς διάκονος ένεγράφη εις τήν Θεολογικήν Σχολήν του Έθνικού και Καποδιστριακού

ΓΕΡΜΑΝΟΣ ΜΑΥΡΟΜΜΑΤΗΣ

Τ. ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ

Έγεννήθη και άνετράφη έν τή νήσω Ψαρών. Έσπούδασε έν τώ Γυμνασίω Χίου και τας θεολογικάς του σπουδάς έν τώ Έθνικώ και Καποδιστριακώ Πανεπιστημίω. Τώ 1894 έχειροτονήθη διάκονος και τώ 1900 διορίσθη Ιεροκήρυξ έν Βόλω, τώ δε 1907 Έπίσκοπος Δημητριάδος. Έπρωτοστάτησε εις πάσαν φιλανθρωπικήν κίνησιν έν Βόλω και ανήγειρεν εκ βάθρων τήν Ιεράν Μονήν Ξενιάς. Άναμιχθείς εις τό παλαισημερολογιακόν ζήτημα καθήρεθη του βαθμού του τό έτος 1935

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΦΟΥΡΤΟΥΝΙΑΔΗΣ

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ

Έγεννήθη εις Φαναράκι του Βοσπόρου τώ 1838, άνεψιός του Πατριάρχου Κων/πόλεως Γρηγορίου του ΣΤ'. Έσπούδασεν έν τή Θεολογική Σχολή Χάλκης. Υπηρέτησε Μέγας Αρχidiaκονος των Πατριαρχείων και τώ 1870 προήχθη εις Μητροπολίτην Δημητριάδος. Έπεδείξατο δραστηριότητα και Έθνικην δράσιν αξιόλογον. Κατά τήν Έπανάστασιν του 1878 ώς και τον πόλεμον του 1897 προσέφερε πολυτιμότητας υπηρεσίας εις τήν πατρίδα. Άπεβίωσεν έν Βόλω ένθα και έτάφη.

ΚΩΣΤΗΣ ΣΠΥΡΙΔΗΣ

Έγεννήθη έν Βόλω τό έτος 1869. Έπούδασε νομικά εις τό έν Αθήναις Έθνικόν και Καποδιστριακόν Πανεπιστήμιον και έν Γαλλία και Γερμανία, ήρξατο πολιτευόμενος τώ 1910 και έτάχθη εις τό κόμμα των Φιλελευθέρων, έξελέγη βουλευτής επί σειράν έτών και διετέλεσεν ύπουργός τής Έθνικής Οικονομίας, τώ 1917 και 1924 ύπουργός του αυτού Υπουργείου και του τής Παιδείας και τώ 1923 ύπουργός τής Γεωργίας. Άπό του 1934 έγινε Δημάρχος Παγασών μέχρι του 1938 όποτε άντικατεστάθη διά του Ν. Σαράτη.

ΔΑΜΙΑΝΟΣ ΚΥΡΙΑΖΗΣ

Έκ Βόλου γεννηθείς εις τό Κάϊρον τής Αιγύπτου τό έτος 1890. Έσπούδασεν εις τό έν Αθήναις Έθνικόν Πανεπιστήμιον και ειτα έν Λειψία Πολιτικός Έπιστήμιος. Διετέλεσε τμηματάρχης του Υπουργείου Έθνικής Οικονομίας διευθύνων τό Έμπορικόν και Βιοτεχνικόν τμήμα. Έχρημάτισεν ύπουργός τής Έθνικής Οικονομίας επί Κυβερνήσεως Παπαναστασίου κατά τό έτος 1932 κληθείς έξ Εδράτης επί τούτω λόγω τής μεγάλης του μορφώσεως και τής ειδικότητός του περι τά τής Έθνικής Οικονομίας του τόπου.

Πανεπιστημίου, ένθα άπεπεράτωσε τας σπουδάς του τό έτος 1904. Διορίσθη Ιεροκήρυξ Αρτης και ειτα έφημέριος τής έν Βασιγκτών τής Αμερικής Έλληνικής Κοινότητος. Έπιστρέψας έξ Αμερικής τό έτος 1931 έσοποθετήθη Μητροπολίτης Φωκίδος και τό έτος 1935 Μητροπολίτης Δημητριάδος. Έργάζεται φιλανθρώπως και έκτιμάται παρ' όλου του ποιμνίου του.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΘΑΝΑΣΑΚΗΣ

Έγεννήθη έν Πορταριά τώ έτος 1853. Έσπούδασε νομικά είν τώ Έθνικόν καί Καποδιστριακόν Πανεπιστήμιον Άθηνών, άνηγορεύθη διδάκτωρ τής νομικής τώ έτος 1875. Συνεπλήρωσε τās σπουδās του έν Παρισίαις καί άπό τού 1876 έξήσκησε τώ έπάγγελμα τού Δικηγόρου παρά τούς μικτούς δικαστηρίαις τού Καίρου έπί 30ετία. Διετέλεσε Πρόεδρος διαφόρων κοινω-

ΚΩΣΤΗΣ Δ. ΤΟΠΑΛΗΣ

Έγεννήθη έν Βόλω. Έτελείωσε τās Γυμνασιακάς καί Πανεπιστημιακάς σπουδās είν Άθήνας, έπειτα δέ μετέθη είν Ευρώπην, όπου έσπούδασε πολιτικάς έπιστήμας. Τώ 1893 έπέστρεψε είν τήν Έλλάδα, όπου ίδρυσε μετά τού Γ. Δροσίη τήν Έφημερίδα «Έστία» καί έπολιτεύθη έκλεγόμενος έπανελημμένως βουλευτής τής Έπαρχίας. Έχρημάτισεν Υπουργός τής Δικαιοσύνης. Η πολιτική του δράσις ύπήρξε ζωηροτάτη, αλλά ό πρώωρος θάνατός του, τώ έτος 1915, άπεστέρησε τόν Βόλον ένός τών καλλιτέρων τέκνων του.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ Γ. ΚΑΡΤΑΛΗΣ

Έγεννήθη έν Βόλω τώ 1866. Άποπερατώσας τās Γυμνασιακάς του σπουδās ήκολούθησεν τήν νομικήν έπιστήμην είν τώ έν Άθηναις Πανεπιστήμιον. Άποδημάς είν Ευρώπην παρέμεινεν έπί μακρόν χρόνον είν Άγγλίαν καί Γαλλίαν πρός ευρύτερας σπουδās. Άναμιχθείς είν τήν πολιτικήν έξελέγετο βουλευτής Βόλου έπί σειράν έτών. Διετέλεσεν Υπουργός τής Περιθάλψεως καί Υπουργός τών Έξωτερικών. Έτιμήθη διά τού χρυσού Σταυρού καί άλλων παρασήμων. Άπεβίωσεν είν Βερώνην τής Ιταλίας τώ έτος 1923.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΑΡΑΤΣΗΣ

Έγεννήθη έν Βόλω. Έσπούδασε τήν Ιατρικήν καί έξασκεί τώ έπάγγελμα τού Ιατρού έν Βόλω έπιτυχώς. Άσχολείται είν μελέτας κοινωνιολογικάς καί πρωτοστατεί είν τήν ίδρυσιν προοδευτικών έργων. Άνήρ ευρωτάτης έπιστημονικής μορφώσεως καί άνωτέρας άντιλήψεως έκδηλώνεται είν πāsαν πολιτικήν καί κοινωνικήν κίνησιν τού τόπου. Λόγω τών έξαιρετικών του προσόντων έξελέγη βουλευτής, Δημότηκός Σύμβουλος τού Δήμου Παγασών καί πρόεδρος τού Ιατρικού Συλλόγου. Διετέλεσε Υπουργ. τής Υγιεινής.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΝΤ. ΚΑΡΤΑΛΗΣ

Έγεννήθη τώ 1907. Τās γυμνασιακάς του σπουδās έκαμε είν τήν Γενεύην. Έσπούδασε νομικάς καί πολιτικάς έπιστήμας είν τά Πανεπιστήμια Μονάχου, Ζυρίχης καί Λειψίας καί άνεκηρύχθη διδάκτωρ τής Νομικής έν Λειψία τώ 1929. Έσυνέχισε τās σπουδās του είν τās οικονομικάς καί πολιτικάς έπιστήμας είν τώ Λονδίνον καί Κιέλον. Έξελέγη βουλευτής τώ 1935 καί τώ 1936 καί διωρίσθη Υφυπουργός τής Έθνικής Οικονομίας τώ 1935 καί έκ δευτέρου Υπουργός Έργασίας είν τώ παρ' αύτού ίδρυθην Υπουργ. Έργασίας.

φελών σωματείων καί ήδη άπό 25ετίας τυγχάνει πρόεδρος τού Συλλόγου τών ώφελίμων βιβλίων. Άπό δέ τού 1923 πρόεδρος τού Έρυθρού Σταυρού. Έξελέγη βουλευτής τώ 1911 καί τώ 1918 διωρίσθη Υφυπουργός τής Υγειονομικής Όπηρεσίας τού Στρατού. Έκ τών μελών τής Ιστορικής καί Λογογραφικής Έταιρείας τών Θεσσαλών καί δωρητής αύτης.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ

Έκ Βόλου, υιός του αειμνήστου Περικλέους Αποστολίδη. Έσπούδασεν εις τὸ ἐν Ἀθήναις Ἐθνικὸν καὶ Καποδιστριακὸν Πανεπιστήμιον τὰ νομικὰ καὶ ἐξήσκησε τὸ ἐπάγγελμα τοῦ Δικηγόρου ἐν Βόλῳ καὶ Ἀθήναις. Ἀναμιχθεὶς εἰς τὸν πολιτικὴν τοῦ τόπου ἐξελέγη βουλευτὴς τῆς Ἐπαρχίας Βόλου ὑπὸ τὴν σημαίαν τοῦ κόμματος τῶν Ἐλευθεροφρόνων τοῦ ὁποῦ ἦτο εἰς ἓκ τῶν Ἰδρυτῶν. Τῷ 1937 διαρίσθη ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν καὶ μετὰ τὸν θάνατον τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἴκων. ἐγένετο ὑπουργὸς τοῦ Ὑπουργείου τούτου.

ΚΩΣΤΑΣ ΚΑΡΤΑΛΗΣ

Ἐγενήθη ἐν Βόλῳ τῷ 1872. Τὰς γυμνασιακάς του σπουδὰς ἐπεράτωσεν ἐν Βόλῳ. Εἶτα ἐνεγράφη εἰς τὴν Νομικὴν Σχολὴν τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν καὶ ἀνηγορεύθη διδάκτωρ τοῦ Δικαίου. Ἀναμιχθεὶς εἰς τὴν πολιτικὴν ζωὴν τοῦ τόπου διετέλεσεν ἐπὶ σειράν ἐτῶν Δημοτικὸς Σύμβουλος τοῦ Δήμου Παγασῶν καὶ ἐξελέγη βουλευτὴς τῆς ἐπαρχίας Βόλου. Τῷ 1929 ἐξελέγη Δήμαρχος Παγασῶν καὶ παρηκολούθησε τὰς ἀνάγκας τοῦ Βόλου. Ἐπὶ Δημαρχίας του ἰδρύθησαν οἱ τρεῖς καλλιτεχνικοὶ καὶ Βόλου. Ἀπεβίωσεν τῷ 1933.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ

Ἐγενήθη ἐν Παρταριά τοῦ Πηλίου τῷ 1830. Τὰς γυμνασιακάς του σπουδὰς ἐπεράτωσεν ἐν Ἀθήναις, εἶτα μετέβη εἰς Μόναχον ἔνθα ἐσπούδασε τὴν ἱατρικὴν. Ἐν Βόλῳ ἔνθα ἐγκατεστάθη ἐξήσκησεν τὸ ἐπάγγελμα τοῦ ἱατροῦ. Τῷ 1857 ἐκραγείσθη τῆς Κρητικῆς ἐπανάστασεως ἐξωρίσθη ὑπὸ τῶν Τούρκων εἰς Θεσσαλονικὴν μέχρι τοῦ 1875. Τιμῆς

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΤΑΛΗΣ

Ἐγενήθη εἰς Τσαγκαράδα τοῦ Πηλίου τῷ 1834. Μετὰ τὰς γυμνασιακάς του σπουδὰς μετέβη εἰς Αἴγυπτον, ἔνθα ἐπεδόθη εἰς τὸ ἐμπόριον. Ἡ προσάρτησις τῆς Θεσσαλίας εἶρε τοῦτον εἰς τὴν διοίκησιν τῶν κοινῶν καὶ ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις διετήρησε τοῦτον μέχρι τῷ 1883 ὅποτε ἐξελέγη Δήμαρχος Παγασῶν, εἶτα ἐξελέγη βουλευτὴς. Κατὰ τὸν πόλεμον τοῦ 1897 ἐπροστάτευσεν τοὺς κατοίκους τῆς Ἐπαρχίας ἀπὸ μεγάλας καταστροφὰς χάρις εἰς προσωπικὴν του φιλίαν μετὸν Ἐτέμ Πασσά. Ἀπεβίωσεν τῷ 1899.

ΣΠΥΡΟΣ Δ. ΣΠΥΡΙΔΗΣ

Γόνος μιᾶς τῶν ἀρχαιοτέρων οἰκογενειῶν τοῦ Πηλίου, ἦτις ὑπῆρξε καὶ ἐκ τῶν πρώτων οἰκιστῶν τοῦ Βόλου. Διεκρίνετο διὰ τὴν ἀγαθότητα τῆς καρδίας του, τὴν εὐγένειαν τῶν αἰσθημάτων του καὶ τὴν πρὸς τὴν ἀγαπητὴν του πόλιν τοῦ Βόλου ἀφοσίωσίν του. Ὑπῆρξε δὲ Δήμαρχος Βόλου ἀπὸ τοῦ 1925. 1929. Ἐπὶ τῆς Δημαρχίας του ἐσημειώθη ἡ πλέον σημαντικὴ πρόοδος τοῦ Βόλου, ἐτέθησαν αὐτὰ ταῦτα τὰ θεμέλια τῆς ἀναπτύξεως καὶ μεταμορφώσεως τοῦ Βόλου εἰς μίαν ἐκ τῶν ὠραιότερων πόλεων τῆς Ἑλλάδος.

Ἐνεκεν οἱ συμπολίται του ἐξελέξαν τοῦτον μετὰ τὴν προσάρτησιν τῆς Θεσσαλίας βουλευτὴν τῆς Ἐπαρχίας. Ἐξελέγη τοιοῦτος καὶ κατὰ τὸ ἔτος 1890, διετέλεσε δὲ καὶ πρόεδρος τῆς Βουλῆς κατὰ τὸ ἔτος 1910. Ἐξελέγη τῷ 1899 καὶ τῷ 1903 Δήμαρχος Παγασῶν ἐργασθεὶς ὑπὲρ τῆς προόδου τῆς πόλεως. Συνέγραψε τῷ 1880 τὴν πολύτιμον Ἱστορίαν τῆς Θεσσαλίας.

ΚΩΝΣΤ. ΓΚΛΑΒΑΝΗΣ

Έγεννήθη εις Ζαγοράν του Πηλίου. Μετά τας έγκυκλίους του σπουδάζει μετέθ εις Σύμωρην και Όδησσόν της Ρωσίας, ένθα έπεδόθη εις έμπορικάς έπιχειρήσεις. Μετά την προαρτήσιν της Θεσσαλίας 1882 έγκατεστάθη εις Βόλον. Έν Βόλω ήσκησε τό εμπόριον της άλευροβιομηχανίας και έτα ίδρυσε την Βιομηχανικήν Έταιρείαν Γεωργικών μηχανημάτων

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ Δ. ΤΟΠΑΛΗΣ

Έγεννήθη εις Μακρινίτσον τῷ 1857. Έτελείωσε τας γυμνασιακάς του σπουδάς έν Αθήναις και τας έμπορικάς έν Μασσαλία. Τῷ 1891 έξελέγη Δήμαρχος Παγασών και έδωσε ώθησιν πρός έξευρωπαϊσμόν της πόλεως θεραπεύσας τας πρώτας ανάγκας της διά της ίδρύσεως Φωταερίου, ίδρύσεως Δημοτικού Θεάτρου, ύποστηρίξας δέ έντόνωσ και προώθησας την κατασκευήν των λιμενικών έργων. Άποσυρθείς της ένεργου πολιτικής έγκατεστάθη εις Αθήνας. Ήτο εκ των μελών της Έταιρείας. Άπέθωσεν έν Αθήναις 1936.

ΙΩΑΝΝΗΣ Κ. ΧΑΤΖΗΑΡΓΥΡΗΣ

Έκ Πορταριάς του Βόλου. Έσπούδασε την Ιατρικήν και έξήσκησεν έπιτυχώς επί σειράν έτών τό έπάγγελμα του Ιατρού έν Βόλω. Άνήρ άρτίας έπιστημονικής μορφώσεως και μέ αισθήματα φιλανθρωπίας και άλτρουισμού πεπρωκισμένος κατέλασεν έξέχουσας θέσιν παρά τη κοινωνία του Βόλου και τῷ έπιστημονικῷ κόσμῳ. Διετέλεσεν επί σειράν έτών πρόεδρος του Ιατρικού Συλλόγου Βόλου και οί συμπολίται του εκτιμώντες τας άρετάς του έξέλεξαν τούτον Δήμαρχον Παγασών επί μίαν τετραετίαν από τό 1895-1899.

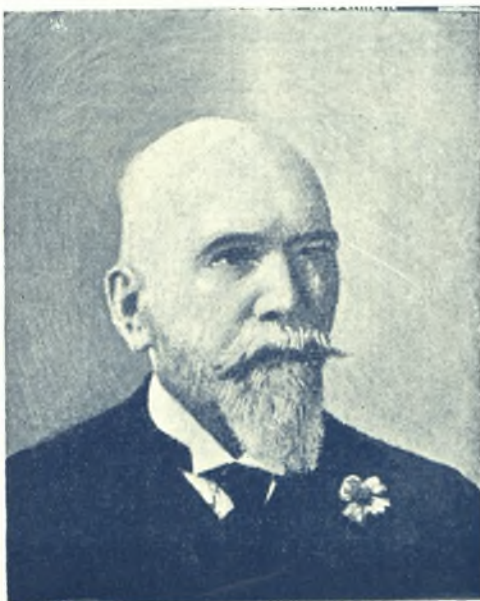

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΡΤΑΛΗΣ

Έγεννήθη εις Τσαγκαράδα του Πηλίου τῷ 1842. Νέος μετέθ εις Αίγυπτον και έπίδοθεις εις τό εμπόριον έσχημάτισε σημαντικήν περιουσίαν. Έλασθε μέρος εις την Κρητικήν Έπανάστασιν ως άρχηγός σώματος έξελοντών. Τῷ 1878 προσήλθεν εκ των πρώτων εις την επανάστασιν της Θεσσαλίας και έπολέμησε επί κεφαλής σώματος άναρτών. Έλασθε μέρος εις τας μάχας της Μακρινίτσας και του Σαρακηνού. Μετά την προσάρτησιν της Θεσσαλίας έξελέγη βουλευτής και Δήμαρχος Παγασών. Άπέθανε τῷ 1907.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΑΡΑΤΣΗΣ

Έξ Άνα Βόλου. Έσπούδασε την Ιατρικήν έν Αθήναις και Εύρώπη και έξασκεί τό έπάγγελμα του Παιδιάτρου έν Βόλω μετ' έπιτυχίας. Πρωτοπόρος κάθε κοινωνικής κινήσεως και ίδρυτής του παραρτήματος του Έρυθρού Σταυρού έν Βόλω. Άνήρ μεγάλης μορφώσεως και μεγάλης έπιστημονικής καταρτίσεως ώφέλησε δια των πολλών έπιστημονικών διαλέξεών του πολλαπλώς την κοινωνίαν του Βόλου. Από του Ιουλίου του έτους 1938 διαρίσθη υπό της Κυβερνήσεως Μεταξά Δήμαρχος Παγασών.

και εργαλείων υπό την έπωνυμίαν «Γκλαβάνης και Καζάκης» ήτις κατέστη πανελληνίως γνωστή και έξυπηρετίσσε τους γεωργικούς πληθυσμούς τόσον της Θεσσαλίας όσον και της λοιπής Ελλάδας. Άναμιχθείς εις την πολιτικήν ζωήν του τόπου έξελέγη επί δύο συνεχείς περιόδους Δήμαρχος Παγασών έξυπηρετίσας τά συμφέροντα της πόλεως ποικιλοτρόπως.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ ΜΑΧΑΙΡΙΤΣΑΣ

Ἐγεννήθη ἐν Βόλῳ τὸ ἔτος 1903. Υἱὸς τοῦ ἀειμνήστου Χριστάκη Μαχαίριτσα. Ἐσπούδασε τὰ ἐγκύκλια μαθήματα εἰς Βόλον, εἶτα μετέβη εἰς Δρέσδην τῆς Γερμανίας, ἔνθα ἐσπούδασε τὴν ζωγραφικὴν καὶ τὴν χαρακτικὴν. Θεωρεῖται ὡς εἶς ἐκ τῶν καλλιτέρων ζωγράφων - χαρακτῶν. Ἐξετέλεσε πλείστα ἔργα ζωγραφικῆς καὶ ἐξέθεσε τοιαῦτα εἰς διαφόρους ἐκθέσεις τοῦ Ζαπτείου. Τὸ κατωτέρω δημοσιευόμενον ἔργον του θεωρεῖται ἓν ἐκ τῶν καλυτέρων καὶ ἐξετέθη εἰς τὴν καλλιτεχνικὴν Ἐκθεσὶν τοῦ Ζαπτείου προκριθὲν. Ἐργάζεται ἤδη ἐν Ἀθήναις ὅπου ἐγκατεστάθη μετὰ τὴν ἐπάνοδόν του ἐκ Γερμανίας. Εἶναι ἐκ τῶν μελῶν τῆς Ἱστορικῆς καὶ Λαογραφικῆς Ἑταιρείας τῶν Θεσσαλῶν.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ ΜΑΧΑΙΡΙΤΣΑ : Η ΜΑΚΡΥΝΙΤΣΑ

ΝΙΚΟΛΑΪ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΥ : ΚΕΦΑΛΗ ΚΟΡΗΣ

ΝΙΚΟΛΑΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ

Ἐγεννήθη εἰς τὸν Ἅγιον Γεώργιον Νηλείας τῷ 1909. Μετὰ τὰς ἐγκυκλίους τοῦ σπουδᾶς ἐν Βόλῳ μετέβη εἰς Ἀθήνας, ἔνθα εἰσήλθεν εἰς τὴν Σχολὴν Καλῶν Τεχνῶν καὶ ἠκολούθησε τὴν γλυπτικὴν καὶ ζωγραφικὴν τέχνην. Μετὰ τὰς σπουδᾶς του παρέμεινεν εἰς Ἀθήνας καὶ εἶτα εἰς Βόλον, ἔνθα ἐπεδόθη μετὰ ζήλου εἰς τὴν τέχνην του. Ἐξετέλεσε πλείστα ἀριστουργηματικὰ ἔργα γλυπτικῆς καὶ ζωλογραφίας ὡς καὶ χαλκογραφίας. Ἐτυχε πλείστων βραβείων καὶ ἐξέθεσεν ἔργα του εἰς πλείστας ἐκθέσεις. Πλείστα δὲ τῶν ἔργων του εὐρίσκονται ἀγορασθέντα εἰς διαφόρους πινακοθήκας. Ἐκ τῶν ἔργων του δημοσιεύομεν τὸ ἀνωτέρω, κεφαλὴν κορῆς, τὸ ὅποιον θεωρεῖται ἐκ τῶν ἀρίστων.

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΚΟΣΜΑΔΟΠΟΥΛΟΥ : Η ΜΑΚΡΥΝΙΤΣΑ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Δ. ΚΟΣΜΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Ἐγενήθη ἐν Ζαγορᾷ τοῦ Πηλίου τῷ 1895 καὶ ἐσπούδασε τὴν ζωγραφικὴν εἰς Γερμανίαν καὶ Γαλλίαν. Κατέχει σήμερον εἰς τὸν Καλλιτεχνικὸν κόσμον τῆς Ἑλλάδος ἐπιζήλον θέσιν. Ἔλαβε μέρος μετὰ τιμητικῆς διακρίσεως εἰς τὰς Ἐκθέσεις τῆς Βενετίας, Σίδνεϋ (Αὐστραλίας) καὶ Παρισίων. Πολλὰ ἔργα του εὐρίσκονται εἰς ἰδιωτικὰς πινακοθήκας ἢ δὲ Κριτικῆ τῆς τε Ἑλλάδος καὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ πολλὰκις ἠσολήθη μὲ εὐμενεῖς κρίσεις διὰ τὰ ἔργα του. Ἠσχολήθη τόσο μὲ προσωπογραφίας ὅσον καὶ μὲ συνθέσεις καὶ τοπία. Τὰ ἔργα του διακρίνονται διὰ τὴν ἐξαιρετικὴν εὐγένειαν τοῦ χρώματος, καὶ τὴν ποιήσιν. Τρεῖς μὲχρι τοῦδε ἐτίμηθη δι' ἀγορὰς ἔργων του παρὰ τοῦ Κράτους.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΚΕΚΚΟΣ

Ἐκ Βόλου. Μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῶν ἐγκυκλίων του μαθημάτων, ἐξεδηλώθη τὸ καλλιτεχνικὸν του τάλαντον. Ἐσπούδασε τὴν ζωγραφικὴν ἐν Μονάχῳ τῆς Γερμανίας καὶ ἐν Παρισίοις, ἔνθα παρέμεινεν ἐπὶ πολὺ. Θεωρεῖται ἓκ τῶν ἐπιφανεστέρων Θεσσαλῶν ζωγράφων, ἐκτελέσας πλείστα ἀριστουργήματα ζωγραφικῆς τέχνης, καταλήξας δὲ κατὰ προτίμησιν εἰς τὴν ἐκκλησιαστικὴν διακόσμησιν. Διεκόσμησε τὸ ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ Ξενίας παρεκκλήσιον τοῦ Ἁγίου Γερμανοῦ καὶ τὴν κόγχην τοῦ ἐν Βόλῳ μεγαλοπρεποῦς Ἱεροῦ ναοῦ τῆς Μεταμορφώσεως. Τὸ κατωτέρω δημοσιευόμενον ἓκ τῶν καλυτέρων ἔργων του ἀπεικονίζει καλόγηρον προσευχόμενον ἐν Μετεώροις.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΓΚΕΚΚΟΥ : ΤΟ ΠΡΟΣΚΥΝΗΜΑ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΟΚΩΣΛΗΣ

Έγεννήθη εις Πορταριάν τὸ 1833. Ἐγκαταστάθεις εις Ἄνω Λεωνία ἐπεδόθη εἰς τὴν γεωργίαν καὶ ἰδρύσει τὴν βιομηχανίαν τῆς μετάξης. Ἐλαθε μέρος εἰς τὴν ἐπανάστασιν τοῦ 1878. Διεῴωσε διὰ τοῦ κύρους του ἀπὸ τὰς καταστροφὰς τὸν Βόλον καὶ τὰ χωριά τοῦ Πηλίου. Ἐξελέγη πρῶτος βουλευτὴς μετὰ τὴν προσάρτησιν καὶ διετέλεσε τοιοῦτος ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν. Ἀπέθανε τὸ ἔτος 1898.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΦΡΟΝΙΜΟΣ

Ἐγεννήθη εἰς Ζαγοράν τοῦ Πηλίου καὶ ἐσοῦδασε τὴν ἱατρικὴν ἐπιστήμην εἰς Πίζαν τῆς Ἰταλίας, ἐξήσκησε δὲ τὸ ἐπάγγελμα τοῦ ἱατροῦ ἐν τῇ γενετείρᾳ του φιλοτίμῳ καὶ ἀφιλοκερδῶς. Ἐχρημάτισε δημογέρον τῆς Ζαγοράς ἐπὶ Τουρκοκρατίας καὶ μετὰ τὴν προσάρτησιν τῆς Θεσσαλίας ἐξελέγη τιμὴς ἕνεκεν πρῶτος βουλευτῆς κατὰ τὴν βουλευτικὴν περιόδον 1881-1885. Ἀπέθανεν εἰς τὸ ἔτος 1901.

ΑΡΓΥΡΗΣ ΚΑΝΤΑΡΤΖΗΣ

Ἐγεννήθη εἰς τὸ Ξηροχώριον τῆς Εὐθροίας ἐκ γονέων Θεσσαλῶν. Διετέλεσεν εἰς ἕκ τῶν ἀρίστων διδασκάλων, διδάξας ἐν Πορταριά. Κατὰ τὴν ἐπανάστασιν τοῦ 1878 προσέφερε μεγάλας ὑπηρεσίας εἰς τὴν πατρίδα του διασώσας διὰ τῆς ἐπεμβάσεώς του τὰ 24 χωριά τοῦ Πηλίου. Μετὰ τὴν προσάρτησιν ἐξελέγη βουλευτὴς, διετέλεσε δὲ τοιοῦτος ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν. Ἀπέθανεν 80τούτης τῷ 1901.

ΖΗΣΗΣ ΚΑΤΖΗΚΥΤΗΛΗΣ

Ἐξ Ἁγίου Γεωργίου τοῦ τέως Δήμου Νηλείας. Ἦτο εἰς ἕκ τῶν καλυτέρων ἱατρῶν τοῦ Πηλίου. Διετέλεσε μέλος τῆς προσωρινῆς κυβερνήσεως κατὰ τὴν ἐπανάστασιν τοῦ 1878. Μετὰ τὴν προσάρτησιν τῆς Θεσσαλίας ἀναμιχθεὶς εἰς τὴν πολιτικὴν ζωὴν τοῦ τόπου ἐξελέγη ἐπὶ δύο τετραετίαις δήμαρχος τοῦ τέως Δήμου Νηλείας καὶ ἅπασι βουλευτὴς τῆς Ἐπαρχίας Βόλου. Ἀπέβησε τῷ 1894.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ [Κ. ΣΤΑΜΟΥΛΗΣ

Ἐγεννήθη εἰς Ἀργαλαστήν τῷ 1843. Ἐσοῦδασε τὴν ἱατρικὴν εἰς τὸ Ἀθῆναι Πανεπιστήμιον, ἐργάζετο δὲ διὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν τῆς Θεσσαλίας κατὰ τὰς παραμονὰς τῆς ἐπανάστασεως τοῦ 1878 καὶ ὑπῆρξεν εἰς τῶν ἐμπίστων ἐταίρων τῶν ἀναλαβόντων τὴν ἐπανάστασιν τοῦ Πηλίου. Μετὰ τὴν προσάρτησιν τῆς Θεσσαλίας ἐξελέγη Δήμαρχος Σπαλάθρων καὶ μετέπειτα βουλευτὴς. Ἀπέβησε τῷ 1902.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

Ἐγεννήθη εἰς Ζαγοράν τῷ 1834. Μετὰ τὰς ἐν τῇ πατρίδι του σπουδὰς ἐφοίτησεν εἰς τὸ Πανεπιστήμιον Ἀθηνῶν φιλόλογος. Διετέλεσε κοτσάμπασης ἐπὶ Τουρκοκρατίας καὶ μετὰ τὴν προσάρτησιν τῆς Θεσσαλίας ἐξελέγη Δήμαρχος ἐπὶ δύο κατα σειρὰν τετραετίαις. Κατόπι ἐνδιαφερθεὶς διὰ τὰ γενικώτερα τοῦ Πηλίου ζητήματα ἐξελέγη βουλευτὴς τῆς Ἐπαρχίας Βόλου. Ἀπέβησε τῷ 1911.

ΑΡΓΥΡΙΟΣ Φ. ΦΙΛΙΠΠΙΔΗΣ

Ἐγεννήθη εἰς Μηλέας τοῦ Πηλίου. Ἀναμιχθεὶς εἰς τὴν πολιτικὴν ζωὴν τοῦ τόπου ἐξελέγη Δήμαρχος τοῦ Δήμου Μηλεῶν ἐπὶ δύο περιόδους τῶν ἐτῶν 1891 - 1895 καὶ 1903 - 1907, εἶτα δὲ βουλευτὴς τῆς Ἐπαρχίας Βόλου τῆς βουλευτικῆς περιόδου 1899 - 1903, κατὰ τὴν βουλευτίαν του δὲ ταύτην τῇ ἐπιμονῇ του ἐπεξετάθη ἡ σιδηροδρομικὴ γραμμὴ ἀπὸ Λεωνίων εἰς Μηλέας.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΤΑΪΩΑΝΝΟΥ

Διαπρεπὴς δικηγόρος ἐν Βόλῳ, ἀριωτάτης ἐπιστημονικῆς καὶ ἐγκυκλοπαιδικῆς μορφώσεως κατέλαθεν ἐξέχουσαν θέσιν παρὰ τῷ ἐπιστημονικῷ κόσμῳ τοῦ Βόλου. Μὲ τὰ σπάνια ρητορικὰ προτερήματα καὶ τὴν χαρακτηρίζουσαν αὐτὸν εὐθυκρίσιαν κατεῖχε τὰ σκήπτρα μεταξὺ τῶν συναδέλφων του. Ἀναμιχθεὶς εἰς τὴν πολιτικὴν ζωὴν τοῦ τόπου ἐξελέγη βουλευτὴς τῷ 1899. Ἀπέθανεν ἐν Βόλῳ.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Φ. ΚΑΡΑΚΙΤΗΣ

Υἱὸς τοῦ Φιλίππου Καρακίτη. Σπουδᾶσας τὰ νομικὰ ἀνεδείχθη εἰς τῶν δοκιωτέρων δικηγόρων τῆς περιφέρειας τοῦ Πρωτοδικείου Βόλου. Ἡ κοινωνία τοῦ Βόλου καὶ τοῦ Πηλίου ἐκτιμῶσα δεόντως τὰς πολυτίμους ἀρετὰς τοῦ σπανίου αὐτοῦ εὐπατρίδου ἀνέδειξεν αὐτὸν κατ' ἐπιανάληψιν βουλευτὴν. Δυστυχῶς ἀπέθανε ἐν τῇ ἀκμῇ τῆς ἡλικίας του καταθλίψας τοὺς πολυπληθεῖς φίλους του.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΦΙΛΙΠΠΙΔΗΣ

Ἐγεννήθη ἐν Μηλείαις τῷ 1866. Ἐσοῦδασε νομικὰ εἰς τὸ ἐν Ἀθῆναις Πανεπιστήμιον καὶ ἐξήσκησε τὸ ἐπάγγελμα τοῦ Δικηγόρου ἐν Βόλῳ μέχρι τοῦ 1899. Ἀναμιχθεὶς εἰς τὴν πολιτικὴν ἐξελέγη βουλευτὴς τῆς Ἐπαρχίας Βόλου καὶ εἶτα Δήμαρχος Μηλεῶν. Διετέλεσε Νομάρχης Λέσθου τῷ 1918. Τῷ 1932 ἐξέδωκε βιβλίον ὑπὸ τὸν τίτλον δὲ «ἀγροτισμὸς ὡς λύσις τοῦ οἰκονομικοῦ προβλήματος».

ΚΩΝΣΤΑΝΤ. ΑΡΓ. ΚΑΝΤΑΡΤΖΗΣ

Υἱός τοῦ ἐπιφανοῦς προσώπου τοῦ Βόλου Ἀργ. Κανταρτζή, διακρινόμενος διὰ τὸν εὐγενῆ καὶ μελίχιον χαρακτήρα του. Τῆ προτροπῇ τῶν πολλῶν φίλων του ἀναμιχθεὶς εἰς τὴν πολιτικὴν ἐξελέγη κατ' ἐπανάληψιν βουλευτὴς τῆς Ἐπαρχίας Βόλου καὶ ὑπεστήριξεν ἐκθῶμας καὶ ἀντιδιστελῶς τὰ γενικὰ ζητήματα τῆς Ἐπαρχίας καὶ τῆς ἰδιαίτερας πατρίδος του καθὼς καὶ ὄλους τοὺς συμπατριώτας του.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΛΑΝΑΡΑΣ

Ἐκ Βόλου, ἐσπούδασε τὰ νομικὰ εἰς τὸ ἐν Ἀθήναις Ἐθνικὸν καὶ Καποδιστριακὸν Πανεπιστήμιον καὶ ἐξήσκησε τὸ ἐπάγγελμα τοῦ Δικηγόρου ἐν Βόλῳ. Ἀναμιχθεὶς εἰς τὴν πολιτικὴν ζωὴν τοῦ τόπου ἐξελέγη κατ' ἐπανάληψιν βουλευτὴς τῆς Ἐπαρχίας Βόλου. Ἦτο λαοφιλέστατος καὶ πολλὰκις διεξεδίκησε τὴν ἐκλογὴν τοῦ Δημάρχου Παγασῶν. Ἀπέθανε πρὸ ἐτῶν ἐν Βόλῳ.

ΣΟΦΟΚΑΗΣ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΙΔΗΣ

Ἐκ τῶν ἐγκριτωτέρων νομομαθῶν τῆς Ἑλλάδος. Ἐγκαταστάθει εἰς Βόλον ἐξήσκησε τὸ ἐπάγγελμα τοῦ Δικηγόρου, Ἰδρυσε τὴν Ἐφημερίδα «Πανθεσσαλικὴ» καὶ διὰ τῶν ἐμπνευσμένων ἀρθρῶν του κατεκεράυνανε τὰ προσωπικὰ κόμματα τοῦ Βόλου τὰ ἀποκληθέντα «σελιγκάτω». Ἐξελέγη βουλευτὴς τῷ 1910. Μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν τῆς Μακεδονίας ἐγκατεστάθη εἰς Θεσσαλονικίην, ἔνθα ἀπέθανεν.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΑΤΣΟΣ

Διακεκριμένος νομομαθὴς διαπρέψας ὡς ρήτωρ εἰς τὰς μεγαλειτέρας δίκας τῆς Ἑλλάδος. Ἀναμιχθεὶς εἰς τὴν πολιτικὴν ἐξελέγη κατ' ἐπανάληψιν βουλευτὴς τῆς Ἐπαρχίας Βόλου καὶ γερουσιαστὴς Ἰαρίσης. Ἐθεωρεῖτο εἰς τὸ κοινοβούλιον ὡς εἰς ἐκ τῶν πρώτων ρητόρων. Ἐξυμπρέτησε τὴν Ἐπαρχίαν του καὶ ἐπέτυχεν ὡς βουλευτὴς πολλὰ ὑπὲρ αὐτῆς. Ἀπέθανεν ἐν Ἀθήναις τῷ 1934.

ΜΙΑΤΙΑΔΗΣ ΜΠΟΥΦΙΔΗΣ

Ἐκ τῶν ἐπιφανεστέρων δικηγόρων τοῦ Βόλου, διακρινόμενος διὰ τὴν ἔκτακτον εὐφράδειάν του. Ἀναμιχθεὶς εἰς τὴν πολιτικὴν ζωὴν τοῦ τόπου, ἐξελέγη βουλευτὴς κατὰ τὴν Α' ἀναθεωρητικὴν Ἐθνοσυνέλευσιν τοῦ 1910 καὶ εἶτα κατὰ τὰς περιόδους Β' ἀναθεωρητικ. τοῦ 1910, Θ' 1912 καὶ Κ' 1915. Ἐξυμπρέτησε τὴν Ἐπαρχίαν Βόλου ποικιλοτρόπως κατὰ τὸν χρόνον τῆς βουλευτικῆς του θητείας.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΧΡΥΣΟΒΕΛΩΝΗΣ

Ἐγεννήθη ἐν Βόλῳ τῷ 1857. Ἐσπούδασε τὰ νομικὰ καὶ ἐξήσκησε τὸ ἐπάγγελμα τοῦ Δικηγόρου ἐν Βόλῳ ἐπὶ 40 ἔτη. Διετέλεσε Δημοτικὸς Σύμβουλος Παγασῶν καὶ Πρόεδρος τοῦ Τμήματος Ἐρυθροῦ Σταυροῦ Βόλου. Ἀναμιχθεὶς εἰς τὴν πολιτικὴν ἐξελέγη κατ' ἐπανάληψιν βουλευτὴς τῆς Ἐπαρχίας. Τῷ 1918 οἰωρίσθη Γενικὸς Διοικητὴς τῶν νήσων τοῦ Ἀρχιπελάγους. Ἀπέθανεν ἐν Βόλῳ τῷ 1922.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΧΡΥΣΟΧΟΪΔΗΣ

Ἐκ Μηλεῶν τοῦ Πηλίου δικηγόρος ἐκ τῶν ἀρίστων σπουδασῶν ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ Ἀθηνῶν. Ἐξήσκησε τὸ ἐπάγγελμα τοῦ Δικηγόρου ἐν Βόλῳ. Ἀναμιχθεὶς εἰς τὴν πολιτικὴν ζωὴν τοῦ τόπου ἐξελέγη τὸ πρῶτον βουλευτὴς τῆς Ἐπαρχίας Βόλου κατὰ τὸ 1910, διετέλεσε δὲ τοιοῦτος ἐπὶ σειρᾶν ἐτῶν. Τελευταίως ἐξελέγη Γερουσιαστὴς τοῦ Νομοῦ Ἰαρίσης. Ἀπεβίωσε τὴν τελευταίαν δεκαετίαν.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΖΑΡΑΣ

Ἐκ τῶν διαπρεπεστέρων δικηγόρων καὶ πολιτευτῶν τοῦ Βόλου. Ἐξελέγη πληρεξούσιος βουλευτὴς τοῦ Νομοῦ Ἰαρίσης τὸ ἔτος 1910 καὶ εἶτα βουλευτὴς τῆς Ἐπαρχίας Βόλου ἐπὶ σειρᾶν ἐτῶν. Διετέλεσε Δημοτικὸς Σύμβουλος καὶ Πρόεδρος τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου τοῦ Δήμου Παγασῶν ἀπὸ τοῦ 1900-1914. Ὁμοίως διετέλεσε Πρόεδρος τοῦ Δικηγορικοῦ Συλλόγου Βόλου ἐπὶ σειρᾶν ἐτῶν.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΟΥΚΙΑΔΗΣ

Ἐκ τῶν σπουδαιωτέρων ἐμπορικῶν καὶ πολιτικῶν παραγόντων τοῦ Βόλου. Ἐπὶ τριακοναετίαν ἐξελέγετο Δημοτικὸς Σύμβουλος τοῦ Δήμου Παγασῶν καὶ ἐξυμπρέτησε τὰ συμφέροντα τοῦ Δήμου καὶ τῆς κοινωνίας Βόλου ποικιλοτρόπως. Μέλος πλείστων φιλανθρωπικῶν ὀργανώσεων καὶ Ἰδρυτὴς τῆς Φιλεκπαιδευτικῆς Ἐταιρείας Μαγνησίας, τιμῆς ἔνεκεν ἐξελέγη βουλευτὴς κατὰ τὸ ἔτος 1910.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΖΗΣΟΠΟΥΛΟΣ

Ἐξ Ἁγίου Λαυρεντίου τοῦ Πηλίου. Ἐπιδόθει εἰς τὸ ἐμπόριον κατέκτησε τὰς συμπαιδείας τῆς κοινωνίας Βόλου. Τῆ παροτρύνσει τῶν φίλων του ἀνεμίχθη εἰς τὴν πολιτικὴν καὶ ἐξελέγη βουλευτὴς τὸ 1910. Κατὰ τὸν πόλεμον τοῦ 1912, καίτοι βουλευτὴς, κατετάγη ἐθελοντῆς καὶ ἔλαθε μέρος ὡς ἀπλούς στρατιώτης εἰς ὄλας τὰς μάχας μέχρι Θεσσαλονίκης καὶ ἐν Ἠπιείρῳ, ἔνθα καὶ ἐφονεύθη τῷ 1913.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΤΣΑΞΙΡΗΣ

Έγεννήθη εν Πορταριά τῷ 1887, ἐσπούδασεν εἰς Αἴγυπτον, εἶτα δὲ εἰς Εὐρώπην, ὅπου ἐξηκολούθησε πανεπιστημιακὰς ἐν γένει σπουδὰς. Ἀναμιχθεὶς εἰς τὴν πολιτικὴν ἐξελέγη βουλευτὴς ἐπὶ τρεῖς συνεχεῖς περιόδους. Εἰς τοὺς πολέμους τοῦ 1912 καίτοι βουλευτὴς ἔλαθε μέρος εἰς τὰς ἐκστρατείας, ὅπου ἐκ τῶν κακουχιῶν ἀσθενήσας ὑπέκυψεν εἰς τὸ μοιραῖον τέλος. Ἀπέθανεν εἰς ἡλικίαν 29 ἐτῶν.

ΠΕΡΙΚΛΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ

Υἱὸς τοῦ ἐκ τῶν πρώτων οἰκιστῶν τοῦ Βόλου Χρίστου Ἀποστολίδου. Ἀνὴρ εὐρυτάτης ἐγκυκλοπαιδικῆς καὶ ἐπιστημονικῆς μορφώσεως, ἐγνώριζε ἀριστα τὰ Θεσσαλικά ζητήματα. Διεκρίθη εἰς τε τὸν κερδῶν καὶ εἰς τὸν λόγιον Ἑρμῆν καὶ κατεγίνετο πολὺ εἰς τὰ ἀρχαιολογικὰ τῆς Θεσσαλίας. Διετέλεσεν ἐπὶ ἔτη δημοτικὸς σύμβουλος Παγασῶν. Ἐπίσης δὲ βουλευτὴς Βόλου. Ἀπέθανε τῷ 1925.

ΑΛΚΙΒΙΑΔΗΣ ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ

Ἐκ Βόλου. Σπουδάζας τὰ νομικὰ ἐν Γερμανίᾳ διεκρίθη διὰ τὴν ἐπιστημονικὴν του ἐμβρίθειαν καὶ τὴν ἀσφαλῆ καὶ ἀκριβοδικαίαν κρίσιν του. Ὑπῆρξεν ὑπόδειγμα εὐλικρινείας, εὐθύτητος καὶ ἀλτρουϊσμοῦ. Ἐνεκα τούτου ἡ κοινωρία τοῦ Βόλου ἐκτιμήσασα τὰς σπανίας ἀρετὰς αὐτοῦ ἐξέλεξε τούτον βουλευτὴν τῆς Ἐπαρχίας τὸ 1915. Διετέλεσε Ἐφορος τῆς Ἐταιρείας καὶ ἀπέθανε ἐν Ἀθήναις.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΑΡΓΑΡΙΤΗΣ

Ἐξ Ἄνω Βόλου τοῦ Πηλίου, ἐκ τῆς οἰκογενείας Μαργαρίτη, ἡ ὁποία προσέφερε πολλαπλὰς ὑπηρεσίας κατὰ τοὺς ἀγῶνας ὑπὲρ ἀπελευθερώσεως τῆς Θεσσαλίας. Ἐσπούδασε νομικὰ εἰς τὸ Πανεπιστήμιον καὶ ἔλαθε τὸ δίπλωμα τοῦ Δικηγόρου. Ἀναμιχθεὶς εἰς τὴν πολιτικὴν ζωὴν τοῦ τόπου ἐξελέγη πληρεξούσιος τῆς Γ' Ἐθνοσυνελεύσεως τοῦ 1920. Διετέλεσε Δήμαρχος τοῦ Δήμου Ἰωλκοῦ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ

Ἐκ Λαρίσης, ἐκ τῶν μεγαλύτερων βιομηχάνων τῆς Ἑλλάδος διευθύνει τὰ ἰδιόκτητα βιομηχανικὰ ἐργοστάσια ὑφασμάτων τοῦ Βόλου. Πρωτοστάτης εἰς κάθε φιλανθρωπικὴν κίνησιν. Λόγω τῶν ἐξοχῶν του προτερημάτων ἡ κοινωρία τοῦ Νομοῦ Λαρίσης ἐξέλεξε τούτον βουλευτὴν τοῦ Νομοῦ Λαρίσης. Διετέλεσε μέλος τῆς Ἐφορείας τῆς Ἱστορικῆς καὶ Λαογραφικῆς Ἐταιρείας τῶν Θεσσαλῶν.

ΡΗΓΑΣ ΠΑΝΤΟΣ

Ἐγεννήθη ἐν Ζαγορά τῷ 1886. Μετὰ τὰς ἐγκυκλίους του σπουδὰς ἐν Ζαγορᾷ καὶ Βόλῳ, ἐσπούδασε τὰ νομικὰ ἐν Ἀθήναις, εἶτα δὲ μετέβη εἰς Παρίσιον, ἔνθα ἐσπούδασε πολιτικὰς ἐπιστήμας. Ἐξήγησε τὸ ἐπάγγελμα τοῦ δικηγόρου λίαν ἐπιτυχῶς ἐν Βόλῳ καὶ Αἴγυπτῳ. Ἀναμιχθεὶς εἰς τὴν πολιτικὴν κίνησιν τοῦ τόπου ἐξελέγη ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν βουλευτὴς τῆς Ἐπαρχίας Βόλου. Ἀπέβίωσε τὸ ἔτος 1936.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α. ΦΙΛΙΠΠΙΔΗΣ

Ἐκ Μηλεῶν. Ἐπέδειξεν ἐξαιρετικὴν δρασίαν εἰς τὴν Γεωργικὴν πρόδον τοῦ Πηλίου διὰ τῆς ἰδρύσεως τοῦ τοπικοῦ Ὄργανισμοῦ «Γαμίον Προνοίας Παραγωγῶν Πηλίου» κατὰ τὸ ἔτος 1922, τοῦ ὁποίου δὲ ὑπῆρξε ἰδρυτὴς καὶ ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν πρόεδρος του. Ἐτιμήθη κατ' ἐπανάληψιν εἰς τὴν διοίκησιν τῆς Κοινότητος Μηλεῶν. Ἀναμιχθεὶς εἰς τὴν πολιτικὴν ἐξελέγη δις βουλευτὴς Βόλου.

ΕΑΓΓΟΣ ΓΚΛΑΒΑΝΗΣ

Υἱὸς τοῦ Κ. Γκλαβάνη, γεννηθεὶς ἐν Βόλῳ καὶ σπουδάζας μηχανολογίαν ἐν Ἀγγλίᾳ. Ἐλαθε μέρος εἰς τὴν Μικρασιατικὴν ἐκστρατείαν ὡς ἀεροπόρος, ἔνθα καὶ ἠμαυλώθη. Ἀκολούθησας τὰς παραδόσεις τῆς οἰκογενείας του καὶ ἀναμιχθεὶς εἰς τὴν πολιτικὴν κίνησιν τοῦ τόπου ἐξελέγη βουλευτὴς τῆς Ἐπαρχίας Βόλου τῷ 1926. Ἦδη ἔχει τὴν τεχνικὴν διευθύνσιν τοῦ περιφίμου μηχανουργείου Βόλου.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΦΕΝΤΟΥΛΗΣ

Ἐκ Ζαγορᾶς τοῦ Πηλίου. Ἀρτιωτάτης ἐπιστημονικῆς καὶ ἐγκυκλοπαιδικῆς μορφώσεως, κατέκτησε τὴν ἀγάπην καὶ τὰς συμπάθειας ὄλων τῶν συμπατριωτῶν του. Ἀναμιχθεὶς τῇ παροτρύνσει τῶν φίλων του εἰς τὴν πολιτικὴν ζωὴν τοῦ τόπου ἐξελέγη ἐπανηλειμμένως βουλευτὴς τῆς Ἐπαρχίας Βόλου καὶ ἐξυπρέτησε τὴν ἐπαρχίαν του καθὼς καὶ τοὺς συμπολίτας του ποικιλοτρόπως καὶ παντοιοτρόπως.

ΑΛΕΚΟΣ ΜΕΡΟΣ

Καταγόμενος ἐξ Εὐρυτανίας καὶ μορφωθείς ἐν Καρόιτῃ ἐγκατεστάθῃ εἰς Βόλον, ἔνθα ἠκολούθησε τὸ Δημοσιογραφικὸν στάδιον καταλαβὼν ἐξέκρουσαν θέσιν διὰ τῆς ἐφημερίδος του «Ταχυδρόμος», ἣν ἐκδίδει ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν. Ἐνδιεφέρθη διὰ τὰ ἀγροτικὰ ζητήματα καὶ ἠγωνίσθη μὲ σθένος διὰ τὴν πρόδον αὐτῶν. Ὡς βουλευτὴς καὶ Νομάρχης ἀνέπτυξε δρασίαν ἀληθῶς ὑποδειγματικὴν.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΗΣ

Έγεννήθη εν Βελεστίω κατά τὸ ἔτος 1880. Γόνος τῆς Ἡπειρομακεδονικῆς οἰκογενείας τῶν Κουντουραίων. Ἀποπερατώσας τὰς σπουδὰς του ἐπέδθη μετὰ τοῦ ἀειμνήστου Τριανταφυλλίδου εἰς τὴν πολιτικὴν, καταβαλὼν προσπάθειαν διὰ τὴν ἀποκατάστασιν τῶν ἀγροτῶν καὶ κτηνοτρόφων Θεσσαλίας. Ἐξελέγη βουλευτὴς τῆς Ἐπαρχίας Βόλου τῷ 1928. Διετέλεσεν Ἐφορὸς τῆς Ἑταιρείας,

ΑΛΕΚΟΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ

Έγεννήθη ἐν Βόλῳ τὸ ἔτος 1880. Διεύγονος τοῦ προεστοῦ Δημητρίου Κατζίρη. Τὰς γυμνασιακὰς του σπουδὰς ἐπεράτωσεν ἐν Βόλῳ καὶ εἶτα μετέθη εἰς Εὐρώπην, ἐνθα ἐμορφώθη εἰς τὰς πολιτικὰς ἐπιστήμας. Ἐλάθε μέρος εἰς τὴν ἐπανάστασιν τῆς Κρήτης ὡς ἐθελοντὴς τῷ 1896. Ἀναμιχθεὶς εἰς τὴν πολιτικὴν κίνησιν τοῦ τόπου ἐξελέγη ἐπανειλημμένως βουλευτὴς τῆς Ἐπαρχίας Βόλου.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ

Υἱὸς τοῦ ἀειμνήστου Ἰωάννου Ἀντωνοπούλου, μεγάλης ἐπιστημονικῆς καὶ ἐγκυκλοπαιδικῆς μορφώσεως καὶ ἀγαπητότατος παρὰ τῇ κοινῇ Βόλου. Ἀναμιχθεὶς εἰς τὴν πολιτικὴν ζωὴν τῆς Ἐπαρχίας Βόλου ἐξελέγη βουλευτὴς ἐπὶ τέσσαρας συνεχεῖς βουλευτικὰς περιόδους ἀπὸ τοῦ ἔτους 1932—1936 ἐξυπηρετήσας τὴν Ἐπαρχίαν Βόλου καὶ τοὺς συμπατριώτας του ποικιλοτρόπως.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ

Κατάγεται ἐκ τῆς Ἐπαρχίας Καρδίτσας. Ἐγκατεστάθη ἀπὸ ἐτῶν εἰς Βόλον, ἐνθα καὶ διαμένει ἤδη. Κατασχέθει εἰς τὸν στρατὸν ἀνήλθε μέχρι τοῦ βαθμοῦ τοῦ Ταγματάρχου τεθείς ἐν πολεμικῇ διαθεσιμότητι. Δημοσιογράφος ἀριστος καὶ χειριστὴς τοῦ λόγου ἐκ τῶν ὀλίγων, ἀνείμθη εἰς τὴν πολιτικὴν ζωὴν τοῦ τόπου ἐκλεγείσ βουλευτὴς τῆς Ἐπαρχίας κατὰ συνεχείαν εἰς δύο περιόδους.

ΠΑΝΤΑΖΗΣ ΞΕΤΑΜΟΥΑΝΗΣ

Έγεννήθη ἐν Ἀργαλαστῇ τοῦ Πηλίου τῷ 1888. Μετὰ τὰς γυμνασιακὰς του σπουδὰς ἐνεγράφη εἰς τὴν ἱατρικὴν σχολὴν τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, ὅπου ἐξῆλθε διδάκτωρ τῷ 1911. Ἀναμιχθεὶς εἰς τὴν πολιτικὴν ζωὴν τοῦ τόπου ἐξελέγη βουλευτὴς ἀπὸ τοῦ 1933—1936. Κατὰ τὸ τετραετὲς διάστημα τῆς βουλευτείας του εἰσηγήθη καὶ ἐξετελέσθησαν μεγάλα ὀδικὰ ἐπὶ τοῦ Πηλίου ἔργα.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΝΤΟΣ

Έγεννήθη ἐν Ζαγορᾷ τοῦ Πηλίου τῷ 1890. Ἐσπούδασεν ἐν Γερμανίᾳ τὴν ἱατρικὴν ἐξεικευθεὶς ἐν τῇ Μαιευτικῇ-Γυναικολογίᾳ. Διετέλεσεν ἱατρός τῶν ἀνακτόρων τῷ 1920—1922. Ἀναμιχθεὶς εἰς τὴν πολιτικὴν ἐξελέγη βουλευτὴς τῷ 1935—1936. Διατελεῖ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος Ζαγορᾶς προσφέρων τῇ Κοινοτήτι πολλὰς ὀπηρεσίας. Ἐτιμῆθη διὰ τοῦ Χρυσοῦ Σταυροῦ τοῦ Γεωργίου τοῦ Ἀ΄.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ ΡΙΖΟΣ

Έγεννήθη ἐν Ἀγίῳ Βλασίῳ (Καραμπάσιον) τοῦ Πηλίου. Μετὰ τὰς ἐγκυκλίους σπουδὰς του ἐπέδθη εἰς τὴν δημοσιογραφίαν ἐκδώσας κατὰ πρῶτον τὴν «Ἀυγὴν» (1895) ἐν Βόλῳ καὶ εἶτα (1897) τὴν «Θεσσαλίαν» μέχρι τοῦ 1914, ὅπου ἐγκατεστάθη εἰς Θεσ/νικὴν ἐκδίδων τὴν ἡμερησίαν «Φῶς». Ἀναμιχθεὶς εἰς τὴν πολιτικὴν ζωὴν ἐξελέγη βουλευτὴς τοῦ Νομοῦ Θεσσαλονίκης κατὰ τὸ ἔτος 1935.

ΚΛΕΑΝΘΗΣ ΑΙΓΙΑΛΕΙΔΗΣ

Έγεννήθη ἐν Σκιᾷθῳ τῷ 1866. Μετὰ τὰς σπουδὰς του τῷ 1888 προσελήφθη ὡς καθηγητὴς τῶν Μαθηματικῶν εἰς τὸ ἐν Σέρραϊς Γυμνάσιον καὶ Παρθενωγωγεῖον. Τῷ 1892 προσελήφθη εἰς τὸ ἀστεροσκοπεῖον Ἀθηνῶν καὶ τῷ 1895 εἰσῆλθεν εἰς τὸν κλάδον τῶν Τ. Τ. Τ. ὑπηρετήσας δὲ ἐπὶ 35ετίαν ἐν Βόλῳ, ἐξῆλθε τῆς ὀπηρεσίας τῷ 1932. Ἀναμιχθεὶς εἰς τὴν πολιτικὴν ἐξελέγη βουλευτὴς Σκοπέλου 1933.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΟΥΤΣΑΓΓΕΛΗΣ

Έγεννήθη ἐν Κατηχωρίῳ τοῦ Πηλίου τῷ 1871. Σπουδᾶσας τὴν ἱατρικὴν ἐν Ἀθῆναις καὶ Παρισίοις, ἐξεικευθεὶς εἰς τὸν κλάδον τῆς Μαιευτικῆς, ἐξήσκησε τὸ ἐπάγγελμα τοῦ ἱατροῦ ἐν Βόλῳ. Διετέλεσε Δημοτικὸς Σύμβουλος καὶ Πρόεδρος τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου τοῦ Δήμου Παγασῶν. Ἐτιμῆθη δὲ ὑπὸ τῶν συμπολιτῶν του εἰς δύο περιόδους μὲ τὸ ἀξίωμα τοῦ Γερουσιαστοῦ τοῦ Νομοῦ Λαρίσης.

ΠΑΝΟΣ Ν. ΚΑΤΖΗΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

Έγεννήθη ἐν Βόλῳ κατὰ τὸ 1890, ἐτελείωσε τὴν Ἑμπορικὴν Σχολὴν Βόλου, διετέλεσε ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν Τραπεζιτικὸς ὑπάλληλος ἐκλεγείσ καὶ Πρόεδρος τοῦ Συλλόγου Ἑμποροῦπαλλήλων Βόλου. Κατὰ τὸ 1920 ἐξελέγη Γενικὸς Πρόεδρος τῆς Ὀμοσπονδίας Ἐπαγγελματιῶν καὶ Βιοτεχνῶν Μαγνησίας. Πρόεδρος τοῦ Ἐπαγγελματικοῦ καὶ Βιοτεχνικοῦ Ἐπιμελητηρίου Βόλου. Διετέλεσε Γερουσιαστὴς.

ΑΡΙΣΤ. ΚΑΡΤΑΛΗΣ

Έκ Τσαγκαράδος του Πηλίου. Έκ μεγάλης οικογενείας των Καρταλαίων. Έλαβε μέρος εις την επανάστασιν του 1878, ηγούμενος σώματος έθελοντών, μετά του αδελφού του Ιωάννου Καρτάλη, πολεμήσας μετά γενναιότητος εις τας μάχας της Μακρυνίτης και του Σαρακηνού. Διετέλεσε Δήμαρχος Τσαγκαράδος επί σειράν ετών εξυπηρετήσας τον Δήμον του. Απεβίωσε τό έτος 1909.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΑΡΕΦΗΣ

Έκ της Ιστορικής οικογενείας των Γαρεφαίων. Εμαθθητευσε παρά τω Κωνσταντώ και Παίσαρη. Έλαβε μέρος εις την επανάστασιν του 1854 καταρτίσας ίδιον σώμα επαναστατών. Τω 1871 διωρίσθη δευτέρας τάς Πηλίου, εξασφαλίσας την τάξιν από τας λητοσομμωρίας. Εις την επανάστασιν του 1878 ητο συναρχηγός του Ζητήμου Μπασδέκη. Μετά την άπελευθέρωσιν της Θεσσαλίας εξελέγη Δήμαρχος Μηλεών.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ Δ. ΞΑΜΣΑΡΕΛΛΟΣ

Έγεννήθη έν Ζαγορά του Πηλίου τό έτος 1845, έγγονος του Γεωργίου Ξαμαρέλλου. Έλαβε μέρος ένεργόν εις τόν άπελευθερωτικόν άγώνα της Θεσσαλίας του 1878, παρασχών σύν τοις άλλοις και άλλόκληρον φορτίον Ιστιοφόρου πλοίου έξ άλλων σασεπώ και γκρά. Κατά τά έτη 1900-1904 διετέλεσε Δήμαρχος Ζαγοράς και πολλάς κατά τό διάστημα της δημαρχίας του παρέσχεν ύπηρεσίας εις τόν Δήμον.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Κ. ΣΤΑΜΟΥΛΗΣ

Έγεννήθη έν Άργαλαστή τω 1845. Αποπερατώσας τας γυμνασιακάς σπουδάς έν Ναυπλίω, έδίδαξεν ως Έλληνοδιδάσκαλος εις τό σχολείον Άργαλαστής. Η επανάστασις του 1878 τόν ευρε εις την πρώτην γραμμήν. Ως άρχηγός ίδιου σώματος έλαβε μέρος εις τας μάχας της Μακρυνίτης και Άγυιάς επιδείξας γενναιότητα. Μετά την άπελευθέρωσιν διετέλεσε επί 20 έτη Δήμαρχος Σπαλάθρων.

ΑΡΙΣΤΑΡΧΟΣ ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

Έκ Ζαγοράς του Πηλίου. Εσπούδασεν εις τό έν Αθήναις Πανεπιστήμιον την Ιατρικήν και έτελειοποιήθη έν Παρισίοις. Μετά άλιγόνμον παραμονήν του έν Βόλω έγκατεστάθη έν Ζαγορά. Ένθα έξήσκησε μέχρι του θανάτου του τό επάγγελμα του Ιατρού. Ένδιαφερόμενος διά τά κοινά της κοινότητος εξελέγη Πρόεδρος καθ' ην έποχήν η κοινότης διετέλει ως Ιδιαιτέρα από του Δήμου Οργάνωσις.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

Έγεννήθη εις Ζαγοράν του Πηλίου τω 1834. Διατελέσας κοτζάμπασης επί Τουρκοκρατίας παρέσχε πολυτίμους ύπηρεσίας. Μετά την προσάρτησιν της Θεσσαλίας οι συμπατριώται του τιμής ένεκεν έξελεξαν αυτόν Δήμαρχον Ζαγοράς. Έπί της δημαρχίας του έτελειώσθησαν πλείστα κοινωφελή έργα. Έξυπηρέτησε δε τούς συνδημάτας του ποικιλοτρόπως, διό και ηγαπήθη παρ' αυτών.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΡΑΘΥΡΗΣ

Έξ Άγίου Λαυρεντίου του Βόλου. Εσπούδασεν εις τό έν Αθήναις Έθνικόν και Καποδιστριακόν Πανεπιστήμιον την Ιατρικήν και είτα μετέθη εις Παρισίους, ένθα έτελειοποιήθη ειδικευθείς εις τόν κλάδον της μαιευτικής-γυναικολογίας. Διετέλεσε Δήμαρχος επί σειράν ετών του τέως Δήμου Νηλείας και Δημοτικός σύμβουλος του Δήμου Παγασών από ετών άφότου έγκατεστάθη εις Βόλον.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΠΥΡΓΙΑΝΝΗΣ

Έγεννήθη τω 1852 έν Άνω Βόλω. Κατά την επανάστασιν του 1878 ειχε διορισθη άστυνόμος Άνω Βόλου. Διετέλεσε Δήμαρχος Ιωλκού επί 16 έτη, σπουδαιότερα δε έργα του είναι τά ύδραγωγεία ποσίμου ύδατος και άρδευτικοί αλάκες, δύο έκκληρσαι, η της Άγ. Παρασκευής και του Άγ. Γεωργίου κλπ. Επίσης ητο αυτός όστις ειχε ένεργηση να κατασκευασθη η άμαξιτή όδός Βόλου—Άνω Βόλου.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΠΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

Έκ Δρακείας του Πηλίου. Ιδεώδης τύπος ανθρώπου, εξυπηρετικού και εύγενοϋς. Διετέλεσεν επί δεκαεπταετίαν Δήμαρχος του μεγαλύτερου Δήμου του Πηλίου, του τέως Δήμου Νηλείας. Έπί της δημαρχίας του εξετέλεσθησαν πλείστα κοινωφελή και προσοευτικά έργα. Η δράσις του υπήρξε πολυσχιδής. Διετέλεσε και πρόεδρος της Κοινότητος Άγριάς επί σειράν ετών. Απέθανε τό 1934.

ΠΕΡΙΚΛΗΣ ΖΗΣΑΚΗΣ

Έγεννήθη έν Πορταριά τω 1854. Κατά την επανάστασιν του 1878 επολέμησε ως έθελοντής υπό τόν Ζήσην Μπασδέκη. Αποπερατώσας τας σπουδάς του έν Αθήναις έλαβε τό πτυχίον του Ιατρού. Διετέλεσε Δήμαρχος του τέως Δήμου Ορμινίου επί σειράν ετών. Η διοίκησις του υπήρξε χρηστοτάτη και επί της δημαρχίας του έτέθησαν αι βάσεις της εξέλιξως της Πορταρίας. Απέθανε τω 1906.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΤΑΘΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

Έκ Κισσού του Πηλίου. Έκ των έγκριτωτέρων οικογενειών. Κατά την επανάστασιν του 1878 έλαβεν ενεργόν μέρος και διετέλεσε πληρεξούσιος τής επαναστατικής έπιτροπής και άστυνόμος Κισσού παρασχών πλείστας υπηρεσίας. Μετά την άπελευθέρωσιν τής Θεσσαλίας οί συμπατριώται του έκτιμώντες τās υπηρεσίας τās όποιās προσέφερεν, έξέλεξαν αυτόν Δήμαρχον από του 1885—1893.

ΤΖΩΝ ΚΑΣΣΑΒΕΤΗΣ

Έκ Ζαγοράς του Πηλίου. Έκ τής οικογενείας Κασσαβεταίων, ή όποία προσέφερε πλείστας υπηρεσίας εις τον τόπον. Αναμιχθείς εις την πολιτικήν κίνησιν του χωρίου έξελέγη Δήμαρχος και Πρόεδρος τής Κοινότητος επί οσειράν έτών και άφηκεν άπτά δείγματα τής σάφρονος και χρηστής διοικήσεώς του. Επί δημαρχίας και προεδρίας του έγένοντο πλείστα κοινωφελή και προοδευτικά έργα.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΠΑΡΑΘΥΡΗΣ

Έγεννήθη έν Άγιώ Λαυρεντίω του Πηλίου και από έτών έγκατεστάθη εις τό έν Άγρια μέγало αγρόκτημά του. Άνήρ πρῶος και σουετός ύπήρξεν ύπόδειγμα μετριοφροσύνης και αγαθότητος αγαπώμενος και έκτιμώμενος παρά πάντων των συγχωριανών του. Ένδιαφερθείς διά την πρόδοον του χωρίου του έξελέγη Πρόεδρος τής Κοινότητος και κατώρθωσε να άφελήση την Κοινότητα τά μέγιστα.

ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ ΘΕΟΔΟΣΙΑΔΗΣ

Έκ του χωρίου Άγιος Λαυρέντιος του Πηλίου εκ τής μεγάλης οικογενείας των Θεοδοσιάδων, ή όποία προσέφερε πλείστας υπηρεσίας εις τον τόπον κατά τους χρόνους τής Τουρκοκρατίας. Εις Άγριαν έξήσκει τό εμπόριον των έλαιών διά τό έξωτερικόν. Διετέλεσε Πρόεδρος τής Κοινότητος του χωρίου Άγιος Λαυρέντιος και έξυπηρέτησε κατά πολύ τά συμφέροντα τής Κοινότητος. Ηδη διαμένει έν Βόλω.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΠΑΝΤΟΣ

Έγεννήθη έν Ζαγορά τῶ έτος 1846. Νεώτατος μετέθη εις Αίγυπτον, ένθα άπέκτησε σημαντικήν περιουσίαν. Έπανελθών έγκατεστάθη εις Ζαγοράν, όπου και έξελέγη Δήμαρχος Ζαγοράς τῶ 1903-1907 και είτα Πρόεδρος τής Κοινότητος των έτών 1915-1917 και 1920-1923. Η δράσις του ύπήρξε γόνιμος διά την Κοινότητα. Έτιμήθη διά του Άργυρού Σταυρού του Σωτήρος. Άπεβίωσεν έν Άθήναις 1913.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΤΕΑΛΟΣ

Έξ Άγιου Λαυρεντίου του Πηλίου. Έσπούδασε την Ιατρικήν του έν Αθήναις Πανεπιστήμιον και έξασκεί τό έπάγγελμα του Ιατρού έν Άγρια, ένθα από πολλών έτών έχει έγκατασταθή. Αναμιχθείς εις την πολιτικήν ζωήν του χωρίου διετέλεσε Πρόεδρος τής Κοινότητος μετά την έπικράτησιν του κινήματος τής Θεσσαλονίκης, και παρέσχε πλείστας υπηρεσίας λόγω τής μορφώσεώς του.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΘ. ΧΡΥΣΟΧΟΪΔΗΣ

Έγεννήθη εις τον Άγιον Λαυρέντιον του Πηλίου. Εις εκ των δραστηριωτέρων και δημιουργικωτέρων παραγόντων του Πηλίου πρωτοστατών εις πάσαν κοινωφελή δράσιν του τόπου. Προσέφερεν επί οσειράν έτών πολυτίμους υπηρεσίας εις την Ιδιαιτέραν του πατρίδα Άγιον Λαυρέντιον ως Πρόεδρος τής Κοινότητος και εις όλον τό Πήλιον ως Πρόεδρος του Συνδέσμου των Κοινοτήτων του Πηλίου.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ Δ. ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΙΟΥ

Καταγόμενος έξ Άγιου Λαυρεντίου ύπήρξεν εις των μάλλον άλτρουιστών Ιατρών τής Θεσσαλίας. Έξήσκησε δε τό Ιατρικόν έπάγγελμα έν τῶ Δήμῳ Νηλείου, παρέγαν προθύμως τās Ιατρικὰς του συμβουλάς. Έχρημάτισε και επανάληψιν Πρόεδρος τής Κοινότητος Άγιου Λαυρεντίου και απέθανεν έν τῇ άκμῇ τής ηλικίας του, ό δε θάνατός του κατελύπησεν άπαντας τους γιωρβασίαντας αυτού.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΠΟΔΑΡΟΠΟΥΛΟΣ

Έκ Κισσού του Πηλίου. Άνήρ φιλοπόροδος και εργατικώτατος άπολαύων τής εκτιμήσεως και αγάπης των συμπατριωτών του. Ένδιαφερθείς διά τά κοινά τής Κοινότητος Κισσού έξελέγη παρά των συγχωριών του Πρόεδρος αυτής και διοικεί μέχρι σήμερα την Κοινότητα σωφρόνως και πατρικῶς, άναδειχθείσης τής Κοινότητος επί τής Προεδρίας του μιάς των καλύτερων Κοινοτήτων του Πηλίου.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΜΑΡΑΚΛΗΣ

Έκ Μακρινίτης του Βόλου. Έκ των δραστηριοτέρων Προέδρων του Πηλίου άγαπώμενος και εκτιμώμενος διά τās φιλοπόροδους άρετάς του και διά την δράσιν του ήν έπιδεικνύει διά τά συμφέροντα τής Κοινότητος. Χαρακτήρος ευθέως και σταθερού. Η Κοινότης Μακρινίτης θά ευρη έν τῶ προσώπῳ αυτού ως Πρόεδρου τής τον άνθρωπον εκείνου όστις θά έξυπηρέτησιν τά μέγιστα τά συμφέροντά τής.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΙΜΠΟΥΚΗΣ

Έγεννήθη έν Μακρυνίτη τῷ 1875. Πρώτανις τῶν Θεσσαλῶν δημοσιογράφων καὶ λόγῳ ἡλικίας ἀλλά καὶ λόγῳ ἐγκυκλοπαιδικῆς μορφώσεως καὶ πείρας ἔνεκεν τῆς ἐπὶ δεκαπενταετιᾶν διαμονῆς του εἰς πολλὰς χώρας τῆς Εὐρώπης. Ἐξέδωκε πλείστας ἔφημερίδας καὶ ἠγωνίσθη διὰ τὰ Θεσσαλικά συμφέροντα. Διετέλεσε Πρόεδρος κοινότητος Μακρυνίτης, νῦν δὲ εἶναι Γ. Γραμματεὺς τοῦ Δήμου Παγασῶν.

ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ ΚΟΥΤΝΑΤΖΗΣ

Ἐκ τῶν ἐγκριτωτέρων Δημοσιογράφων τοῦ Βόλου. Διηύθυνε τὰς ἔφημερίδας «Πρόμαχος» καὶ «Πανθεσσαλική» Βόλου. Ὑπῆρξε συνεργάτης ἐπὶ μακρὸν χρόνον ὡς δημοσιογράφου εἰναι πολυσχιδῆς καὶ καρποφόρος. Τυχᾶνε διευθυντῆς τῆς «Θεσσαλίας» ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν. Ἐδημοσίωσε πλείστα ἐκλεκτὰ ἔργα μετὰ τὸ ψευδώνυμον «Ἀδελφοὶ Ν. Ματαγγίου», καὶ δικαστικὸς ἀντιπρόσωπος τοῦ Δημοσίου ἐν Βόλῳ.

ΚΩΣΤΑΣ ΝΤΑΪΦΑΣ

Ἐγεννήθη τὸ ἔτος 1893. Μετὰ τὰς σπουδὰς του ἐπεδόθη εἰς τὴν δημοσιογραφίαν ἰδρύσας ἰδίαν ἔφημερίδα ἐν Λαρίσῃ κατὰ τὸ ἔτος 1915 ὑπὸ τὸν τίτλον «Πρόοδος». Κατὰ τὸ ἔτος 1925 μετέφερε τὴν ἔφημερίδα του εἰς Ἀθήνας, ἡ ὁποία ἦτο καὶ ἡ ἀρτιωτέρα ὡς ἐμφάνισις. Τυχᾶνε καὶ ἐκ τῶν διαπρεπεσιτέρων λογοτεχνῶν, τὸ διήγημά του «Θεσσαλία» ἐσημίωσε σταθμὸν εἰς τὴν νεοελληνικὴν λογοτεχνίαν.

ΤΑΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΑΚΗΣ

Ἐγεννήθη ἐν Βόλῳ. Ἐμφορούμενος ἀπὸ ἀηγὰ ἰδανικά ἀφωσιώθη εἰς τὴν θεραπείαν τῶν Μουσῶν καὶ τὴν εἰς τὴν ἐραπρήθειαν τῆς κοινωνίας. Ἡ δρᾶσις του ὡς δημοσιογράφου εἰναι πολυσχιδῆς καὶ καρποφόρος. Τυχᾶνε διευθυντῆς τῆς «Θεσσαλίας» ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν. Ἐδημοσίωσε πλείστα ἐκλεκτὰ ἔργα μετὰ τὸ ψευδώνυμον «Τάκης Σαρακηνός». Διετέλεσε Διμστ. Σύμβουλος τοῦ Δήμου Παγασῶν.

ΖΩΣΙΜΑΣ ΕΣΦΙΓΜΕΝΙΤΗΣ

Ἐξ Ἁγίου Λαυρεντίου. Ἐκ τῶν λογίων μοναχῶν ἐξέδιδεν ἐν Βόλῳ ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν τὸ περιοδικὸν «Προμηθεὺς», εἰς τὸ ὁποῖον ἔχει δημοσιεύσει πλείστα ἱστορικά, ἀρχαιολογικά καὶ λαογραφικά κειμήλια περὶ Θεσσαλίας. Ἡ δρᾶσις τοῦ μοναχοῦ τούτου ὑπῆρξε πολυσχιδῆς, ἡ δὲ θέλησις μεγίστη κατάρθωσε δὲ νὰ καταρτισθῇ γραμματικῶς ἀπὸ το 33 ἔτος τῆς ἡλικίας του, ὁπότε μετέθρ εἰς τὸ Ἅγιον Ὄρος.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΔΗΣ

Ἐξ Ἁγίου Λαυρεντίου. Μετὰ τὰς σπουδὰς του ἐπεδόθη εἰς τὴν δημοσιογραφίαν, εἰς ἣν ἐπὶ τεσσαρακονταετιᾶν ἠγωνίσθη πότε ἐκδίδων ἰδίαν ἔφημερίδα καὶ πότε ἀρθρογραφῶν εἰς πλείστας ἔφημερίδας τῆς Θεσσαλίας. Διέμενεν ἐπ' ἀρκετὸν εἰς Αἴγυπτον ἔνθα ἐξέδιδε διάφορα περιοδικά. Ἐλαθε μέρος εἰς τὴν ἐπαναστάσιν τοῦ 1878 καὶ συνέγραψε πλείστα ἱστορικά θιβλία. Ἀπέθανεν ἐν Θεσσαλονικῇ τῷ 1931.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ ΚΟΥΡΤΟΥΒΙΚ

Ἐγεννήθη εἰς Ἀθήνας. Ἐγκαταστάθει εἰς Βόλον τῷ 1906 ἐξέδωκε τὴν ἔφημερίδα «Κήρυξ». Ἡ δρᾶσις του ὑπῆρξε ἀπὸ πάσης ἀπόψεως κοινωφελῆς καὶ ἐθνικῆ. Διὰ τούτῃ δημοσιογραφικὸς του ἀγῶνας κατεδιώχθη ἐπανειλημμένως. Καίτοι ξένος ἠγάπησε τὴν Θεσσαλίαν ὡς ἰδιαιτέραν πατρίδα του καὶ ἐργάσθη διὰ τὴν πρόοδον καὶ τὴν κοινωνικὴν ἐξύψωσιν αὐτῆς. Ἀπέθανεν ἐν Ἀθήναις τῷ 1929.

ΚΩΣΤΑΣ ΧΑΛΚΙΑΣ

Ἐγεννήθη εἰς Πορταριάν τοῦ Πηλίου τὸ 1873. Μετὰ τὰς ἐγκυκλίους του σπουδὰς ἐν Πορταριά καὶ Βόλῳ μετέθρ εἰς Χάλκην καὶ ἐπεράτωσε τὰς σπουδὰς εἰς τὴν ἐκεῖ Ἐμπορικὴν Σχολήν. Μετὰ τὰς σπουδὰς του ἐπεδόθη εἰς τὴν δημοσιογραφίαν καὶ ἐξέδωκεν ἐν Βόλῳ τὰς ἔφημερίδας «Δημητριάδα» καὶ «Πρόοδος» καὶ εἰτα διετέλεσε διευθυντῆς τῶν ἔφημεριδῶν «Προμάχου» καὶ «Πανθεσσαλικῆς».

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΖΩΪΤΟΠΟΥΛΟΣ

Ἐγεννήθη εἰς Μακρυνίταν τοῦ Βόλου τῷ 1903. Ἐσπούδασε νομικά καὶ μαθηματικά καὶ ἐδίδαξεν ὡς καθηγητῆς εἰς τὴν Ἐμπορικὴν Σχολὴν Βόλου. Ἀπὸ τοῦ 1919 ἐπιδοθεὶς εἰς τὴν δημοσιογραφίαν ἐργάσθη εἰς ὅλας τὰς ἐν Βόλῳ ἔφημερίδας. Τῷ 1921 ἐξέδωκε ἐν Βόλῳ τὴν «Εργατικὴν» καὶ τὰ «Θεσσαλικά Χρονικά» (1926). Ἀπὸ τοῦ 1923 ἐγκαταστάθει εἰς Ἀθήνας ἐργάζεται εἰς πολλὰς ἔφημερίδας.

ΣΤΑΜΑΤΗΣ Κ. ΔΕΛΑΚΩΤΣΟΣ

Ἐγεννήθη ἐν Λαρίσῃ τῷ 1908. Μετὰ τὰς σπουδὰς του ἐπεδόθη εἰς τὴν δημοσιογραφίαν. Ἀπὸ τοῦ 1926 ἐργάζεται ὡς συντάκτης τῶν ἔφημεριδῶν Λαρίσης καὶ Βόλου καὶ εἰς πλείστας ἀθηναϊκὰς ἔφημερίδας ὡς ἀναποκριτῆς ἐν Θεσσαλίᾳ. Ἦδη ἀπὸ πενταετίας ἐγκατεστάθει εἰς Βόλον καὶ εἰναι ἀρχιουντάκτης τῆς ἐκεῖ ἐκδιδομένης ἔφημεριδος «Νέα Ἑλλάς». Πρόεδρος τῆς Ἐνώσ. Συντακτῶν Βόλου.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ Γ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ

Έγεννήθη εν Ζαγορά τῷ Πηλίου τῷ 1888. Ἐσπούδασεν ἐν τῷ Γυμνασίῳ Βόλου, ἐν τῷ Ἀμερικαν. Κολλεγίῳ Σμόρνης, τῆ Σκωτικῆ Σχολῆ Ἀλεξανδρείας καὶ ἐν τῷ Κολλεγίῳ τῆς ἐν Ἀσιούτ τῆς Ἄνω Αἰγύπτου Ἀμερικαν. Ἱεραποστολῆς. Ὀλίως ἰδιαίτερος ἐπεδόθη εἰς τὴν ἑλγν. φιλολογίαν. Ἐδημοσίευσε πολλὰ ἐκλεκτὰ ἱστορικά ἔργα, οἱ δὲ κριτικοὶ ἠσυχολήθησαν μετ' ἐνθουσιασμοῦ δι' αὐτά.

ΚΩΝΣΤ. Γ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ

Ἐγεννήθη ἐν Ζαγορά τῷ Πηλίου τῷ 1880. Μετὰ τὴν ἀπεπράττειν τῶν ἐγκυκλίων σπουδῶν μετέβη εἰς τὴν Αἰγύπτου, ὅπου παραλλήλως πρὸς τὸ ἐμπόριον καὶ τὴν ἄλλην ἐν γένει κοινωνικὴν του δρᾶσιν θεραπεύει ἐπιτυχῶς καὶ τὰς Μούσας. Μὲ τὸ ψευδώνυμον Πέτρος Μάγνης ἔχει δημοσιεύσει πλείστα ἐκλεκτὰ ποιήματα. Διακρίνεται διὰ τὰ ἀνώτερα πατριωτικά καὶ ἀνθρωπιστικά αὐτοῦ αἰσθήματα

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Θ. ΠΑΝΤΟΣ

Ἐγεννήθη εἰς Ζαγοράν τῷ Πηλίου καὶ μετὰ τὰ ἐγκυκλίου μαθήματα ἐπίδοθαι εἰς τὴν δημοσιογραφίαν ἐργάσθη ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν εἰς τὴν ἐν Βόλῳ ἐφημερίδα «Ταχυδρόμος». Ἰδρυσεν ἐν Βόλῳ τὴν ἐφημερίδα «Θεσσαλικὸς Τύπος» καὶ ἠγωνίσθη σθεναρῶς ὑπὲρ τῶν συμφερόντων τῆς Θεσσαλίας καὶ τῶν ἀγροτῶν. Ἡ πολυετής δρᾶσις του ὡς δημοσιογράφου ὑπῆρξε πολυσχιδῆς καὶ καρποφόρος.

ΚΑΛΛΙΟΠΗ Κ. ΠΑΝΤΟΣ

Ἐγεννήθη μὲν ἐν Ρωσίᾳ, ὑπανδρεύθη δὲ τὸν ἐκ Ζαγοράς Κωνστ. Πάντον δημοσιογράφον. Διδάκτωρ τῆς φιλολογίας ἐπεδόθη εἰς τὴν δημοσιογραφίαν καὶ κατέλαβε ἐξέχουσαν θέσιν μεταξὺ τῶν Ἑλληνίδων δημοσιογράφων. Διηύθυνε τὴν ἐν Βόλῳ ἐκδομένην ὑπὸ τοῦ συζύγου τῆς ἐφημερίδα «Θεσσαλικὸς Τύπος» καὶ διεκρίθη εἰς τὴν συγγραφὴν πρωτοτύπων ἔργων. Μετέφρασε καὶ ἔργα ξένων συγγραφέων

ΓΙΑΝΝΗΣ ΜΑΜΑΚΗΣ

Ἐγεννήθη ἐν Πορταριά Βόλου. Περαιώσας τὰς ἐγκυκλίους σπουδὰς του ἐν Βόλῳ ἐνεγράφη εἰς τὴν σχολὴν Νομικῶν καὶ Οἰκονομικῶν Ἐπιστημῶν τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης. Ἐργάσθη εὐδοκίμως εἰς ἐφημερίδας τοῦ Βόλου καὶ τῆς Θεσσαλονίκης, ἀσχοληθεὶς ἰδιαίτερος μὲ τὴν λαογραφίαν. Πλείστα λαογραφικὰ σημειώματα καὶ ἄρθρα του ἐδημοσιεύθησαν εἰς ἐφημερ. καὶ περιοδικά.

ΦΑΙΔΩΝ ΑΙΚ. ΜΑΚΡΗΣ

Ἐγεννήθη εἰς Λάρισα τὸ 1907. Μετὰ τὰς ἐγκυκλίους του σπουδὰς ἐπεδόθη εἰς τὴν δημοσιογραφίαν καὶ ἐξειλήθη εἰς ἓνα ἐκ τῶν καλυτέρων δημοσιογράφων τῆς Θεσσαλίας. Ἐγκατασταθεὶς εἰς Βόλον ἐργάσθη εἰς ὄλας σχεδὸν τὰς ἐν Βόλῳ ἐκδομένας ἐφημερίδας. Ἀσχολούμενος μὲ τὴν φιλολογίαν ἐδημοσίευσε ἐπιτυχῶς ἀξιόλογα ποιήματα εἰς φιλολογικὰ περιοδικὰ τῶν Ἀθηνῶν καὶ Ἐπαρχιῶν.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ

Ἐκ τῶν πρώτων ἀθλητῶν τῆς Θεσσαλίας. Ἐργάζεται ὡς ὑπάλληλος εἰς τοὺς Θεσσαλικούς Σιδηροδρόμους καὶ εἶχεν ἀναμιχθῆ ἀπὸ ἐτῶν εἰς ἄλλη τὴν ἀθλητικὴν κίνησιν τῆς Θεσσαλίας λαθὼν μέρος εἰς ὄλους τοὺς ἀγῶνας. Χαρακτῆρ εὐθύς καὶ γλυκομίλητος ἠγαπάτο παρὰ πάντων καὶ ἐξετιμᾶτο παρὰ τῆ Κοινῶνία τοῦ Βόλου. Ἀπέθανεν ἐν Βόλῳ τὸ 1936 ἐκ αἰδηροδρομικοῦ ἀτυχήματος.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΥΛΩΝΑΣ

Ἐκ Βόλου, ἐκ τῶν χαρακτῆρων ἔκεινον ποῦ διὰ τῆς ἐπιβολῆς των καταλαμβάνουν ἐξέχουσαν θέσιν ἐν τῇ κοινῶνίᾳ. Κατὰ τοὺς πολέμους τοῦ 1912-1913 ἠκολούθησε τὸ ἐθελοντικὸν σῶμα τοῦ ἐκ Κρήτης ὑπάρχοντος Γεωργίου Κατεχάκη καὶ ἔλαβε μέρος εἰς τὴν ἐκκαθάρισιν τῆς Δυτικῆς Μακεδονίας ἐκ τῶν ἀτάκτων σιτιῶν τοῦ Μπεκῆρ Ἀγῶ. Διετέλεσε Διημιτικός Σμβούλος τοῦ Δήμου Παγασῶν.

ΑΡΓΥΡΗΣ Γ ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ

Ἐγεννήθη ἐν Πορταριά τῷ Πηλίου τῷ 1895. Τῷ 1913 εἰσήθη εἰς τὴν στρατιωτικὴν σχολὴν τῶν Εὐελπίδων. Κατὰ τὴν ἐπιστράτεισιν τοῦ 1915 ἐξῆλθε μὲ τὸν βαθμὸν τοῦ ἀνθυπολοχαγοῦ πεζικοῦ. Ἀνακλήθει δὲ τῷ 1916 εἰς τὴν σχολὴν, ἐπεράτωσε τὰς σπουδὰς του καὶ κατετάχθη εἰς τὸ πυροβολικόν. Ἐλαβε μέρος εἰς ὄλας τὰς μάχας τῆς Μ. Ἀσίας ὡς λοχαγός, ἐφρονεῖται κατὰ τὴν ἐπισθοχώρησιν.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Π. ΑΡΓΥΡΗΣ

Υἱὸς τοῦ διακεκριμένου ἐν Αἰγύπτῳ παρὰ τοῖς Μικτοῖς δικαστηρίοις Πηλειοῦ (ἐκ Πορταρίας) δικηγόρου Πηρικλέους Ἀργύρη. Ἀπόφοιτος τῆς ἐν Καίρῳ ἀγγλικῆς ἀεροπορικῆς σχολῆς, κατετάχθη εἰς τὴν ἑλληνικὴν ἀεροπορίαν, εἰς ἣν διεκρίθη κατὰ τὸν παγκόσμιον πόλεμον. Ἀποστρατευθεὶς δὲ μὲ τὸν βαθμὸν τοῦ πλωτάρχου ἀεροπορίας νῦν διευθύνει ἐργοστάσιον Μεταφοδιομηχανίας.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΖΟΡΜΠΑΣ

Έγεννήθη εν Αθήναις. Θεσσαλός τήν καταγωγήν. Ἀποφοίτησεν τῆς Σχολῆς τῶν Ἑλληπιδίων κατετάχην εἰς τὸ πυροβολικόν. Ἀργότερον συνεπληρώσα τὰς σπουδὰς του ἐν Γαλλίᾳ καὶ Βελγίᾳ. Μετέσχεν τῆς ἐκστρατείας τοῦ 1878 καὶ τῶν συμπλοκῶν τοῦ 1886, κατὰ δὲ τὸν πόλεμον τοῦ 1897 ὑπηρέτησεν ὡς ἀρχηγὸς μοίρας πεδίου πυροβολικοῦ ἐν τῇ στρατιᾷ τῆς Θεσσαλίας. Τῷ 1909 ὡς συναγματοάρχης ἀνέλαθε τὴν ἡγεσίαν τοῦ Στρατιωτικοῦ συνδέσμου καὶ ἐκήρυξε τὴν στρατιωτικὴν σταθὴν τὴν ἑσπέραν 15 Αὐγούστου.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤΗΜΟΝΑΡΑΣ

Έγεννήθη ἐν Ἁγίᾳ Ὀνούφρῳ τοῦ Ἁγίου Βόλου. Ἐφοίτησεν εἰς τὴν Σχολὴν Ἰππασιαστικῶν καὶ ὅταν ἔγινεν ἀξιωματικός, παρῆρτήθη διὰ τὴν μετὰ τὴν ἐνεργείαν τοῦ Μακεδονικοῦ ἀγώνος ὑπὸ τὸ ψευδώνυμον Κεπετάν-Γασάρ. Μετέσχεν εἰς τὴν ἐκστρατείαν τοῦ 1912—1913 εἰς τὴν πολιορκίαν τῶν Ἰωαννίνων ὡς ἀρχηγὸς τῆς μοίρας πολυβόλων τοῦ εὐζωνικοῦ καὶ εἶτα κατὰ τὸν Βουλγαρικόν πόλεμον καὶ τέλος εἰς Μικρὰν Ἀσίαν ὡς συναγματοάρχης, ὅπου ἔπαθεν ἡ ὄγεια του. Ἀπέβησεν ἐν Γερμανίᾳ τὸ ἔτος 1922.

ΜΗΛΙΤΙΑΔΗΣ ΚΑΪΜΠΑΛΗΣ

Έγεννήθη ἐν Μακρινήστῳ τοῦ Πηλίου τὸ ἔτος 1869. Ἀκολουθήσας τὸ στρατιωτικὸν στάδιον ἐξῆλθε τῆς σχολῆς ἀνθοπολογαγῶν τὸ ἔτος 1899, διέτρεξε δὲ ὅλους τοὺς βαθμοὺς τῆς στρατιωτικῆς ἱεραρχίας μέχρι τοῦ βαθμοῦ τοῦ ἀντιστρατήγου τὸ ἔτος 1929. Ἐλαθε μέρος εἰς τὸν πόλεμον τοῦ 1897, εἰς τοὺς πολέμους 1912 καὶ 1913, ὡς διοικητὴς λόχου καὶ διοικητὴς τάγ-

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΠΑΡΘΕΝΗΣ

Έγεννήθη εἰς Ἁγίον Βόλον τὸ 1870. Ἠκολούθησε τὸ στρατιωτικὸν στάδιον εἰσελθὼν εἰς τὴν Σχολὴν τῶν ὁπασιαστικῶν, ἐκ τῆς ὁποίας ἐξῆλθε μὲ τὸν βαθμὸν τοῦ ἄνθοπολογαγῶ. Ἐλαθε μέρος εἰς τὸν πόλεμον τοῦ 1912 ὡς λοχαγὸς καὶ ἐτραυματίσθη εἰς τὸν μῆχον τοῦ Σαρανταπόρου. Ἐτιμήθη μὲ τὸ μετάλλιον τῆς Στρατιωτικῆς ἀξίας, μὲ τὸν Χρυσὸν Σταυρὸν τοῦ Σωτήρος, μὲ τὸν Ταξίαρχον Ἱερωσύου τοῦ Α' καὶ μὲ τὸ Γαλλικὸν παράσημον τῶν ἱπποτῶν τῆς Λεγεώνας τῆς τιμῆς. Ἀπεστρατεύθη ὑποστράτηγος.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ

Έγεννήθη ἐν Βόλῳ τὸ 1887. Ὡς ἐφεδρὸς ἀνθοπολογαγῶς ἔλαθε μέρος εἰς τὸν Ἑλληνοτουρκικὸν καὶ Ἑλληνοβουλγαρικὸν πόλεμον μονιμοποιηθεὶς τὸ ἔτος 1914. Συμμετέσχεν τῶν επιχειρήσεων τῆς Μικρασιατικῆς ἐκστρατείας 1917—1922 ὑπηρετῶν εἰς τὴν ἀνεξάρτητον Μεραρχίαν μέχρι τῆς καταστροφῆς τῆς Μικρᾶς Ἀσίας. Διετέλεσε Διοικητὴς τοῦ 5ου Πίλ. Σὺντάγματος Ἰρρικάλων ἔνθα ἔλαθε μέρος εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν τοῦ Ἑορτασμοῦ τῆς πεντηκονταετηρίδος. Ἐτιμήθη διὰ πολλῶν παρασημῶν. Ἀπεστρατεύθη ὑποστράτηγος.

ματος. Εἰς τὸν Ἑθνωπαϊκὸν πόλεμον τοῦ ἔτους 1918 ὡς διοικητὴς συντάγματος καὶ εἶτα τῆς Μικρασιατικῆς ἐκστρατείας ὡς διοικητὴς Σὺντάγματος—Ἀρχηγὸς πεδικοῦ—Διευθυντὴς Μεραρχίας. Ἐκ τῶν διαπρεπεστέραν Θεσσαλῶν στρατηγῶν. Ἐτυχε πλείστον παρασημῶν διὰ τὰς πολλαπλὰς ὑπηρεσίας ὡς προσέφερε πρὸς τὴν πατρίδα του. Ἀπεστρατεύθη τὸ 1929.

ΘΕΣΣΑΛΙΚΑ ΤΟΠΙΑ
ΤΡΙΚΚΕΡΙ
ΔΡΟΜΑΚΙ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Ι. ΓΙΔΑΣ

Ὁ πρῶτος Θεσσαλὸς ὁ ὁποῖος εἰσήχθη εἰς τὴν Στρατιωτικὴν Σχολὴν Ἑυελπίδων, τῷ 1880, πρὸ τῆς ἀπελευθερώσεως τῆς Θεσσαλίας δυνάμει νόμου, ὡς υἱὸς καὶ ἔγγονος Καπεταναίων τοῦ ἀπελευθερωτικοῦ ἀγῶνος. Ἐλάθε μέρος ὡς ἀνθυπολοχαγὸς τοῦ Μηχανικοῦ εἰς τὸν πόλεμον τοῦ 1897. Κατὰ τὸ 1912 ὑπῆρξεν ἐπιτελάρχης τῆς 1ης Μεραρχίας. Τῷ 1913, κατὰ

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΨΙΑΡΗΣ

Ἐξ Ἁγίου Λαυρεντίου τοῦ Πηλίου. Ἠκολούθησε τὸ στρατιωτικὸν στάδιον εἰσελθὼν εἰς τὴν Στρατιωτικὴν Σχολὴν τῶν Ὑπαξιωματικῶν, ἐκ τῆς ὁποίας ἐξῆλθεν ἀνθυπολοχαγὸς τὸ ἔτος 1900. Ἐλάθε μέρος εἰς ὅλους τοὺς πολέμους διακριθεὶς διὰ τὸ θάρρος του. Ἀνῆλθε μέχρι τοῦ βαθμοῦ τοῦ ὑποστρατήγου, μὲ τὸν ὅποιον καὶ ἀπεστρατεύθη κατὰ τὸ ἔτος 1929. Ἐξελέγη πληρεξούσιος τῆς Ἐπαρχίας Βόλου εἰς τὴν Δ' Ἐθνικὴν Συνέλευσιν. Ἐτιμῆθη λόγῳ τῶν ἐξαιρετικῶν του ὑπηρεσιῶν διὰ πλείστων παρασῆμων.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ Ι. ΣΑΧΙΝΗΣ

Ἐπῆρξεν εἰς τῶν ἐνθουσιωδεστέρων καὶ ἠρωϊκωτέρων ἀγωνιστῶν τῶν τελευταίων πολέμων. Γεννηθεὶς ἐν Στεννήμαχῳ τῆς Ἀνατολικῆς Ρωμυλίας ἐγκατεστάθη ἀπὸ τῆς νεανικῆς του ἡλικίας ἐν Θεσσαλίᾳ. Κατὰ τοὺς πολέμους τοῦ 1912 καὶ 1913 διέπρεψε διὰ τὴν φλογερὰν φιλοπατρίαν του καὶ τὸν σπᾶνιον ἠρωϊσμόν του. Κατὰ δὲ τὰς γιγαντομαχίας Σαγγαρίου διεκρίθη ὡς διοικητῆς τοῦ 1/38 Εὐζωνικοῦ Συντάγματος. Διὰ τὰς σπινίας ἀρετᾶς του λατρεύεται ὑπὸ πάντων τῶν ὑπηρετησάντων ὑπὸ τὰς διαταγὰς του.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΑΡΓ. ΚΑΝΤΑΡΤΖΗΣ

Υἱὸς τοῦ παλαιοῦ πολιτευτοῦ τοῦ Βόλου Ἀργυρίου Κανταρτζῆ καὶ εἰς ἐκ τῶν μάλλον εὐπαιδευτῶν στρατιωτικῶν, οἵτινες διεξήγαγον τοὺς ἀπελευθερωτικοὺς πολέμους τοῦ ἔτους 1912 καὶ 1913. Ἀφοῦ προσέφερον ὅλως ἐκτάκτους ὑπηρεσίας κατὰ τοὺς προεξηρημένους Βαλκανικοὺς πολέμους ἀπεσύρθη ἐκ τοῦ στρατεύματος μὲ τὸν βαθμὸν τοῦ Συνταγματάρχου τυχὼν πλείστων παρασῆμων διὰ τὰς ἐξαιρετικὰς ὑπηρεσίας του, καὶ ἐπεδόθη ἔκτοτε εἰς τὴν ὑποδειγματικὴν καλλιέργειαν τῶν κτημάτων του.

ΑΧΙΛΛΕΥΣ Δ. ΡΗΓΟΠΟΥΛΟΣ

Ἐκ Μακρυρράχης τοῦ Πηλίου. Περαιτῶς τῷ 1884 τὰς σπουδὰς του εἰς τὴν Νομικὴν κατετάχθη εἰς τὸν στρατὸν ὡς ἐθελοντῆς εἰς τὸ Πυροβολικόν. Φοιτήσας εἰς τὴν Στρατιωτικὴν Σχολὴν Ὑπαξιωματικῶν ὠνομάσθη τῷ 1890 Ἀνθυπολοχαγὸς Πεζικοῦ. Μετᾶξου τοῦ ἀτυχοῦς πολέμου 1897 λαθὼν μέρος εἰς πάσας τὰς δοθεῖσας μάχας. Τῷ 1912, λοχαγὸς ἦν καὶ διοικητῆς τοῦ 3ου τάγματος τοῦ 1ου Πεζικοῦ Συντάγματος ἐπιληγῶν ἐκ θραυσμάτων ὁδοῦ εἰς τὸν μῆρον ἐν Σαραντοπόρῳ. Διακομισθεὶς εἰς Ἀθήνας ἀπέθανε τῷ 1912.

τὴν εἰσβολὴν τῶν κοιμητῆσῶν τῷ ἀνετέθη ἡ Στρατιωτικὴ Διοίκησις Ἀνατολικῆς Μακεδονίας καὶ ἡ ἐκδίωξις τῶν κοιμητῆσῶν. Τῷ 1921, ὡς Ὑποστράτηγος ἐτοποθετήθη ὡς Διοικητῆς τῆς ΙΧ Μεραρχίας, κατόπιν δὲ τοῦ Νοτίου Συγκροτήματος Μεραρχιῶν, διὰ τοῦ ὁποῖου κατέλαβε τὸ Ἄφιόν Καραχισάρ. Ἐξελέγη δις βουλευτῆς Βόλου τὰ ἔτη 1910 καὶ 1920.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΘΑΝΑΣΑΚΗΣ

Ἐξαιρετικῆς μορφώσεως ἠσχολεῖτο περὶ τὰ ἐκπαιδευτικὰ καὶ προ πενήκοντα καὶ πλέον ἐτῶν, ὅταν ἡ Αἰκατερίνη Λα-σκαρίδου εἰσήγαγεν ἐκ Γερμανίας τὸ Φρεβελιανὸν σύστημα καὶ τὸ τῶν νηπια-γωγείων, οὗτος Ἰδρυσε εἰς Πορταριάν τὸ πρῶτον νηπιαγωγεῖον ἐν Ἑλλάδι, συντηρούμενον δαπάναις τῆς οἰκογενεί-ας του. Τὴν συντήρησιν τούτου συνε-χίζουσι ἔκτοτε οἱ ἀπόγονοι αὐτοῦ.

ΑΘΑΝ. ΑΘΑΝΑΣΑΚΗΣ

Ἐγεννήθη εἰς Πορταριάν τοῦ Πηλίου τῷ 1800. Ἐπίδοθεῖς εἰς τὸ ἐμπόριον ἀπέκτη-σε μεγάλην περιουσίαν. Μετέβη τῆς ἐπι-τροπῆς, ἥτις μετέβη εἰς Κωνσταντινού-πολιν καὶ ἐπέτυχε παρὰ τοῦ Σουλτάνου τὴν ἄδειαν ὅπως κτισθῆ ἡ πόλις τοῦ Βόλου. Διετέλεσε δικαστὴς τοῦ Ἐμπορο-δικείου Βόλου «Ἀζᾶς» καὶ δημηγέρον ἐν Πορταριά. Ἀπέθανεν συνειπεία ἀτυ-χήματος εἰς ἡλικίαν 67 περίπου ἐτῶν.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΑΧΙΛΛΟΠΟΥΛΟΣ

Ἐγεννήθη εἰς Τσαγκαράδαν τοῦ Πηλίου τῷ 1833. Μεταβὰς εἰς Αἴγυπτον καὶ ἐπι-δοθεῖς εἰς τὸ ἐμπόριον ἀπέκτησε μεγά-λην περιουσίαν. Ἐδρασε πατριωτικώτα-τα κατὰ τὸν πόλεμον τοῦ 1897, ὅτε συν-εννοηθεὶς μετ' ἄλλων ὁμογενῶν ὑπέδει-ξεν εἰς τὴν κυβέρνησιν τὴν συνέχισιν τοῦ ἀγῶνος ὃν θὰ ἐνίσχυον. Αἱ προσπάθειαι του ἐματαιώθησαν, ἀποτυχόντος τοῦ πολέ-μου. Ἀποθανὼν ἀφήκεν πλείστας δωρεάς.

ΑΛΕΞΙΟΣ ΑΘΑΝΑΣΑΚΗΣ

Ἐγκατασταθεὶς ἐν Αἴγυπτῳ καὶ διαπρέ-ψας ἐν τῷ ἐμπορίῳ, ἐπέστρεψεν εἰς τὴν πατρίδα του, ἦν ἐκόσμησε διὰ πλείστον κοινωφελῶν ἔργων. Ἐν Βόλῳ ἐδῶρσε τὸ «Ἀθανασάκειον Μουσεῖον», Ἰδρυσε «Σταθμὸν πρῶτων βοθητιῶν», τὴν «Φι-λαρμονικὴν Βόλου», εἰσέφερε διὰ τὴν ἀνάγεσιν τοῦ «Μαιευτηρίου». Ἐν Πορ-ταριά κατεσκευάσεν πολλοὺς δρόμους καὶ ἀνήγειρε τὸ ξενοδοχεῖον «Θεοζένειαι».

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΧΑΤΖΗΑΡΓΥΡΗΣ

Ἐγεννήθη ἐν Βόλῳ ὅπου καὶ ἐπεράτωσε τὰς σπουδὰς του. Μετέβη εἰς Μασ-σαλίαν, ὅπου ἐσπούδασε τὰ ἐμπορικὰ. Ἐγκατασταθεὶς ἀρχικῶς εἰς Βόλον, ὑ-πῆρξεν εἰς ἐκ τῶν πρῶτων παραγόντων τοῦ Θεσσαλικοῦ πλοῦτου. Διαμένων πρὸ 20 ἐτῶν εἰς Ἀθήνας, κατάρθωσεν νὰ καταρτίσῃ μίαν ἐκ τῶν μεγαλυτέρων πι-νακοθηκῶν ἐν Ἑλλάδι, τὴν ὅποιαν διὰ διαθήκης ἐκληροδότησεν εἰς τὸ Ἔθνος.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΝΙΣΚΕΡΗΣ

Ἐγεννήθη ἐν Μακρυρράχῃ τοῦ Πηλίου τῷ 1857. Μετέβη εἰς Αἴγυπτον ἔνθα ἐπι-δοθεὶς εἰς τὸ ἐμπόριον ἀπέκτησε μεγά-λην περιουσίαν, τὴν ὅποιαν ἐχρησιμο-ποίησε εἰς κοινωφελῆ ἔργα καὶ δωρεάς δι' ὃ καὶ ἀνωμόσθη Ἐθνικὸς Εὐεργέτης. Ἰδρυσεν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ τὸ «Κανισκέ-ρειον ὄρφανοτροφεῖον» καὶ ἄστυον ἄρρε-νων, τὸ ὅποιον στεγάζει 300 ὄρφανά καὶ διὰ τὸ ὅποιον ἐδραπάνησεν 20.000 ἰλίρας.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΟΥΪΔΑΣ

Ἐξ Ἀγ. Δημητρίου τοῦ Πηλίου. Ἐκ τῶν εὐεργετῶν τοῦ χωρίου, διὰ δωρεῶν του ἀποπεράτωσε τὸν ναὸν τοῦ Ἀγ. Δημη-τρίου, ἐδῶρσεν εἰς τὸ σχολεῖον πολ-λά ὄργανα καὶ μηχανήματα διὰ τὴν δι-δακκαλίαν τῶν μαθητῶν, ἐξώδευσεν ἐξ ἰδίου του δι' ἔργα ὁδοποιίας. Ἐργάζε-ται διὰ τὴν συντήρησιν ὄλων τῶν ἱδρυ-μάτων τοῦ χωρίου καὶ πρωτοστατεῖ εἰς πάσαν φιλανθρωπικὴν κίνησιν τοῦ τόπου.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΟΥΤΑΡΕΛΗΣ

Ἐκ Δρακείας τοῦ Πηλίου. Ἀνεδείχθη δρα-στηριότατος ἐμπόρος καὶ διορατικώτατος Ἐθνικὸς Εὐεργέτης. Διδῶν πρῶτος τὴν σπουδαιότητα, τὴν ὅποιαν ἐνέχει διὰ τὴν ἐθνικὴν ἀμυναν ἡ ἀεροπορία, ἔσπευσε νὰ προσφέρῃ εἰς τὸ Ἔθνος δύο ἐκ τῶν τε-λειοτέρων βομβαρδιστικῶν ἀεροπλάνων καὶ ἔδωσεν οὕτω τὸ σύνθημα τοῦ γε-νικοῦ ἔθνικοῦ ἐράνου, ὅστις ἐνίσχυσεν ἐπαξίως τὴν ἐθνικὴν ἀμυναν τῆς χώρας.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΧΑΡΙΣΙΑΔΗΣ

Ἐγεννήθη ἐν Βουρμπιανῇ τῆς Ἠπείρου τῷ 1847. Σπουδᾶσας τὰ νομικὰ ἐν Πα-ρισίῳ, μετέβη τῷ 1875 εἰς Κωνσταντι-νούπολιν, ἔνθα ἐπὶ δεκαπενταετίαν ἠσκη-σε τὸ ἐπάγγελμα τοῦ δικηγόρου. Τῷ 1890 ἐγκατεστάθη ἐν Βόλῳ, ἔνθα συνετέλεσε τὰ μέγιστα εἰς τὴν ἠθικὴν καὶ κοινωνικὴν πρόδον τῆς πόλεως. Διετέλεσε πρόεδρος πλείστον Συλλόγων. Ἐδῶρσε τὴν οἰκίαν του εἰς τὸν Σύλλογον Τρεῖς Ἱεράρχαι.

ΠΟΛΥΚΑΡΠΟΣ ΖΑΚΟΣ

Ἐγεννήθη τῷ 1877 ἐν Βόλῳ, ὅπου ἐπερά-τωσε τὰς ἐγκυκλίους σπουδὰς του. Ἐνε-γράφη εἰς τὴν ἐν Χάλκῃ Θεολογικὴν Σχολὴν, ἔνθεν ἀφοοίτησε τῷ 1901. Ἐκτός τῆς θεολογικῆς του μορφώσεως εἶχεν ἐδ-ρυτάτην ἐγκυκλοπαιδικὴν μόρφωσιν καὶ ἦτο κάτοχος πλείστον ξένων γλωσσῶν. Χειροτονηθεὶς διάκονος, ἐκήρυξε τὸν θεῖον λόγον ἐν Θεσσαλίᾳ. Διετέλεσε Πρόεδρος τοῦ Συλλόγου τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΟΥ

Έγεννήθη εις τὸ χωρίον Ἅγιος Γεώργιος τοῦ τέως Δήμου Νηλείας. Ἐσπούδασε φιλολογίαν ἐν τῷ Πανεπιστήμιον Ἀθηνῶν καὶ διετέλεσε ἐπὶ πολλὰ ἔτη καθηγητὴς καὶ ἀπὸ τὸ ἔτος 1905—1910 πρῶτος Πηλιορείτης γυμνασιάρχης τοῦ γυμνασίου Βόλου. Ἐκ τῶν εὐσυνειδήτων ἐκπαιδευτικῶν λειτουργῶν, ἐξετέλει μετ' εὐσυνειδήσιας τὸ ὕψηλόν του καθήκον καὶ ἠγαπᾶτο παρὰ τῆς κοινῆς Βόλου.

ΚΩΝΣΤ. Ι. ΒΟΥΡΒΕΡΗΣ

Ἐκ Κατχωρίου τοῦ Βόλου. Ἐσπούδασε κλασικὴν φιλολογίαν ἐν Ἀθήναις καὶ Βερολίνῳ. Ὑπηρετήσεν ἐν γυμνασίοις τῶν ἐπαρχιῶν ὡς καθηγητὴς, ἐπὶ τετραετίαν δὲ ἐν τῷ Πειραματικῷ Σχολεῖῳ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν. Ἦδη εἶναι διευθυντὴς τοῦ Διδασκαλείου τῆς μέσης ἐκπαίδευσως. Ἐδημοσίευσεν πλείστας φιλολογικὰς καὶ παιδαγωγικὰς διατριβάς. Ἐκ τῶν μελῶν τῆς Ἑταιρείας.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΨΙΑΡΡΗΣ

Ἐξ Ἁγίου Λαυρεντίου, γεννηθεὶς τῷ 1880. Ἐσπούδασε φιλολογίαν ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ Ἀθηνῶν. Διετέλεσε διευθυντὴ τῆς ἐν Ἀμπελακίοις Μανιαρείου σχολῆς, κατόπιν δὲ διδάσας ἐν Βελεστίῳ προήχθη εἰς σχολάρχην ἐν Βόλῳ. Τῷ 1918 προήχθη εἰς καθηγητὴν γυμνασίου καὶ τῷ 1923 εἰς γυμνασιάρχην ἐν τῷ Γυμνασίῳ ἀρρένων Βόλου τὸ ὁποῖον διηύθυνεν ἐπὶ μίαν δωδεκαετίαν.

ΚΩΝΣΤ. ΚΑΛΟΤΥΧΟΣ

Ἐκ Μηλεῶν τοῦ Πηλίου. Ἐσπούδασε φιλολογίαν ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ Ἀθηνῶν καὶ διέτερεξεν ἐπιτυχῶς ὅσας τὰς βαθμίδας τῆς ἐκπαιδευτικῆς ἱεραρχίας μέχρι τοῦ βαθμοῦ τοῦ Γυμνασιάρχου ὃν κατέχει σήμερον ὑπηρετῶν εἰς τὸ ἐν Τρικκαίοις Γυμνάσιον. Ἐτακτοποίησε τὴν βιβλιοθήκην τῶν Μηλεῶν «Ἀνθίμου Γαζή-Γρηγορ. Κωνσταντῶν στεγαζομένην ἥδη εἰς λαμπρὸν ἴδρυμα τὸ «Ψυχῆς ἄκος».

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Ι. ΧΑΤΖΗΝΙΚΟΛΑΟΥ

Ἐκ Πορταριάς τοῦ Πηλίου γεννηθεὶς τῷ 1821. Ἐμαθήτευσεν παρὰ τῷ ἀειμνήστῳ σοφῷ διδασκάλῳ Γενναίῳ. Εἶτα ἐφοίτησεν εἰς τὸ Πανεπιστήμιον καὶ ἀνηγορεύθη διδάκτωρ τῆς φιλολογίας. Διηύθυνεν τὸ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ Ἑλληνικὸν Σχολεῖον καὶ τῷ 1859 διορίσθη καθηγητὴς εἰς τὸ ἐν Λαμίας Γυμνάσιον καὶ εἶτα ἐδίδασκεν εἰς διάφορα Γυμνάσια τοῦ κράτους. Ἀπέθανεν τὸ ἔτος 1875 εἰς ἡλικίαν 52 ἐτῶν.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΦΙΛΙΠΠΙΔΗΣ

Ἐκ Πινκαριῶν τοῦ Πηλίου. Ἐκ τῶν διαπρεπεστέρων φιλολόγων τῆς Θεσσαλίας, σπούδασεν τὴν φιλολογίαν εἰς τὸ ἐν Ἀθῆναις Ἑθνικὸν Πανεπιστήμιον. Ἐδίδασκεν ἐπὶ πολλὰ ἔτη ὡς σχολάρχης καὶ καθηγητὴς γυμνασίου καὶ ὑπῆρξε δεύτερος Πηλιορείτης γυμνασιάρχης ἐν Βόλῳ μετὰ τὸν ἀειμνήστου Δ. Σακελλαρίου. Διετέλεσε τέλος Γεν. Ἐπιθεωρητὴς σχολείων, ἀπέθανεν δὲ αἰφνιδίως ἐκ συγκοπῆς.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΝΑΣΙΚΗΣ

Ἐκ τῶν καλλιτέρων δημοδιδασκάλων τῆς Θεσσαλίας. Ὑπηρετήσας εἰς Μακεδονίαν ἐπὶ Τουρκοκρατίας, κατεπολέμησεν τὴν Βουλγαρικὴν καὶ Ρουμανικὴν προπαγάνδαν ἐπὶ 19 ἔτη διακινδυνεύσας διὰ τὰ ἔθνη τῶν φρονήματα. Ἐπανελθὼν εἶτα εἰς τὴν ἐλευθέρην πατρίδα του διορίσθη δημοδιδάσκαλος εἰς Βελεστίον ἔνθα μέχρι σήμερον ὑπηρετεῖ, ἀγωνιζόμενος ὑπὲρ ἀνυψώσεως τῆς ἐκπαίδευσως.

ΑΘΑΝ. ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ

Ἐκ Ζαγοράς τοῦ Πηλίου, ἐκ τῶν δημοδιδασκάλων ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι μετὰ τὴν προσάρτησιν τῆς Θεσσαλίας εἰς τὴν μητέρα Ἑλλάδα, ἐμόρφωσαν τὴν νεολαίαν ταύτης ἀρτίως ἀπὸ κοινωνικῆς ἠθικῆς καὶ πατριωτικῆς ἀπόψεως τανύσαντες ταύτην καὶ καταρτίσαντες τὴν γενεὴν τῶν Θεσσαλοπαίδων, ἡ ὁποία ἐπετέλεσε μετ' ἐνθουσιασμοῦ τὸ καθήκον τῆς πρὸς τὴν πατρίδα κατὰ τοὺς πολέμους 1912 - 1913.

ΠΑΝΤΕΛΗΣ Γ. ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ

Ἐκ Δρακείας τοῦ τ. Δήμου Νηλείας. Ἐσπούδασε φιλολογίαν ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ Ἀθηνῶν. Ὑπηρετήσας κατὰ τοὺς πολέμους ἀπὸ τοῦ 1913—1922 ὡς ἐφεδρὸς ἀξιωματικὸς τυχῶν πολλῶν ἐπαύσεων καὶ παρασῆμων. Ἀπολυθεὶς τῶν τάξεων τοῦ στρατοῦ τῷ 1922, ὄρυσεν ἐν Κηφισίᾳ καὶ διευθύνει ἐκπαιδευτικὸν Λύκειον, τὸ ὁποῖον ἀπέδωκεν ἀρίστους μαθητάς. Ἐκ τῶν μελῶν τῆς Ἰστ. καὶ Λαογ. Ἑταιρείας.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ

Ἐγεννήθη ἐν Ἀνακασίᾳ τοῦ Πηλίου τῷ 1905. Μετὰ τὰς ἐγκυκλίους σπουδὰς καὶ τὰς στρατιωτικὰς του ὑποχρεώσεις ἠκολούθησε τὸ διδασκαλικὸν ἐπάγγελμα καὶ ἔλαθε τὸ πτυχίον τοῦ δημοδιδασκάλου τῷ 1928. Ὑπηρετήσας ὡς τοιοῦτος εἰς τὰ Κανάλια τῆς ἐπαρχίας Βόλου ἐπὶ 4ετίας, ἐκεῖθεν δὲ μετετέθη εἰς τὸ 2ον δημοτικὸν σχολεῖον Βόλου ὑπηρετῶν καὶ ὡς βοηθὸς ἐπιθεωρητοῦ τῆς δημοτικῆς ἐκπαίδευσως.

ΣΠΥΡΟΣ ΚΥΡΙΤΣΗΣ

Ο πρώτος έγκατασταθείς έν Βόλῳ τῷ 1901 ειδικός χειρουργός. Έσπούδασέν έν τῷ Πανεπιστημίῳ Ἀθηνῶν. Τῷ 1897 ἦτον Ιατρός τῶ έν τῷ Βαρβακείῳ Νοσοκομείου Ἐρυθροῦ Σταυροῦ, κατόπιν ὑπηρέτησεν εις τόν «Εὐαγγελισμὸν» Ἀθηνῶν ὑπὸ τόν Γαλθάνην καὶ Τσάκωναν Διετέλεσε πρόεδρος τοῦ Ἱατρικοῦ Συλλόγου Βόλου. Ἦδη ἐγκατεστάθη εις Ἀθήνας. Τυχάνει μέλος τῆς Ἑταιρείας.

ΑΓΗΣΙΛΑΟΣ ΒΑΡΛΑΜΙΔΗΣ

Υἱός τοῦ ἀειμνήστου καὶ ἐκ τῶν πρώτων Ιατρῶν τοῦ Βόλου Χρίστου Βαρλαμίδου. Έσπούδασε τὴν Ιατρικὴν έν τῷ Ἐθνικῷ Πανεπιστημίῳ Ἀθηνῶν καὶ έν Εὐρώπῃ ἀκολουθήσας τὸν χειρουργικὸν κλάδον. Τυχάνει εις ἐκ τῶν ἐπιφανεστέρων χειρουργῶν τῆς Θεσσαλίας. Διετέλεσε πρόεδρος τοῦ Ιατρικοῦ συλλόγου καὶ ἀπολάει τῆς ἀπεριορίστου ἐκτιμῆσεως καὶ ἀγάπης τῆς κοινῆς τῆς πόλεως.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΟΣΧΙΑΔΗΣ

Ἐγενήθη εις τὸ χωρίον Ζαγορᾶ τοῦ Πηλίου τῷ 1897. Μετὰ τὰς ἐγκυκλίους τοῦ σπουδᾶς έν Ζαγορᾶ καὶ Βόλῳ, ἐσπούδασε τὴν Ιατρικὴν εις τὸ Πανεπιστήμιον Ἀθηνῶν καὶ εἶτα εις Εὐρώπην. Ἐπιστρέψας εις τὴν Ἑλλάδα ἐγκατεστάθη εις Ἀθήνας ὅπου ἐξασκεῖ τὸ ἐπάγγελμα τοῦ Ιατροῦ. Τυχάνει ἐκ τῶν πρώτων μελῶν τῆς Ἱστορικῆς καὶ Λαογραφικῆς Ἑταιρείας τῶν Θεσσαλῶν.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΟΥΤΣΟΡΟΔΗΣ

Ἱατρός ἐκ τῶν ἐπιφανεστέρων τοῦ Βόλου, σπούδασας τὴν Ιατρικὴν ἐπιστήμην έν τῷ Ἐθνικῷ-Καποδιστριακῷ Πανεπιστημίῳ Ἀθηνῶν. Διακρίνεται διὰ τὴν κοινωφελῆ δράσιν του καὶ τὴν εὐγένειαν τοῦ χαρακτήρος. Ὁ Ιατρικὸς κόσμος ἐκτιμᾷ τὰς ἐπιστημονικὰς του ἀρετὰς ἐξέλεξε τοῦτον πρόεδρον τοῦ Ἱατρικοῦ Συλλόγου Βόλου, τὸν ὅποιον ἐξυπηρέτησε ποικιλοτρόπως καὶ ἐπωφελῶς.

ΝΙΚΟΛ. ΤΡΙΓΚΟΣ

Ἐκ Ζαγορᾶς τοῦ Πηλίου. Έσπούδασε έν Ἀθήναις καὶ τῷ ἐξωτερικῷ. Ἐλαβε μέρος εις τοὺς Βαλκανικοὺς ἀγῶνας, διευθύνων διάφορα συνεργεία, ἔτυχε διὰ τὰς ὑπηρεσίας του πλείστων παρασῆμων. Διηύθυνε ἐπὶ τετραετίαν τὰ ἐπιστημονικὰ ἐργαστήρια τοῦ νοσοκομείου «Εὐαγγελισμὸς». Ἐνήργησε τὸν γενικὸν ἐμβολιασμὸν τῶν προσφύγων Ἀθηνῶν καὶ ἐπιμελήτευσεν κλινικῆς τοῦ Πανεπιστημίου.

ΡΗΓΑΣ ΒΛΑΧΟΣ

Ἐγενήθη εις Μηλέας τοῦ Πηλίου τῷ 1889. Έσπούδασε τὴν Ιατρικὴν εις τὸ έν Ἀθήναις Πανεπιστήμιον λαθῶν τὸ πτυχίον τοῦ Ιατροῦ τὸ ἔτος 1909. Ἐκτοτε ἐξασκεῖ τὸ ἐπάγγελμα τοῦ Ιατροῦ έν Ἀθήναις, ἐνθα διαμένει. Διετέλεσε πρόεδρος τῆς έν Ἀθήναις Ἐνώσεως τῶν Βολιαιτῶν καὶ Πηλιορειτῶν καὶ εἶναι ἐκ τῶν πρώτων μελῶν τῆς Ἱστορικῆς καὶ Λαογραφικῆς Ἑταιρείας τῶν Θεσσαλῶν.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΤΡΙΚΟΣ

Ἐκ τοῦ χωρίου Τρίκκερι τοῦ Πηλίου. Μετὰ τὰς ἐγκυκλίους του σπουδᾶς έν Βόλῳ ἐσπούδασε τὴν Ιατρικὴν εις τὸ έν Ἀθήναις Ἐθνικὸν καὶ Καποδιστριακὸν Πανεπιστήμιον. Ἐλαβε μέρος εις ὅλους τοὺς πολέμους ὡς ἔφεδρος Ιατρός καὶ διετέλεσε γραμματεὺς τῆς κοινότητος Τρικκέρων, ὅπου νῦν ἐξασκεῖ τὸ Ιατρικὸν ἐπάγγελμα ἀφιλοκερδῶς. Τὸ ἔργον τῆς Ἑταιρείας τὸ ἐνίσχυσε ποικιλοτρόπως.

ΓΡΑΣΥΒΟΥΛΟΣ ΜΑΡΓΑΡΙΤΗΣ

Ἐξ Ἄνω Βόλου τοῦ Πηλίου. Έσπούδασε τὴν Ιατρικὴν έν τῷ Ἐθνικῷ καὶ Καποδιστριακῷ Πανεπιστημίῳ Ἀθηνῶν καὶ ἐξασκεῖ ἤδη τὸ ἐπάγγελμα τοῦ Ιατροῦ έν Θεσσαλονικῇ, ἐνθα ἀπὸ ἐτῶν ἔχει ἐγκατασταθῆ. Ὑπηρέτησεν ὡς ἔφεδρος ἀνθυπολοχαγὸς τῶν εὐζῶνων κατὰ τὸν Βαλκανικὸν πόλεμον τοῦ 1912—1913. Διετέλεσε πρόεδρος τοῦ έν Θεσσαλονικῇ Θεσσαλικοῦ Συλλόγου «Ρήγας Φεραῖος».

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΠΑΕΥΣΤΑΘΙΟΥ

Ἐκ τῶν ἐπιφανεστέρων φαρμακοποιῶν τοῦ Βόλου, διακρινόμενος διὰ τὴν εὐγένειαν τοῦ χαρακτήρος του, τὴν εὐρείαν ἐπιστημονικὴν καὶ ἐγκυκλοπαιδικὴν μόρφωσιν του καὶ ἀπολαύων μεγάλης ἐκτιμῆσεως παρὰ τῆ κοινῆς τῆς πόλεως καὶ Ἰδίας παρὰ τῷ ἐπιστημονικῷ κόσμῳ. Ἐκλεγείν δὲ πρόεδρος τοῦ Φαρμακευτικοῦ Συλλόγου Βόλου προσέφερε πλείστας ὄσας ὑπηρεσίας εις τοῦτον.

ΚΩΝΣΤ. ΑΡ. ΚΑΡΤΑΛΗΣ

Ἐκ Βόλου, μέλος τῆς πατριαρχικῆς οἰκογενεῆς Καρτάλη. Ἀγαθὸς καὶ εὐγενὴς εὐπατρίδης ἀπολαύει παρὰ τὴ κοινῆς τοῦ Βόλου μεγάλης ἐκτιμῆσεως καὶ ἀγάπης. Ὡς πρόεδρος τῆς Λιμενικῆς Ἐπιτροπῆς καὶ τοῦ Ταμείου Προστασίας Παραγωγῆς Πηλίου παρέσχε πολυτιμότητα ὑπηρεσίας, διαχειρισθεὶς τὰ δύο ἀνωτέρω ἀξιώματά του μετὰ μεγίστης δόξης προσοχῆς καὶ ἐπιδειξίότητος.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΖΙΦΟΣ

Έγεννήθη εν Άλεξανδρεία, Χίος τήν καταγωγήν, Δικηγορεί εν Βόλω από το 1887, εκλεγείς δις πρόεδρος του Δικηγορικού Συλλόγου Βόλου. Τυχάνει νομικός σύμβουλος διαφόρων Έταιρειών. Έ χρημάτισε και Πρόεδρος τής Λιμενικής Έπιτροπής. Το δε Βελγικόν κράτος τόν έπαρashedμοφόρησεν διά τας υπηρεσίας, ως προσέφερον εις αυτό, ως άμισθος Πρόξενος του Βελγίου εν Θεσσαλί.

ΑΛΕΞ. Δ. ΚΑΠΕΤΑΝΑΚΗΣ

Έκ Ζαγοράς του Πηλίου. Έσπούδασε τά νομικά και διεκρίθη διά τούς πολυετείς άγώνας του υπέρ τής άγροτικής τάξεως. Διετέλεσε Πρόεδρος του Γεωργικού Έπιμελητηρίου του νομού Λαρίσης, Πρόεδρος του Δικηγορικού Συλλόγου Βόλου, μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου του Γεωργικ. Ταμείου Λαρίσης και Διοικητικός Σύμβουλος του Έποπτικού Συμβουλίου Άγορονομίας του νομού Λαρίσης.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ

Έγεννήθη εν Άγίω Λαυρεντίω του Πηλίου. Έκ τών διαπρεπεστέρων δικηγόρων του Βόλου, διακρινόμενος διά τήν εύρωστάν μορφήν του και τήν εύγενειαν του χαρακτήρος του, διά και έτιμήθη και επανάληψιν διά τής προεδρίας του Δικηγορικού Συλλόγου Βόλου. Διετέλεσε μέλος του κοινοτικού συμβουλίου Άγίου Λαυρεντίου καθώς και του Έξωραϊστικού συλλόγου του ίδιου χωρίου.

ΑΛΚΙΒΙΑΔΗΣ ΠΑΤΑΘΑΝΑΣΙΟΥ

Έξ Άγίου Λαυρεντίου. Έσπούδασε τά νομικά εις τό εν Άθήναις Έθνικόν και Καποδιστριακόν Πανεπιστήμιον και έξασκεί επί σειράν έτών τό επάγγελμα του δικηγόρου αναλαμβάνων μεγάλας υποθέσεις, ως επιτυχώς διαξάγει. Τυχάνει πρόξενος τής Ισπανίας εν Θεσσαλί με έδραν τόν Βόλον. Άνεμίχη εις τήν πολιτικήν και συμμετέσχε τών συνδυασμών του άειμνήστου φίλου του Κ. Τοπάλη.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Ι. ΖΑΧΟΣ

Έγεννήθη εν Βόλω τώ 1886. Άριστοϋχος διδάκτωρ τής Νομικής συμπληρώσας τάς σπουδάς του εν Εύρώπη, ειδικώς εις τάς ποινικάς έπιστήμας και τήν κοινωνιολογίαν. Βαθός μελετητής και γνώστης τών ποινικών και κοινων. έπιστημών, άγνός ιδεολόγος και ρήτωρ δεινός. Από του 1908 άγωνίζεται υπέρ επικρατήσεως τών άρχων του εν Βόλω και ήδη εν Θεσσαλονίκη ένθα από τώ 1914 έγκατεστάθη.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΧΙΜΟΣ

Έκ τών επιφανεστέρων δικηγόρων τής πόλεως Βόλου διακρινόμενος διά τήν εύφράδειάν του και άπολαύων άγάπης και εκτιμήσεως εκ μέρους τής κοινωνίας Βόλου. Διετέλεσε Δημοτικός σύμβουλος του Δήμου Παγασών και έξελέγη παρά του Συμβουλίου Πρόεδρος αυτού. Η δράσις του ως Πρόεδρου του Δημοτικού Συμβουλίου Παγασών υπήρξε καρποφόρος διά τά πολλαπλά ζητήματα τής πόλεως.

ΚΩΝΣΤ. ΑΙΓΙΑΛΕΙΔΗΣ

Έκ Σκιάθου. Έσπούδασε τά νομικά εν Άθήναις. Έγκατεστάθη εν Βόλω ένθα έξήσκησε τό επάγγελμα του δικηγόρου επί σειράν έτών. Άνήρ με μεγάλα ήθικά και έπιστημονικά προσόντα εξετιμάτο και ήγαπάτο παρά τής κοινωνίας του Βόλου. Η δικηγορική του φήμη έξήληθε τά όρια τής περιφερείας του και απέκτησε πανθεσσαλικήν φήμην, διά ανέλαμβανε τάς σπουδαιότερας υποθέσεις.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΜΠΟΥΡΑΣ

Έγεννήθη εις Βελεστίνον του Βόλου τό έτος 1902. Μετά τας έγκυκλίους σπουδάς του εν Βελεστίνω και Βόλω έσπούδασε νομικά εις τό εν Άθήναις Έθνικόν και Καποδιστριακόν Πανεπιστήμιον, έξ ου έξήληθε πτυχιούχος τής νομικής. Έγκαταστάθεις εις Άθήνας έξασκεί τό επάγγελμα του δικηγόρου λίαν επιτυχώς. Τυχάνων δε μέλος τής Έταιρείας συντείνει εις επιτέλειον τών σκοπών της.

ΙΩΑΝΝΗΣ Ε. ΓΚΛΑΒΑΝΗΣ

Έγεννήθη εις Βόλον. Έσπούδασε τά εγκύκλια μαθήματα εις τό Γυμνάσιον τής πόλεως ταύτης και έίτα έσπούδασε τά νομικά εις τό εν Άθήναις Έθνικόν και Καποδιστριακόν Πανεπιστήμιον. Μεταθιάς δε έίτα εις Βερολίνον, μετέσχε εκδρομής του Πανεπιστημίου άνά τας Σκανδιναυικάς χώρας. Έίλος έτυχε πτυχίου διδάκτορος του Πανεπιστημίου τούτου, άποπάσας συγχαρητήρια τών καθηγητών.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Ι. ΠΑΝΤΑΖΟΠΟΥΛΟΣ

Έγεννήθη εις Μούρσει του Πηλίου. Μετά τας εν Βόλω έγκυκλίους σπουδάς του φοιτήσας εις τό Έθνικόν και Καποδιστριακόν Πανεπιστήμιον Άθηνών έλαβε τό πτυχίον του με άριστα. Έίτα μετέθη εις Γερμανίαν τήν εκδρομήν του. Έλαθε μέρος εις τήν εκδρομήν του Πανεπιστημίου Βερολίνου εις τας Σκανδιναυικάς χώρας. Έτυχε τέλους πτυχίου διδάκτορος διαπρέψας εις τας έξετάσεις.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Ι. ΖΑΧΟΣ

Έλκων τὸ γένος ἐκ Σιατίστης Μακεδονίας ἐγεννήθη τὸ 1879 ἐν Βόλῳ. Ἐπιδέξας παιδιόθεν ἐξαιρετὸν καλλιτεχνικὸν τάλαντον, ἀμα τῆ περατώσει τῶν Γυμνασιακῶν σπουδῶν τοῦ ἀπεστάλη εἰς Παρισίους, ἔνθα ἐξῆλθεν ἀριστοῦχος τῆς ἀρχιτεκτονικῆς Ecole Special d'architecture. Λόγῳ τοῦ ἐξαιρετικοῦ καλλιτεχν. ταλάντου τοῦ ἐτιμῆθη διὰ διαφόρων διπλωμάτων καὶ παρασῆμων ἐλληνικῶν τε καὶ ξένων.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΠΑΡΑΓΟΥΡΗΣ

Ἐς Ἅγιον Λαυρεντίου τοῦ Πηλίου. Μετὰ τὰς ἐν Βόλῳ καὶ Ἀθήναις ἐγκυκλίους σπουδὰς τοῦ ἐτελειοποιήθη εἰς ἀνωτάτην τεχνικὴν σχολὴν τοῦ Μοναχοῦ. Ἐπιστρέψας εἰς τὴν Ἑλλάδα τῷ 1920, προσελήφθη ὡς μηχανικός εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Συγκοινωνίας, ὅπου παρέμεινε μέχρι τοῦ 1923. Ἀπὸ τοῦ 1924 διεύθυνε τὸ τμήμα Μελετῶν τῆς ἐν Ἀθήναις τεχνικῆς Ἑταιρείας Ἐθνικῆς Ἑταιρείας Κατασκευῶν.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΜΑΥΡΑΝΤΩΝΗΣ

Ἐκ Ζαγοράς τοῦ Πηλίου. Μετὰ τὰς ἐγκυκλίους σπουδὰς τοῦ ἐν Ζαγορᾷ καὶ Βόλῳ, ἐσπούδασεν ὡς ὑπότροφος ἐκ τῶν κληροδοτημάτων Κρητικῆ, ἀνηγορεύθη δὲ διδάκτωρ τῶν Μαθηματικῶν καὶ εἶτα ἀπεστάλη εἰς Γερμανίαν, ὅπου εἰδικεύθη εἰς τὴν ἠλεκτρολογία. Διηύθυνε ἐπὶ πολλὰ ἔτη τὴν ἐν Βόλῳ Ἡλεκτρικὴν Ἑταιρείαν. Μέλος τῆς Ἱστορικῆς καὶ Λαογραφικῆς Ἑταιρείας τῶν Θεσσαλῶν.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΑΠΣΕΣΤΟΛΙΔΗΣ

Ἐκ Δρακείας τοῦ Πηλίου. Μετὰ τὰς ἐγκυκλίους τοῦ σπουδᾶς καὶ τὰς ἐν τῷ στρατῷ ὑποχρεώσεις τοῦ, διαρίσθη εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Ἐθνικῆς Οἰκονομίας. Ἠσχολήθη μὲ τὰ ζητήματα τῶν κοινωνικῶν ἀσφάλισων καὶ κατῴρωσε νὰ ἐπιτύχη τὴν ἴδρυσιν τοῦ Ταμείου Προνοίας Δημ. Ὑπαλλήλων, εἰς δὲ μέχρι σήμερον ὤηρεται. Ἐτιμῆθη διὰ τοῦ Χρυσοῦ Σταυροῦ τοῦ Β' Τάγματος Γεωργίου τοῦ Α'.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΡΘΕΝΗΣ

Ἐκ Βόλου. Ἐσπούδασε τὰ νομικὰ ἐν Ἀθήναις καὶ ἠκολούθησε τὸ ἐπάγγελμα τοῦ συμβολαιογράφου. Ἀπὸ ἐτῶν ἐγκατεστάθη εἰς Θεσσαλονίκην. ἔνθα ἐξασκεῖ τὸ ἐπάγγελμα τοῦ συμβολαιογράφου ἐνδιαφερόμενος διὰ τοὺς ἐν Θεσσαλονίκῃ Θεσσαλοὺς, δι' ὃ καὶ ἐξελέγη πρόεδρος τοῦ Συλλόγου «Ὁ Ρήγας Φεραίος» παρέχων πλείστας ὅσας ἐκδουλεύσεις εἰς τοὺς ἐκεῖ ἐγκατεστημένους Θεσσαλοὺς.

ΘΩΜΑΣ ΧΡΗΣΤΟΖΗΣΗΣ

Ἐκ Πρεμετῆς τῆς Βορείου Ἠπείρου. Ἀπὸ μικρᾶς ἡλικίας ἐγκατεστάθη εἰς Βόλον πλησίον τοῦ θείου τοῦ Ζωσιμά Χρηστοζήση, παρὰ τοῦ ὁποῦ ἀπεστάλη εἰς Ἀγγλίαν ὅπου καὶ ἐσπούδασεν. Ἐπιστρέψας δὲ μετὰ τὰς σπουδὰς τοῦ εἰς Βόλον διηύθυνε τὰς ἐργασίας τοῦ γαιανθρακουργοῦ οἴκου Χρηστοζήση διαδεχθεὶς καὶ τὸν τῷ 1923 θανόντα θείον τοῦ Ζωσιμᾶ Χρηστοζήση παρ' οὗ καὶ υλοθετήθη.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΑΓΑΛΙΩΤΗΣ

Ἐκ Βόλου. Ἐγκατεστημένος ἀπὸ ἐτῶν εἰς Ἀθήνας ἐπέδωθε μετὰ τὰς σπουδὰς τοῦ ἐν Εὐρώπῃ εἰς τὴν ἀνθοκομικὴν, πρὸς τὴν ὅποιαν ἔτρεφε μεγάλην ἀγάπην. Τὰ πρότυπα ἀνθοκήπια τοῦ καὶ ἐπιστημονικῆ παρατήρησις τοῦ ἐπὶ δῶν τῶν ζητημάτων τῆς ἀνθοκομίας κατέστησαν τοῦτον γνωστὸν ἀνὰ τὸ Πανελλήνιον. Διατελεῖ μέλος τῆς Ἱστορικῆς καὶ Λαογραφικῆς Ἑταιρείας τῶν Θεσσαλῶν.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΧΡ. ΜΙΧΑΙΡΙΤΣΑΣ

Υἱὸς τοῦ ἀειμνήστου Χρηστάκη Μαχαίριτσα, ἐγεννήθη ἐν Βόλῳ τῷ 1898. Ἀπεφοίτησεν, ἀριστεύσας ἐκ τῆς Ἐμπορικῆς Σχολῆς Βόλου καὶ ἐγκαταστάθει εἰς Ἀθήνας ἀπὸ θελας, κατέχει ἀρίστην θέση ἐν τῷ ἀνωτέρῳ προσωπικῷ τῆς Ἑταιρείας Ζυθοποιίας Καρόλου Φίξ, ἐκτιμώμενος διὰ τὸν ἀκέραιον χαρακτήρα τοῦ. Τυχγάνει μέλος τῆς Ἱστορικῆς καὶ Λαογραφικῆς Ἑταιρείας τῶν Θεσσαλῶν.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΗΣ

Ἐγεννήθη ἐν Ἅγιῳ Λαυρεντίῳ τοῦ Πηλίου τῷ 1840. Τὰ πρῶτα μαθήματα διήκουσεν ἐν τῇ γενετρίῳ τοῦ. Ἀκολούθως μετέβη ἐν νεαρᾷ ἡλικίᾳ εἰς Χίον, Σμύρνην, Κωνσταντινούπολιν καὶ Ἀθήνας, ὅπου καὶ παρηκολούθησε μαθήματα θεολογίας. Ἐπιστρέψας εἰς Ἅγιον Λαυρεντίον ἐχειροτονήθη ἱερεὺς, ἀφοσιωθείς δὲ εἰς τὴν ἀνατροφήν τῶν δύο υἱῶν τοῦ, ἀπέθανεν, ἀφοῦ εἶδε αὐτοὺς ἐπιστήμονας.

ΠΑΥΛΟΣ ΜΟΥΤΟΓΙΑΝΝΗΣ

Ἐς Ἅγιον Λαυρεντίου. Νεώτατος ἐχειροτονήθη ἱερεὺς καὶ προήχθη εἰς οἰκονόμον. Ἐποίμανεν ἐπὶ μίαν 50ετίαν τὴν κοινότητά τοῦ πατρικώτατα. Ἐξώνωσε τῷ 1897 ἐπὶ κεφαλῆς τῶν συγχωριανῶν τοῦ τὴν λητοσυμμορίαν τοῦ Καπετάν-Βασίλη, ἡ ὁποία ἐπέδραμεν εἰς τὸ χωριὸν καὶ ἠχμαλώτισε τὴν κόρην τοῦ Δ. Θεοδοσιάδου Ἐλένην, ἣν καὶ ἀπληθευθέρωσε φονευθέντων, δύο ἐκ τῶν ἀρχηγῶν.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΖΑΧΟΣ

Έκ Σιατίστης τῆς Μακεδονίας, ἐγκατασταθεὶς εἰς Βόλον ἐπεδόθη εἰς τὸ ἐμπόριον. Χαρακτήρ εὐκρινῆς καὶ ἀκέραιος, ἀπέκτησε τὴν ἐκτίμησιν παρὰ τῆ κοινῶνία Βόλου καὶ τῷ ἐμπορικῷ κόσμῳ δι' ὃ καὶ ἐξελέγη πρόεδρος τοῦ Ἐμπορ. Συλλόγου. Ἡτύχησε νὰ ἴδῃ υἱοὺς κατηρτισμένους ἐπιστημονικῶς καὶ κατέχοντας ἐξέχουσαν θέσιν παρὰ τῆ κοινῶνία Βόλου. Ἀπέθανεν ἀρκετὰ ἡλικιωμένος.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΟΣΜΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Ἐγεννήθη εἰς τὸ Πουρλί τοῦ Πηλίου τῷ 1855. Νέος μετέθῃ εἰς Κασαμπὰ τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, ὅπου ἐπεδόθη εἰς τὸ ἐμπόριον. Μετὰ παρέλευσιν ὀλίγων ἐτῶν ἐπιστρέψας εἰς Βόλον ἐπεδόθη εἰς ἐργασίας ἀργυραμοιβοῦ. Κατόπιν ἐπεκτείνας τὰς ἐργασίας του ἱδρυσεν τὴν Τράπεζαν Κοσμαδοπούλου. Τῷ 1912 ἱδρυσεν τὴν Ἡλεκτρικὴν Ἐταιρείαν Βόλου. Προῆδρευσε τοῦ Ἐμπ. συλλόγου. Ἀπεθίωσε τῷ 1912.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Φ. ΚΟΥΤΣΙΝΑΣ

Ἐκ Λαρίσης. Ἐγκατασταθεὶς εἰς Βόλον τῷ 1921, διεκρίθη τοσοῦτον διὰ τὴν ἐμπορικὴν του ἰδιοφυίαν καὶ τὴν ἀνθρωπιστικὴν καὶ κοινωφελῆ ἔν γένει δρασίαν του, ὥστε ἀπὸ τοῦ δευτέρου ἔτους τῆς ἐν Βόλῳ ἐγκαταστάσεώς του ἐξελέγη πρόεδρος τοῦ Ἐμπορικοῦ Συλλόγου τῆς πόλεως. Διετέλεσε δημοτικὸς σύμβουλος τοῦ Δήμου Παγασῶν καὶ πρόεδρος πλείστων ὄσων κοινωφελῶν σωματείων.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΟΥΤΣΟΥΚΟΣ

Ἐκ Πορταριάς τοῦ Πηλίου. Ἐμπορὸς ἐκ τῶν καλυτέρων τοῦ Βόλου. Ἄνὴρ με εὐρείαν δρᾶσιν καὶ με ἰδεώδη ὄψηλά. Ἐκτιμᾶται παρὰ τῷ ἐμπορικῷ κόσμῳ τοῦ Βόλου, δι' ὃ καὶ ἐξελέγη πρόεδρος τοῦ Ἐμπορικοῦ Συλλόγου Βόλου ἐξυπηρετήσας τὸν Σύλλογον κατὰ πολὺ. Ἀναμιχθεὶς εἰς τὴν ἀθλητικὴν κίνησιν ἐξελέγει πρόεδρος τοῦ ἀθλητικοῦ Συλλόγου τῆς πόλεως ἐξυψώσας τοῦτον κατὰ πολὺ.

ΗΓΙΑΣ ΜΑΡΟΣ

Ἐκ Μακρυνίτης. Ἐχει μεγάλῃν ἐγκυκλοπαίδικὴν μόρφωσιν καὶ εἶναι βαθύς γνώστης τῶν θρησκευτικῶν ζητημάτων. Ἐξελέγη ἀντιπρόεδρος τοῦ Βιομηχανικοῦ Ἐπιμελητηρίου καὶ μέλος πλείστων ἄλλων σωματείων τοῦ Βόλου. Ἀπὸ τοῦ ἔτους 1932 διατελεῖ πρόεδρος τοῦ ἐν Βόλῳ Ἐθνησκευτικοφιλολογικοῦ Συλλόγου «Οἱ Τρεῖς Ἱεράρχαι» σημεῖων διὰ τῆς ἀκόνου δράσεώς του μεγάλας προόδους.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΤΣΙΚΟΣ

Μία ἐκ τῶν συμπαθετέρων καὶ γλυκυτέρων φυσιογνωμιῶν τοῦ Βόλου. Εἰς ἐκ τῶν ἐντιμοτέρων ἐργοσασιαρχῶν. Ἐλαβε μέρος εἰς τὸν πόλεμον τοῦ 1897 πολεμήσας ἀνδρείως. Ἰδρυτὴς καὶ ἔμφυχτος τοῦ σωματείου «Φιλόπρωτος» Ἀδελφότης Βόλου, τὸ ὅποιον ἐπέτελεσε τοσαῦτα φιλανθρωπικὰ ἔργα. Διετέλεσε πρόεδρος αὐτοῦ ἐξυπηρετήσας καὶ ἐξυψώσας τὴν ἰδέαν τῆς φιλανθρωπίας.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΠΑΠΑΪΩΝΝΟΥ

Πρόεδρος τῆς Ἐνώσεως Ἐφέδρων Ὑπαξιωματικῶν Θεσσαλίας, εἰργάσθη ἐντατικῶς διὰ τὴν καλλιέργειαν τῆς ἰδεολογίας τῶν παλαιῶν πολεμιστῶν. Ἐδημοσίευσεν πλείστα ἀρθρα σχετικὰ μετὰ δίκαια τῆς πολυπαθοῦς τάξεως, εἰς τὴν ὁποίαν ἡ πατρίς ὀφείλει τὴν εὐρύσιν τῶν συνόρων τῆς. Διὰ τῆς ἐπιμονῆς του κατάρθωσε νὰ ἱδρυθῶν παρόμοια σωματεία εἰς ἄλλας τὰς πόλεις τῆς Θεσσαλίας.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΜΟΣΚΟΠΟΣ

Ἐκ τῶν ἐπιφανετέρων μελῶν τῆς κοινῶνίας Βόλου κατέχει καλλίστην κοινωκὴν θέσιν. Ἀναμιχθεὶς εἰς τὴν πολιτικὴν ἱδρυσεν ἐν Βόλῳ μετ' ἄλλων ἐπιλεκτῶν μελῶν τὸν «Πολιτικὸν ἀνορθωτικὸν Σύνδεσμον», τὸν ὅποιον ὡς πρόεδρος διηύθυνεν με ἐπιδειξίτητα. Ἐἶτα ἱδρυσεν τὴν πολιτικὴν ὀργάνωσιν τῶν φιλελευθέρων Βόλου καὶ ἐν γένει ἐξυπρέτησε τὰ συμφέροντα τῆς πόλεως κατὰ πολὺ.

ΚΩΣΤΑΣ Ν. ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΟΥ

Ἐς Ἁγίου Γεωργίου τοῦ Βόλου, γεννηθεὶς εἰς Βόλον. Μετὰ τὰς ἐγκυκλίουσ σπουδὰς του ἐπεδόθη εἰς ξενοδοχειακὰς ἐπιχειρήσεις ἐν Ἀθήναις ἔνθα ἀπὸ ἐτῶν εἶγεν ἐγκατασταθὴ ὁ πατὴρ του, διαδεχθεὶς τοῦτον εἰς τὴν διεύθυνσιν τοῦ Ξενοδοχείου «Ἀπόλλων». Ἐκ τῶν ἱδρυτῶν καὶ Γενικῶν Γραμματεῶν τοῦ Συλλόγου Βολιωτῶν—Πηλιορειτῶν ἐν Ἀθήναις καὶ μέλος τῆς Ἱστορ. καὶ Λαογρ. Ἐταιρείας.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΒΑΜΒΑΚΟΣ

Ἐγεννήθη εἰς Ἁγίου Λαυρέντιον τοῦ Πηλίου τῷ 1883. Μετὰ τὰς ἐν τῷ χωρίῳ σπουδὰς του ἐπεδόθη εἰς τὸ ἐμπόριον. Διετέλεσε Γραμματεὺς τῆς Κοινότητος Ἁγίου Λαυρέντιου. Ἀμα τῆ ἱδρύσεως τῆς Ἱστορικής καὶ Λαογραφικῆς Ἐταιρείας τῶν Θεσσαλῶν ἐνδιεφέρθη τὰ μέγιστα περιουλλέξας καὶ ἀποστείλας τῆ Ἐταιρεία πλείστα Λαογραφικὰ καὶ ἱστορικὰ κειμήλια τοῦ χωρίου Ἁγίου Λαυρέντιος.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ

Καταγόμενος ἐξ εὐπόρου οἰκογενείας τοῦ Κισσοῦ, ἀφοῦ διήνυσε τὰς πανεπιστημιακὰς τοῦ σπουδὰς ἐν τῇ νομικῇ σχολῇ τῶν Ἀθηνῶν, μετέθῃ εἰς Εὐρώπην καὶ συνεπλήρωσε ταύτας σπουδὰσας συγχρόνως καὶ πολιτικὰς Ἐπιστήμας. Ἐπανελθὼν ἐξ Εὐρώπης δὲν ἠκολούθησε τὸ ἐπάγγελμα τοῦ δικηγόρου ἀλλ' ἀνεμίχθη εἰς διαφόρους ἐπιχειρήσεις. Κατέλαθε ἐξέχουσαν θέσιν ἐν τῇ κοινωσίᾳ Βόλου. Διετέλεσε πρόεδρος τῆς Λιμενικῆς Ἐπιτροπῆς, Δημοτ. Σύμβουλος καὶ Δημαρχῶν τοῦ Δήμου Παγασῶν. Ἀπεθίωσε τῷ 1936.

ΖΗΣΙΜΟΣ Κ. ΛΙΒΑΝΟΣ

Ἐγεννήθη ἐν Βόλῳ τῷ 1878. Μετὰ τὰς ἐγκλίους σπουδὰς τοῦ ἐν Βόλῳ, ἐσπούδασε τὰ Νομικά. Ἐδικηγόρευσε ἐν Βόλῳ ἀπὸ τοῦ 1900 μέχρι 1912, ὅποτε κατόπιν ἐπιτυχίας τοῦ ἐν διαγωνισμῷ, διωρίσθη ἑμμισθος πάρεδρος δικαστῆς, προαχθεὶς μετὰ ἐν ἔτος εἰς Πρωτοδίκην. Προήχθη εἰς πρόεδρον Πρωτοδικῶν τῷ 1914, εἰς Ἐφέτην τῷ 1917, εἰς πρόεδρον Ἐφετῶν τῷ 1929 καὶ εἰς Ἀρείσιγιτην τῷ 1931. Εἶναι ὁ πρῶτος Θεσσαλὸς ὅστις εἰσῆλθεν εἰς τὸν δικαστικὸν κλάδον. Διετέλεσε μέλος τῆς Ἐφορείας τῆς Ἐταιρείας,

ΔΗΜΟΣΘ. ΤΣΟΥΠΛΑΚΙΔΗΣ

Ἐγεννήθη εἰς Φάρσαλα καὶ ἐπεράτωσε τὰς γυμνασιακὰς τοῦ σπουδὰς ἐν Βόλῳ, εἶτα ἐσπούδασε τὰ Νομικά εἰς τὸ ἐν Ἀθῆναις Ἐθνικὸν καὶ Καποδιστριακὸν Πανεπιστήμιον. Ἐδικηγόρευσε ἐπὶ Ζετίαν ἐν Λαρίσῃ καὶ τὸ ἔτος 1914 εἰσῆλθεν εἰς τὸν δικαστικὸν κλάδον, ἔνθα κατέλαθεν ἐξέχουσαν θέσιν. Ἀπετέλεσε μέλος εἰς ἀνακριτικὰ συμβούλια διὰ τὴν ἐξακρι-

θωσιν τῶν ζημιῶν παρὰ τῶν Βουλγάρων καὶ εἶτα τῶν Συμμάχων κλπ. Συγκροτηθέντος τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας διωρίσθη πάρεδρος, τὸ 1935 προήχθη εἰς Σύμβουλον τῆς Ἐπικρατείας. Ἐτιμήθη διὰ τοῦ παρασημοῦ τοῦ Ταξιάρχου τοῦ Φοίνικος. Ὡς δικηγόρος ἐν Λαρίσῃ ἐξέδωκε περισοῦδαστον μελέτην ὑπὸ τὸν τίτλον «τὶς ὁ Δικηγόρος;» καὶ ἄλλας μελέτας.

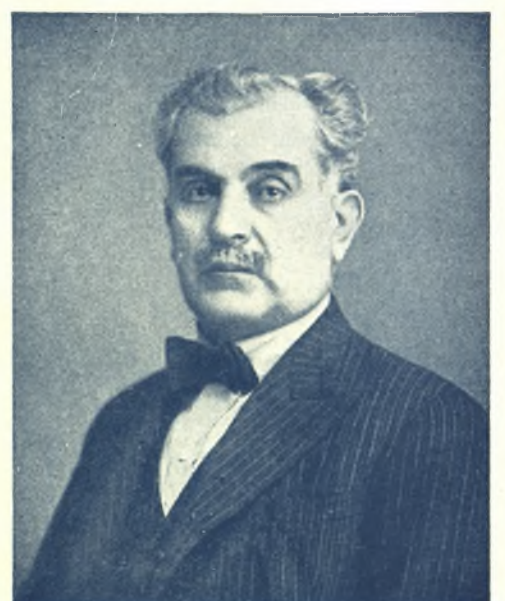

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

Ἐγεννήθη τῷ 1880. Περαιτώσας τὰς σπουδὰς τοῦ ἐν τῇ Ἱατρικῇ Σχολῇ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, μετέθῃ εἰς Παρισίους, ἔνθα παρέμεινε ἐπὶ τριετίαν πρὸς συμπλήρωσιν τῶν σπουδῶν τοῦ εἰδικευθεὶς εἰς τὸν κλάδον τῶν οὐροποητικῶν καὶ δερματικῶν νοσημάτων. Ἐγκατασταθεὶς εἰς Βόλον ἐργάζεται εἰς τὴν πρώτην γραμμὴν μεταξὺ τῶν συναδέλφων του, ἐπισκέπτεται δὲ τακτικὰ τὰς κλινικὰς τῆς Εὐρώπης. Ἐχρημάτισε μέλος τῆς Λιμενικῆς Ἐπιτροπῆς καὶ τοῦ Ταμείου Ὀδοποιίας, Δημ. Σύμβ. καὶ Δημαρχῶν τοῦ Δήμ. Παγασῶν.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΧΑΤΖΗΝΙΚΟΛΑΟΥ

Ἐξ Ἁγίου Γεωργίου Βόλου καταγόμενος, ὑπηρέτησεν ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν ὡς σχολάρχης εἰς τὴν ἰδιαίτεραν πατρίδα του καὶ μετὰ ταῦτα ὡς καθηγητῆς εἰς τὰ Γυμνάσια Βόλου καὶ Λαρίσης, διηύθυνε δὲ ἐπὶ 15ετίαν τὸ Γυμνάσιον Θηλέων Βόλου. Τυχχάνων εἰς τῶν δεξιωτέρων χειριστῶν τοῦ λόγου καὶ τῆς γραφίδος, ἐπρωστάτησεν ἀείποτε μετὰ σπανίου ἐνθουσιασμοῦ εἰς πᾶσαν πατριωτικὴν κίνησιν. Τυχχάνει ἐκπρόσωπος τῆς Ἐταιρείας ἐν Βόλῳ παρέχων διὰ τῆς πολυτιμοῦ συμβολῆς του ἀνεκτιμήτους ὑπηρεσίας.

ΕΛΕΝΗ ΠΑΥΛΙΔΟΥ

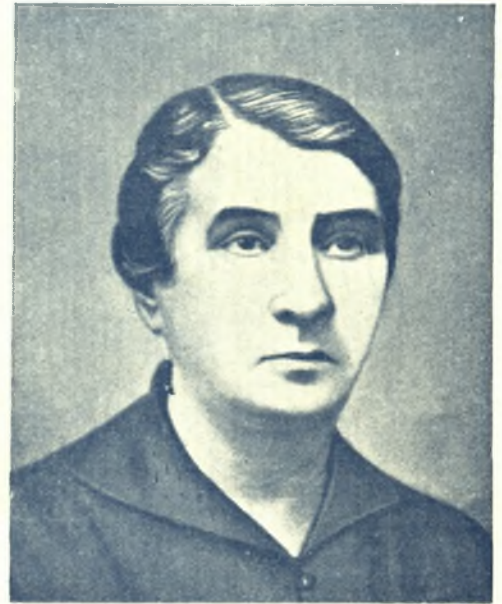
Ἐκ Μηλεῶν τοῦ Πηλίου, καταγομένη ἐκ τῆς ἀρχοντικῆς καὶ ἱστορικῆς οἰκογενείας τῶν Φιλιππιδῶν. Ὑπανδρεύθη εἰς τὰς Ἀθήνας τὸν μεγαλοβιομήχανον τῆς σοκολατοποιίας καὶ ζαχαροπλαστικῆς Ἀλέξανδρον Παυλίδην μετὰ τὸν θάνατον τοῦ ὁποίου διευθύνει ἐπιτυχῶς τὰ μεγάλα καὶ γνωστὰ ἐργοστάσια σοκολατοποιίας. Διακρίνεται διὰ τὴν φιλόνητον κοινωνικὴν δράσιν της καὶ ἐν γένει διὰ τὰ ἀνθρωπιστικά αὐτῆς αἰσθηματά. Ἐκ τῶν μελῶν τῆς ἱστορικῆς καὶ λογογραφικῆς Ἑταιρείας τῶν Θεσσαλῶν.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ Ν. ΠΑΤΑΪΩΝΝΟΥ

Ἡ κοινωνική της δράσις καὶ ἡ μεγάλη της πρωτοβουλία κατέστησαν αὐτὴν ἀξιαγάπητον παρά τῇ κοινωνίᾳ τοῦ Βόλου. Ἰδρύσασε ἐν Βόλῳ τὸν Βρεφικὸν Σταθμὸν, τὰ ἀγαθὰ τοῦ ὁποίου ὄλοι ἀνεξαιρέτως ὁμολογοῦν. Ὡς πρόεδρος τοῦ Βρεφικοῦ Σταθμοῦ κατάρθωσε νὰ ἐξιμῶσῃ τοῦτον εἰς τὸ ἐπίπεδον ἐκείνου, εἰς τὸ ὅποιον δύναται νὰ θεωρηθῇ, ὅτι τὸ εὐαγὲς τοῦτο ἴδρυμα ἐκπληροῖ τὸν ὑψηλὸν του προορισμὸν. Ἡ εὐγένεια καὶ ἡ προσήνεα αὐτῆς εἶναι παρομιμῶδες δι' ὃ δικαίως ἐκτιμᾶται ἐν τῇ κοινωνίᾳ Βόλου.

τοῦ Λυκείου ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῆς ἰδρύσεώς του, ἐργασθεῖσα ἐπιφελῶς καὶ ἀναπτύξασα τὸν σκοπὸν τοῦ ἰδρύματος. Θεωρεῖται ὡς μία τῶν πρωτεργατῶν πάσης κοινωνικῆς καὶ κοινωνιολογικῆς δράσεως ἐν Βόλῳ δι' ὃ ἀγαπᾶται καὶ ἐκτιμᾶται παρά τῇ κοινωνίᾳ Βόλου, ἢ δὲ πρωτοβουλία της διὰ κάθε κοινωνικὴν κίνησιν καὶ φιλονητικὴν δράσιν εἶναι μεγίστη.

ΤΣΙΤΣΩ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ

Ἐκ τῶν Πηλιορειτισσῶν γυναικῶν αἱ ὁποῖαι διὰ τῆς εὐεργετικῆς τῶν δράσεως ἐπιφελῶς ἐνισχύουν κάθε φιλονητικὴν καὶ φιλοπρόσδον κίνησιν. Ἐδῶρθε εἰς τὸν ἐν Βόλῳ Ἐθνησκευτικὸφιλολογικὸν Σύλλογον «Οἱ Τρεῖς Ἱεράρχαι» δύο οἰκίας κειμένας ἐν Βόλῳ μετὰ τὸν ἀποκλειστικὸν σκοπὸν, ὅπως ἐκ τοῦ εἰσοδήματος αὐτῶν μισθοδοτῆται τακτικὸς ἱεροκέρυξ τοῦ Συλλόγου, τὴν πράξιν δὲ ταύτην τῆς εὐγενοῦς δωρητριάς ἐκτιμῶσας δεόντως ὁ Ἐθνησκευτικὸφιλολογικ. Σύλλογος ἀνεκέρυξε αὐτὴν Μεγάλῃν Εὐεργετίᾳ.

ΦΩΝΗ ΖΩΪΤΟΠΟΥΛΟΥ

Ἐγενήθη ἐν Βόλῳ, τὸ γένος Κουσαγγέλη. Μετὰ τὰς ἐγκυκλίους σπουδὰς της μετέβη εἰς Εὐρώπην, ὅπου παρηκολούθησεν ἐπὶ ἑπτὰ μῆματά κοινωνικῆς προνοίας. Ἐπαυελθοῦσα εἰς Βόλον κατὰ τὸ 1912 κατετάγη ὡς ἐθελοντὴς νοσοκόμης καὶ ὑπρέτησεν εἰς τὰ στρατιωτικὰ νοσοκομεῖα. Ἰδρύσασε μετ' ἄλλων δεσποινίδων τὸ «Ἄσυλον Παιδῶν Βόλου» καὶ διετέλεσε Γραμματεὺς τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ. Ἐγκατασταθεῖσα ἐν Ἀθήναις, ἐγένετο ἐμπόπτρια τῆς Ἐργασίας, παρακολουθοῦσα τὰς συνθήκας τῆς ἐργασίας τῶν γυναικῶν ἐν γένει.

Η Α. Μ. Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β΄

Τὴν 5 Μαΐου 1938 ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς Γεώργιος Β΄ συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν κ. Ἰωάννου Δουρέντη καὶ τῆς ἀκολουθίας του ἐπεχείρησε ταξίδιον ἀνά τὴν Θεσσαλίαν καὶ τὴν δυτικὴν Μακεδονίαν, ἀρχόμενος τοῦ ταξιδίου του ἀπὸ τὸν Βόλον, ἔνθα τοῦ ἐγένετο ἐνθουσιώδης ὑποδοχὴ ἐκ μέρους τοῦ λαοῦ τόσο τῆς πόλεως Βόλου ὅσον καὶ

ΑΝΑ ΤΗΝ ΘΕΣΣΑΛΙΑΝ

τῶν χωρικῶν τῶν διαφόρων χωρίων τοῦ Πηλίου, οἱ ὅποιοι συνέρρευσαν εἰς Βόλον πρὸς ὑποδοχὴν τοῦ Ὑψηλοῦ Ἐπισκέπτου. Εἰς Βόλον παρέμεινε ἐπὶ ἓν εἰκοσιτετράωρον καὶ ἐπεσκέφθη πλεῖστα χωρία τοῦ Πηλίου. Εἰς τὰς παρατιθεμένας φωτογραφίας ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς διακρίνεται ἐν μέσῳ τῶν ἐπισήμων ἐν Βόλῳ καὶ τοῦ λαοῦ του κατὰ τὴν ἐπίσκεψιν τῆς κωμοπόλεως Πορταριάς.

